

B.
1000 -
1014.

כ' צמות לט 373
Mant. 1724

ד"ר תקון חצות 1747 Mant.

1756 מחטעס Mant.

1737 פדר יחידת רעם גליה
303 1741 לביד 1791 מ

סכומי החודים ליום (יט)
ה' 1717 סוכ' גוטשילד וקלן

לכאריס גבלה קורסטייה
לחצות 1737 מ

1737 ג' 1741 קטן
קונס' ג' 1741 קטן

1741 סוכ' ג' 1741 קטן
1741 קטן

תקון 1741 קטן
1741 קטן

1741 קטן
1741 קטן

1741 קטן
1741 קטן

1741 קטן
1741 קטן

1741 קטן
1741 קטן

1741 קטן
1741 קטן

1741 קטן
1741 קטן

1741 קטן
1741 קטן

1741 קטן
1741 קטן

1741 קטן
1741 קטן

1741 קטן
1741 קטן

צ"ה
998

LIBRIS

EX LIBRIS M. MONTANA

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 1000-14.

שמח שמחני ביום מלאה
כי מצ' שנה לימי חי'
אוי דוד קויפמאן

Br. J. J. 1895.

שובו בנים שובבים ארפא

משוברים יבכם

שובו

אל

ועצבתה

תקון שובבים

זנכרים ונעשים דברים המתנדבים ברוב עם להרתענות בימי השובבים ומשכינים ובאים בתפלת מנחה המעריבים בבית הכנסת להתחנות לפני האל בתפלות ובודויים חברים מקשיבים לכן שמוני מחדש תפלת מנחה כמלואה וכיפיה עם פרשת ויהל כדי שיהא הכל מסודר דבר יפה בעתו לתועלת ולזכו כל הרוצה לשוב בתשובה לפני קונו יבא ויקנה בדמים יתרים אילת אהבים והוא מסודר כפי המקובל האלקי כמו דהרר משה זכות זצ"ל המורה חטאים בדרך :

ונחטפו בו הדרה נדרים ומסירת מרעא מכמו הדר שבואל דוד אומליניני זצ"ל בדפס לתשוקת המשכיל ונבון במ"הר שלמה חאיון יצ"ו

בוניציאה

שנת ובעת ההיא אצמיוח לפ"ק

Nella Stamperia Bragadi.
Con Licenza de Superiori.

ל וזכאל : סאל

אלקד ונשובה הדיש ימיני כקדום

מוסר יי בני תמאס ואל תקוץ בתוכחתו כי את
אשר יאהב יי יוכיח וכאב את בן ירצה.

כתב בעל ראשית חכמה ראה כמה תעניות וצומויות ובכיות ותחנונים אדם
עושה כשבנו חולה כי נפשו מרדה על בנו וכ"ש שהיה לו לעשות
בעשותו דבר עבירה שהוא אובר טובה לעולמים ועל זה ידומרמר השב לצום
לבכות ולהתפלל ולומד נפשי איך המיתותיך בידי הבת היקרה וימשול אלו הרג
בנו יחידו החביב אין ראוי לו שיתמרמר ולבכות עליו כן ראוי שיתמרמר ויבכ'
כי עקר נפשו מזקופם החיים והקדושה למקום המות והטומאה וכפרט אם יש
בידו עין זרע לבטלה שהרי המית את בניו ודאי ראוי לאבלות מרובה וישתדל
לשוב ולהתפלל.

אמרו המניהים

בהיות תיקון זה של ויהודי שובבים צורך לכל באי עולם כי
זהו התהלל להיות כיעקב אבינו ע"ה שלא ראה טיפת קרי מזימו
כאמרו כוחי וראשית אוני וכל המיפות היוצאות אף בלי ידיעה בתלום לילת
נכראים מזיקין ונגעי בני אדם וכשעת מיתתו מלוים את מטרתו לפני השכינה
ובהיות כי לא יגורך רע דהיינו מוציא שכבת זרע לבטלה לכן מעוות ל"י ויכל
לתקן וחסרון יוכל להמנות לכן נדברה רוחו של הגביר הנזכר לחזור ולדפוס
סדר התיקון בסדר נאה עם כל התפלות וכוונות שתקן המקובל האהי נורא
מאד כמו"ה הרר משה זכות זל"ה כדי שיבא כל איש לבקש על נפשו
העשוקה והחמוסה להשיב את הגזילה אשר גזל ואת העושק אשר עשק ולא
ידח מזמנו נדה וחשב מחשבות להשיב נדחי ניוצאי ישראל אל מקורם ואל שרשם
ובצאת אל הקרשפנימה בתעניות ובתפילות הסדרות ימצא מחילה לעונותיו
המוציאים שכבת זרע לבטלה והקושרים עו"תות האהבה במזימות
זו חשבו למעול מעל בהזננע וקלון מצא שמה ומה ידבר ומה
יצטרק לפני שוכן רומה כי אם להתחנן בדמעוות
שליש כדי לטבוע במצולות ים פלגי מים
ירדו עיניו על כל
עונותיו :

שלמה כמה'ור דוד אלטאראם המגיה
שמחה כמ"ר אברהם קאלימאני המגיה

ואלו הז הכונות ב

ראשונה צריך שיטבול שתי טבילות • ראשונה להעביר ממנו הטומאה והשנית כדי שתחול עליו הקדושה וקודם לזה ירחץ עצמו ויסיר ממנו כל דבר החוצץ כמו שכר טוב בש"ע הלכות טבילות חוץ מחפירת הראש שאינו חייב בה רק לסרוק במוסרן ואם בעד נפש הוא יטבול חמש עשרה טבילות • וקודם כל דבר יתבודד בעצמו ויכתוב על ספר כל העונות הפרטיות שעבר עליהם כדי שיהיו כזומונים בידו ולפניו שמנו וידוי פרטו וממנו יוכל ליקח לעצמו דעבירות שעבר וטוב מעט בכונה ומהרבות שלא בכונה • ובהיותו במקוה יראה בעצמו כאילו עומד לפני ארון הכל ז' וברמעות שליש יאמר הוידוי הכולל והפרטי • ואחר כך יאמר •

יִקְרָא אֱלֹהִים לִיבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקוֹה הַמֵּים קְרָא יָמִים

ויכין למתק ארבעה אלקים בארבעה שמות הויה כזה ויקרא

אלף	למוד	הי	יוד	מם	יוד	הי	ואי	הי
יוד	הי	ויו	הי					
	ליבשה				ארץ			
אלף	למוד	הי	יוד	מם	אלף	למוד	הא	יוד
יוד	הא	ואו	הא		יוד	הה	ויו	הה

ותיבת ויקרא ותיבת יבשה עולים שי"ח עם הכולל כמנין אלהים במלוי יודין ואותיות הפשוט והמלוי • (מצאתי בכתבי הראשונים אבל אין המלויים מכוונים) ואחר כך יכין בראשי תיבות ולמקוה המים קרא ימים דעולה קכ"א כמנין הויה ואלקים ואותיותיהם • עוד כתב הרמ"ז בחדושו וז"ל • מצאתי בלקושי מה"ר פנצ'ירי ז"ל • שהבא לתקן קלקול שו"ל בפ"ד התעניות צריך לילך לטבול • ובטבילה יאמר פסוק •

אֶצְר נְחֹמֵד וְשִׁמֶן בְּנוֹה חֶכֶם וְכִסִּיל אֶדֶם יִבְלַעְנוּ:

שר"ל שהטפה שהיתה באוצר נחמד כשמן וית בלעה הקליפה שהוא כסיל אדם ור"ת כל הפסוק עולה פ"ד • וגם בפסוק זה תמצא אותיות אה"ע ויעוד יאמר פסוק חיל בלע ויקיאנו ר"ת שם חב"ז מבטנו יורישנו א"ס"ת וו"ל שגם הוא משמו' ע"ב ועולה מ"ב • ובלע"ד שכל סוד מ"ב להעלות • ועוד נ"ל שיש באמצע פסוק אוצר ושמן שם חב"ז דהיינו בנוה חכם וכסיל והנשאר מן הפסוק הו"ג ג' חייב זה"כס וירוע שנקודות שם זה בכרכת חקע הוא תכ"ב העולה ג' וכן נקודות

שׁוֹכְבִים

אָמַר נַחֲמֵד וְשָׁמַן רַ"ת נ"ו עכ"ל וְכַשִּׁינֵינוּ הַמִּים עַד גְּרוֹנוֹ יֹאמֵר:

מִי אֵל כְּמוֹךָ נוֹשֵׂא עֲוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לְשִׂאֲרֵית
 נַחֲלָתוֹ לֹא הַחֲזִיק לְעַד אֲפֹכֵי חַפְצֵי חֶסֶד הוּא:
 יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצּוֹלוֹתֵינוּ
 כָּל חַטָּאתָם: הִתֵּן אֲמֵת לִיעֶקֶב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְוֹתֵינוּ מִיְמֵי קֹדֶם: יִסְרְנֵנוּ אֲדָךְ בְּמִשְׁפָּט
 אֵל בְּאִפְךָ פֶּן תִּמְעִיטֵנוּ: מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי
 בְּמִדְבָּר חֲבִיָּה: בְּשֵׁם שְׁאֲנִי מִמִּדְבַּר גּוֹפֵי הַקְּרוֹץ מַחוּמֵר
 לְמַטָּה כִּי יִטְהַרוּ מִלְּאֲכֵי עֲלוֹן מִלְּאֲכֵי הַשָּׂרֵת
 נַפְשֵׁי רוּחֵינוּ וְנִשְׁמָתֵינוּ לְמַעַלָּה בְּנֶהַר דִּי נֹור וְכִשְׁם
 שְׁאֲנִי מִקְדָּשׁ גּוֹפֵי הַקְּרוֹץ מַחוּמֵר לְמַטָּה כִּי יִקְדָּשׁוּ
 מִלְּאֲכֵי עֲלוֹן מִלְּאֲכֵי הַשָּׂרֵת נַפְשֵׁי רוּחֵינוּ וְנִשְׁמָתֵינוּ
 לְמַעַלָּה בְּנֶהַר דִּי נֹור בְּשֵׁם יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים
 וְכִשְׁם אֲדָנִי צוּר הָעוֹלָמִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוֹתוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד:

אחר זה יטבול טבילה אחת ויכוין לטהר עצמו מצואת עונותיו • ואחר כך יאמר
 רב"שע אם פנמתי וכו' שנכתוב לפנינו עד, ואל יהי מונע הראשון • ויטבול שלש
 טבילות ויכוין בשלש אותיות הראשונות משלשה שמות יאָאָ ויאָאָ ויאָאָ הפסקה
 השנית ויטבול שלש טבילות ויכוין בשלש אותיות השניות הַהַד ויאָאָ הפסקה
 השלישית ויטבול ג' טבילות ויכוין וַ ויאָאָ הפסקה הד' ויטבול ג' טבילות ויכוין
 הַהַי ויטבול טבילה א' ויכוין יאָאָ הַהַד וינהתי ויטבול טבילה אחרונה לקבל
 עליו הקדושה וכפרט אם הוא בערב שבת אחר חצי היום נשאל את פי הרמ"ז
 איך יאמר הפסוקים והרי לבו רואה את הערובה ורשיב לי שמנהגו לרה"ק
 זרועותיו על גופו כדי שלא יהיה לבו רואה את הערובה ובארץ המערב לובשים
 בית המכנסים במקוה ואומרים הכל קודם הטבילה אמנם הרב בעל ההנהגות
 בא"ח סימן ע"ד כתב שאם אין לבו כרתוך המים רק למעלה מן המים אף
 בצלולים שרי זרבותיו לא נהגו כדבריו והמקוה צריך שיהי' במים קרים אם יכול
 גלסבול • כי הרבה מן הפוסקים סוברי' שאסור לטבול במים חמוין • ועוד שלתקון
 זרע צריך שיהיו קרים מרה כגיד מדה • הוא חמם עצמו בעבירה יקרר עצמו •

ואם בדעתו להתענות מ' יום בלכד כמניין יודין שבשם ע"ב יתענה כול
 ימי שובכים בלכד. אמנם הנכון לעשות שתי הפסקות משני ימים
 ולילות העולה כל אחת לכ"ז תעניות ואז יהיו בין הכל פ"ד תעניות ויכוין למה
 שאכתוב לפנינו (שהרי ביום ט"ו בשבט אין מתענין) ובהפסקה יזדר שיום ראשון
 עולה לתענית אחד וכשעה כ"ג של יום ראשון עד שעה אחת של תענית שני
 שהם כ"ז שעות כל שעה עולה ליום אחד וז"ל צריך להמרתין עד שתכלה כל
 השעה האחרונה שהרי מקצת שעה ככלה. ובכל יום ובכל שעה יכוין להעלות
 חלק א' מתקוניו כפי כוונותיו. והחסידים ואנשי כיעשה נוהגים שלא לישן בכל
 הלילה השני כדי לכוין בכל שעה ושעה אבל אין הכרח לזה. אלא די שכשיאמר
 בדרך אפקיד דוחי יכוין לכל השעות ולכל השמות והחלקים של שעות הלילה.
 וטוב להפסיק בשבת ולעולם קודם ההפסקה צריכה טבילה בפרט אם ראה קרי
 או קיים מצות עונה. ובסעודה המפסקת אם לא יהיה בשבת וי"ט לא יאכל בשר
 ולא ישתה יין וישב על הארץ ויאכל פרוסה אחרונה באפר וישרתה כוסו בדמיע
 ויאמר פסוק כי אפר כלחם אכלתי ושקווי בכבי מסכת יואני אמרתי נגרשתי
 מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל היכל קדשך ובס' הלקושים כרוב שדטובל
 ומפסיק ביום עולה אותו התענית ל"ג תעניות ובלכד שיעשה סעודה
 המפסקת באופן הכתוב למעלה. אבל הרמ"ע זצ"ל בתקוני התשובה שכתב
 בשם האר"י לא כתב קולא זו. ולפי שרבו כמו רבו היהודים והשמות הרמוזים
 בתפילו ולא כל אדם זוכה להם. טוב שבכל בקר יאמר התפלה הזאת.

דבנוו של עולם אלה יודע כי לא בנית אדם לנו
 ואין אנו יודעים צירוף שמותיך הקדושים.
 וכוונת כל ברכה וברכה וכל פסוק ופסוק
 שמתפללים ואומרים אנו לפניך בימים הללו וכל
 היהודים וזווגי מדות הקדושות הראויים לבא על
 ידיהם: לכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו שתהיינה חשובות לפניך תפלותינו באילו
 נתכוין בכל צירופי שמות הקדושים העולים מהוכם
 ובכל היהודים וזווגי מדות הקדושות הראויות לבא
 על ידיהם ותצרך מחשבתנו הטובה דרך כלל
 למעשה פרטי לכל התפלה ותפלה אמן:

שנית

שובבים

שנית

בכל תפלותיו יכוין בשם חביו בברכת תקע שופר

ויכוין בתיבת נדחי שעולה ע"ב כמנין וי"ד ה"י וי"ה"י

שלישית

בכל תענית ותענית יהן צדקה כשביל תקון עונותיו ויכוין להרבות השפע מן יסוד 4 מלכות וזה מלבדו הפרוטה שנותן לצדקה קודם התפלה לקיים אני בצדקו אחזה פניך וכתב האר"י שטוב ליתנה כשאומר ואתה מושל בכל וכן ראיתי מודקדקים שיש להם קופה קטנה ונותנין בה הפרוטה עוד אם הוא ת"ח יחדש חרושים בתורה

רביעית

בכל לילה ולילה קודם שישן יעסוק בדברי תורה ובפרט במשניות עד שיהיה שבע מדברי תורה ואם חלק לו ר"ד כמושכלות יעשה שלשה היחודים שזכיר לפנינו ואחר כך יאמר סדר קריאת שמע על המטה ואם לאו תכף שסיים למודו יאמר סדר קריאת שמע אשר נכתוב לפנינו

ולא

רצינו להאריך כאן בנאור קריאת שמע על המטה כי כבר כתב בזה בעל שערי ציון וכמו כן לא כאריך בחומר עון שכבת זרע לבטל כי כבר האריך הרב בעל ראשית חכמה בשער י"ז משער הקדושה והוכיח בכרור שאם מת בלא תשובה אפילו אחרי שסבל ענשו בנהינם לא יראה פני שכינה כלל ואין לו חלק לע"ה וכמעט אין לו תשובה מחמת רוב הפעמים שחטא וזה לשון הוהר בפ' וישב ת"ח בכל אינון חוכין דאסרתאב כרו בר נש בהאי עלמא דא איהו חובא דאסתאב ביה בר נש יתיר כהאי עלמא ובעלמא דאתי מאן דאושיר זרעיה בריקנייא ואפיק זרעיה למגנא בידא או ברנלא ואסתאב ביה כמו"ד כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע בנין דאלא עאל לפרגודא ולאי חמי סבר אפי עתיק יומין כמה דתני' כתיב הכא לא יגורך רע וכתיב התם ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה' ובנינו כן ידיהם דמו' מלאו עכ"ל והעול' מדברי האר"י זל"ה כי שנים הם פגמוי' הא' שמונרע השפע החולף אל השכינה ומרבה מאד השפע אל הקליפה פי בהתחכמו כל גופו להוציא הודע לבטלה כל גופו נטמא ומזדמנת שם החצונות וכחותיה ולוקחים הזרע החוא ושמונים וארבעה נצוצות הקדושה החולכים בכל פעם אל החצונות כפי פגמו וכמו שכתוב לפנינו באחד ולהיות שהזרע בא מן המוח פגמו הוא מניע עד דעת עליון בא' וא' רחמנא ליצלן ותשוב' עון זה הוא להחזיר אותם הנצוצות למקומם וזה נעשה בתעניות' והפגם רב' הוא שתכף שמוציא הזרע הקליפה עישקת בשמה א' הראויה להיות מבניו או בני בניו ונכרא ממנו מזיק אחד ואפי' באר"ה אמרו בנבי' שהוליד שדין רחין ולילין בש' ודחוי' לאונסיה ותשו' עון זה הוי' להרוג אותם המזיקים וזה נעשה בקריאת שמע על המטה שאו נשמתנו עולה למעלה וכמו שביאר באורך בס' אמונ' חכמים והרב הכלל כמה"ר אברהם יודיח באזילה ר"מ זר"מ בעיה מורין ל' מדנו דבר יפה בדבר

זה והו' שכורה פ' בלק אמרו על פסוק לא ישכב עד יאפר טרף אלא בכל ליליך
 וליליא כד בר נש איהו אויל בפקודי דמאברה לא שכיב על ערסיה עד דקטיל
 אלף ומאבה ועשרים וחמש מאגנון זיגין בישין דשריין עמיה והגה פסוק שבוע
 ישראל עם התיבות והכולל עולה ככוון אלף וק"כר שפתים ישק.

ליחדא שמויה דק"בה ושכינתיה בדחילו ורחימו לחברא יה בוח ביחודא
 שלים בשם כל ישראל.

ויעבר יי על פניו ויקרא יי אל רחום ותנון ארך
 אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא
 עון ופשע וחטאה ונקה. ואריך לאמרו עם הטעמים

מי אל כמוד נושא עון ועובר על פשע לשארית
 נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא:
 ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ויתשליך במצולותים
 כל חטאתם: התיז אמת ליעקב חסד לאברהם
 אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: הריני מוחל
 וסולח לכל מי שהכעיס אותי והקניט אותי או
 שחטא כנגדי בין בגופי בין בממוני בין בכבודי
 בין בכל אשר לי בין באונם בין ברצון בין
 בשונג בין במזיד בין בדבור בין במעשה בין
 בגלגול זה בין בגלגול אחר לכל בר ישראל ולא
 יענש שום אדם וסבבתי: יהי רצון מלפניך יי אלהי
 ואלהי אבותי שלא אחטא ומה שחטאתי לפניך
 מחוק ברחמך הרבים ולא על ידי סורין יהיו לרצון
 אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי ונוצלי:

נעברה נא בארצך לא נעבור בשדה ובכרם ולא
 נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטור ומין
 ושמאל עד אשר נעבור גבולך: אסאמרתים מטה

שובבים

רְגְלֵי חֶסֶדְךָ יי יִסְעֶהְנִי נִשְׁבַּע יי וְלֹא יִנְחַם אֶתְּךָ
כִּהְיֶה לְעוֹלָם עַל דְּבַרְתִּי מִלְּפִי צָדֵק:

בשבת ובר"ח לא ואמר ה' נ מדות ולא הפסוקים הנזכרים רק בר"ח ואמר

וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּזְנָשִׁים אֵלַי יִיתְקַדְּשׁוּ פָּן יִפְרוּץ בָּהֶם יי
וּבְנֵי דָן חוֹשִׁים:

הַשְּׂכִיבֵנו אָבִינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכֵנוּ לְחַיִּים
טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם וּפְרוּס עֲלֵינוּ סוּכַת

שְׁלוֹמְךָ וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
מִהַרְהָ לְמַעַן שְׂמֹךְ וְהַגֵּן בְּעַדְנוּ וְהַסֵּר מֵעֲלֵנוּ מִכַּת

אוֹיֵב דָּבָר חָרֵב צָרָה רָעָה רָעָב וְיַגוּן
וּמִשְׁחִית וּמִנְפָּה שְׁבוּר וְהַסֵּר שְׁטָן מִלְּפָנֵינוּ

וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ וְשָׁמֹר צִאתָנוּ
וּבְאָנֹנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם כִּי

אֵל עֲזָרְנוּ וּמְצִילֵנוּ אֶתְּךָ מִכָּל דָּבָר רָע וּמִפְּחָד
לַיְלָה בְּרוּךְ שׁוֹמֵר עֲמוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּפִיל שִׁינָה עַל
עֵינֵי וְהַתְּנוּמָה עַל עַפְעָפֵי וּמְאִיר לְאִישׁוֹן בֵּית

עֵין יְהִירְצֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁהַשְּׂכִיבֵנו לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים

וְלְשָׁלוֹם וְתִן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ וְתִרְגְּלֵנוּ לְדָבָר מְצוּהָ
וְאֵל תִּרְגְּלֵנוּ לְדָבָר עֲבָרָה וְאֵל תִּבְיָאֵנוּ לְיַד בְּיוֹן

וְיִשְׁלוּט בְּנוּ יֵצֵר הַטּוֹב וְאֵל יִשְׁלוּט בְּנוּ יֵצֵר הָרָע
וְתִצְלֵנוּ מִיֵּצֵר רָע וּמִחוֹלָאִים רָעִים וְאֵל יִבְהִילֵנוּ

חֲלוּמוֹת רָעִים וְהַרְהוּרִים רָעִים וְתִהְיֶה מִטְחַנּוֹ
שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ וְהָאֵר עֵינֵינוּ פָּן נִישָׁן הַמּוֹת: בְּרוּךְ

אתה

סדר קרית שמע

ה

אתה יי רמאיור לעולם כלו בכבודו: יאל מלך
נאמן: שמע ישראל וגו'.

ויקרא עד אני ה' אלהיכם אמת. ויחר כך יאמר.

יעלו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם:
רוכמות אל בגרונם והרב פיפיות בידם:

כשיאמר וחרב פיפיות בידם יכוין שוחרב עולה ר"ו כמנין אותיות שם ע"ב
ויכוין להרונ המזויקים.

הנה מטרתו של שלמה ששים גבורים סביב לה
מגבורי ישראל: כלם אחי חרב מלומדי מלחמה
איש חרבו על ירכו מפחד בלילות: ג' יברכה יי
וישמרה: יאר יי פניו אליך ויחונך: ישא יי פניו
אליך וישם לך שלום:

יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אומר ליי
מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא
יצילך מפח יקוש מדבר חוות: באברתו יסך לך
ותחת בנפיו תחסה צנה וסוחרה אמתו: לא תירא
מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך
מקטב ישוד צהררים: יפול מצדה אלה ורכבה
מימינה אליך לא יגש: רק בעיניך הביט ושלמת
רשעים תראה: כי אתה יי מחסי.

ראוי שיתבודד ויחשוב כל העונות שעשה ביום ההוא ויתודה עליהם ויבכה
ויראה עצמו כאלו עומד לפני שופט כל הארץ. ויזכור מ"ש בודד
פ"ב זו"ל. כנוונא דא סאן דאשתעי ומפרט חטאיו על כל מה דעבר אי רימא
למאי איצטריך אלא מקטרנא קאים תדור קמי קב"ה בנין לאשתעי חובי בני נשא
ולמתבע עליהון דינ' כיון דאקדו' בר נש ומפרט חטאיו כל חד וחד לא אשאיור
פטרט דפומא להרוא מקטרנא ולא יכיל למתבע עליה דינא הה"ה תדיר רתבע
דינא בקדמיותא ולבתר משתעו ומקטרנא פלו' עבד כך וע"ד אצטריך ליה לבר נש
לאקדמא ולפרט חטאיו וכיון דמקטרנא חמי דא לית ליה פטר' דפומ' עלי' וכדין

סדר קרית שמע

את פרש מגי' מכל כל אי תב כתיובתא יאות ואי לא הא מקטורא אשתבת עליה
ואמר פלו' דאתא לקמך בתוקפא דאפין בעיש במאריה חובוי כך וכך. על דא
יאות לאודרהא בכלל הני בנין דישתכח עברא מוהימנא קמי קב"ה.

אהינו ואלהי אבותינו. ער כי אמת עשית ואנחנו הרשענו כמו שכתוב במנחה.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שאם פגמתי
באות ראשונה של שמך הגדול הגבור והנורא
או בשאר אותיות התלויות בה ונתחייבתי
לפני כסא כבודך סקילה או דינה ותולדותיה כיוצא
בה תעמוד לפניך צדקת אברהם ידיך. והריני
כאלו הושלכתי שתי קומות לארץ ונסקלתי בתורה
וכהלכתי במצות בך הגדול שבירושלם על דבר
כבוד שמך ואתה ברחמך הרבים תשוב תיחד
שלש אותיות ראשונות של שלשה שמותיך היקרים
הויה אהיה אדני יאא ושם קדשך במלוי ארבע יודין
בנה יוד הי ויהי יאיר ברצונך בעולם האצילות ואיתי
מגע ואם פגמתי באות שניה של שמך הגדול הגבור
והנורא או בשאר אותיות התלויות בה ונתחייבתי
לפני כסא כבודך שרפה או דינה ותולדותיה כיוצא
בה תעמוד לפניך צדקת יצחק עקדך וחרני כאלו
נכמרו בני מעי בפתילה דולקת של אבר ונשרפתי
בתורה וכהלכתי במצות בך הגדול שבירושלם על
דבר כבוד שמך. ואתה ברחמך הרבים תשוב
תיחד שלש אותיות שניות של שלשה שמותיך
היקרים הויה אהיה אדני יהוד ושם קדשך במלוי שלש
יודין ואלף בנה יוד הי ואי הי יאיר ברצונך בעולם
הבריאה

סדר קרית שמע

ו

הַבְּרִיָּאָה וְאֵלֶיהִי מוֹנֵעַ . וְאִם פָּנַמְתִּי בְּאוֹת שְׁלִישִׁית
שֶׁל שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוּר וְהַנּוֹדָא אוֹ בְּשֵׁאר אוֹתוֹת
הַתְּלוּיֹת בָּהּ וְנִתְחַיֵּבְתִּי לְפָנֶי כֶּסֶא כְבוֹדךָ הַרְגֵּאוֹ
דִּינוֹ וְתוֹלְדוֹתָיו כִּיּוֹצֵא בּוֹ . תַּעֲמוּד לְפָנֶיךָ צְדָקָת
יַעֲקֹב עִבְדְּךָ וְהִרְיֵנִי בְּאֵלוֹ דְּוִתּוֹ רֵאשִׁי בְּסִיף
וְנִהְרַגְתִּי בַּתּוֹרָה וְכַהֲלַכְהָ בְּמִצְוֹת בֵּיד הַגָּדוֹל
שֶׁבְרוּשָׁלַם עַל דְּבַר כְּבוֹד שִׁמְךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים תָּשׁוּב תִּיַחַד שֶׁלֹּשׁ אוֹתוֹת שְׁלִישִׁית שֶׁל
שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹתֶיךָ הַיְקָרִים הַיְהִי אֱהִיָּה אֲדָנִיּוֹת וְשֵׁם
קָדְשְׁךָ בְּמִלּוֹי אֶלְפִין כֹּהֵן יוֹדֵהּ וְאוֹהֵהּ יֵאֵד כְּרָצוֹנְךָ
בְּעוֹלָם הַיְצִירָה וְאֵל יְהִי מוֹנֵעַ . וְאִם פָּנַמְתִּי בְּאוֹת
רְבִיעִית שֶׁל שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוּר וְהַנּוֹדָא אוֹ בְּשֵׁאר
אוֹתוֹת הַתְּלוּיֹת בָּהּ וְנִתְחַיֵּבְתִּי לְפָנֶי כֶּסֶא כְבוֹדךָ
חֲנֹק אוֹ דִּינוֹ וְתוֹלְדוֹתָיו כִּיּוֹצֵא בּוֹ הִרְיֵנִי כִּיּוֹ נִשְׁקַעְתִּי
בְּזָבֵל עַד אֲרַכּוּבוֹתִי וּבְסוּדֵךָ קָשָׁה לְתוֹךְ הַרְכָּה
וְנִחַנְקְתִּי בַּתּוֹרָה וְכַהֲלַכְהָ בְּמִצְוֹת בֵּיד הַגָּדוֹל
שֶׁבְרוּשָׁלַם עַל דְּבַר כְּבוֹד שִׁמְךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים תָּשׁוּב תִּיַחַד שֶׁלֹּשׁ אוֹתוֹת אַחֲרוֹנוֹת שֶׁל
שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹתֶיךָ הַיְקָרִים הַיְהִי אֱהִיָּה אֲדָנִיּוֹת וְשֵׁם
קָדְשְׁךָ בְּמִלּוֹי רְהִיָּן כֹּהֵן יוֹדֵהּ וְאוֹהֵהּ יֵאֵד כְּרָצוֹנְךָ
בְּעוֹלָם הָעֵשִׂיָּה וְאֵל יְהִי מוֹנֵעַ . יֵי שְׁמַעְהָ יֵי סִלְחָהּ יֵי
הַקְּשִׁיבָה וְעֵשִׂיָּה אֵל הַתְּאַחַר לְמַעַן אֱלֹהֵי כִי שִׁמְךָ
נִקְרָא עַד עֵירֶךָ וְעַד עַמְּךָ : רַת שְׁרִיפָה סְקִילָה הִרְגֵּ וְחֲנֹק
אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחֹם צִוּוֹן כִּי עַתְּ לַחֲנֹנָה כִּי בְּאִמּוֹעַד :

סדר קרית שמע

ליל א אָנָא בְּכַח גְּדוּלַת יְמִינֶךָ תַּתִּיר צְרוּרָה
 ליל ב קָבַל רַנַּת עֲמֶךָ שִׁגְבָנוּי טַהֲרֵנוּ נוֹרָא
 ליל ג נָא נְבוֹר דּוֹרְשֵׁי יִיחֻדֶיךָ כְּבִבְת שְׁמַרְם
 ליל ד בְּרַכְסֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקַתְךָ תַּמִּיד נְמַלֵּם
 ליל ה חֲסִין קְדוּשׁ בְּרוּב מוֹבְךָ נִהַל עֲרַתְךָ
 ליל ו יַחֲד נִיֵּאָה לְעֲמֶךָ פְּנֵה זוֹכְרֵי קְדוּשַׁתְךָ
 ליל ז שׁוֹעֲרֵנוּ קָבַל וּשְׁמַע צְעָקַתֵּנוּ יוֹרֵעַ
 תַּעֲלוּמוֹת: ויכוין לשם מ"ב

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד:

ואחר כך בליל ראשון ואמר עוד אבא בכח שני פעמים ובליל שני ואמר קבל רנת עמך שני פעמים וכן כל השבוע:

לְמַנְצֶחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּבוֹא אֱלֹהֵי נֹתַן הַנְּבִיא
 כַּאֲשֶׁר בָּא אֶל בֵּית שָׁבַע: חֲנִנֵי אֱלֹהִים
 בְּחַסְדְּךָ בְּרוּב רַחֲמֶיךָ מִחַה פֶּשְׁעֵי: הָרַב כְּבִסְנֵי
 מַעֲוֵנוּי וּמַחַטָּאתֵי טַהֲרֵנִי: כִּי פֶשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע וּחַטָּאתֵי
 נַגְדֵי תַּמִּיד: לָךְ לְבָדְךָ חַטָּאתֵי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי
 לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְּרֶךָ הַזֹּכֵרָה בְּשִׁפְטֶךָ: הֵן בְּעוֹן
 חוֹלַלְתִּי וּבְחַטָּא יַחַמַּתֵּנִי אָמִי: הֵן אָמַת חֲפָצָת
 בְּטוֹהוֹת וּבְסַתֵּם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי: תַּחַטָּאֵנִי בְּאִזּוּב
 וְאַטְהַר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשְׁלַג אֶלְבִּין: תִּשְׁמִיעֵנִי שְׁשׁוֹן
 וּשְׁמַחַה תִּגְלֵנָה עֲצָמוֹת דְּכִית: הַסְתַּר פְּנֶיךָ מִחַטָּאֵי
 וְכָל עֲוֹנוֹתֵי מִחַה: לֵב טַהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ
 נָכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי: אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ
 קִדְשֶׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי: הַשִּׁיבָה לִי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ
 נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: אֶל מְדָה פּוֹשְׁעִים דְּרַכִּיךָ וּחַטָּאִים
 אֵלֶיךָ

אליך ישונו: הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי
 תרנן לשוני צדקתך: ארני שפתי הפתח ופי יגיד
 תהלתך: כי לא תחפוץ זבח ואתנה עולה לא
 תרצה: זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונרצה
 אלהים לא תבזה: הטיבה ברצונך את ציון הבנה
 חומות ירושלים: אותחפוץ זבחי צדק עולה וכליל
 אז יעלו על מזבחך פרים:

שיר למעלות אשא עיני אל הדרים מאין יבוא
 עזרי: עזרי מעם יי עושה שמים וארץ: אל
 יתן לפוט רגלך אל ינום שומרך: הנה לא ינום
 ולא ישן שומר ישראל: יי שומרך יי צלך על יד
 ימינך: יזכר השמש לא יפכה ורחם בלילה: יי
 ישמרך מכל רע ישמור את נפשך: יי ישמר צאתך
 ובואך מעתה ועד עולם:

בר גדור יגורנו והויה יגר עקב: אם תשכב לא
 תפחר ושכבת וערבה שנתך: בטוב הלין
 ואקיץ ברחמים: לישועתך קויתי יי: אהה סתר לי
 מצר הצרני רני פלט הסובבני כלה: רתם
 תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות
 בימיך נצח: אתה תקום תרחם ציון כי עת
 לחננה כי בא מועד: כדנא האמרון להום אלריא
 די שמיא ואדקא לא עבדו יאבדו מאדעא ומן
 תחות שמיא אלה: בידך אפקוד רוחי פדיתיה אותי
 יי אל אמרת:

זינחר שלא לדבר אחר קרית שמע רק יאמר פסוק

שׁוֹכְבִים

הַזֹּרֵה צִוָּה לָנוּ מִשֵּׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב עַד שׁוֹשׁוֹן •
חַמְשִׁית בְּכָל יוֹם יִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת הַמִּנְחָה כְּפִי הַסֵּדֶר הַכְּתוּב כֹּאן • וְיִזְהַר
לְהֵנִיחַ טָלוֹת וְתַפְלִיזִין •

שְׁשִׁית יְקִיִּים הַמְצוֹת הַלָּלוּ הַמְסוּגָלִים לְתַקּוֹן שׁוֹ"ל • א' יִהְיֶה לְמוֹדוֹ תְּמִיד
מִשְׁנֹנֹת • ב' יִסְרֵם עֲצָמוֹ מוֹזוֹג מְלִיל שְׁבַת לַלַּיִל שְׁבַת • ג' יִחְזִיר בְּנֵי
אָדָם בַּתְּשׁוּבָה • ד' יִקּוּם בַּחֲצוֹת לַיְלָה אוֹ מִחֲצוֹת וְאוֹיֵךְ לְקוֹנֵן עַל חֶרֶבֶן בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ וְיַעֲסוֹק בַּתּוֹרָה וְיִחְבֵּר הַלֵּילָה עִם הַיּוֹם עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה וְיִשְׁתַּדֵּל
לְבָנוֹת בַּתְּפִלָּה • ה' יַעֲשֶׂה צְדָקָה • ו' יִהְיֶה רֹאשׁוֹן בְּבֵית הַכְּנֶסֶת • ז' יֵאָהֵב שְׁלוֹם
וְיִרְדּוּף שְׁלוֹם • יִשְׁמַע חֲרִפְתּוֹ וְלֹא יִשׁוּב • ח' יִשְׁמֹר פִּי וּלְשׁוֹנוֹ מִדְּבָרִים שֶׁהַעֲשׂוּתָה
אוֹתָם אֵינּוּ רוֹאֶה פְּנֵי שְׂכִינָה • וְהֵם כֶּתֶר שְׁקָרִיִּים • כֶּתֶר תַּנְפִּים • כֶּתֶר לְצִיִּים • כֶּתֶר
מִסְפָּרֵי לְשׁוֹן הָרַע • ט' יִחַמֵּם עֲצָמוֹ בַּמְצוּה הַבָּאָה לִידּוֹ עַד שׁוֹיֵעַ וּכְפִרַת בְּלִשְׁת
הַמְצוֹת וְעֵרִיכְתֵי יְיָ וְיִזְהַר בְּסַעֲדֵי רְבִיעִית שֶׁל מוֹצָאֵי שְׁבַת וְיִעֲיִין בְּסִדְרָא שִׁית חֲכָמָה
וּבְתַקּוּנֵי הַתְּשׁוּבָה הַטַּעַם לְמַה הַמְצוֹת הַלָּלוּ הֵם מְסוּגָלִים לְתַקּוֹן שְׁבַת זֶרַע
לְבַטְלָה •

וְיִשְׁמַר מֵאֵד בְּנַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת לָבוֹ נִשְׁבֵּר וְנִדְכָר • וְלִקְיִים הַמְצוֹת הַלָּלוּ אֲפִילוּ
אַחַר יְמֵי הַתַּעֲנִית • וְלֹא יִשְׁמַע לְדַבְרֵי יִצְרָה הַמְּסַתְּהוֹ לֵאמֹר שֶׁכִּבֵּר
בַּתְּכַפְרוֹ לוֹ עֲוֹנוֹתָיו וְכִיּוֹן שֶׁהוֹתֵר לוֹ לֵאכּוֹל וּלְשַׂתּוֹ הוֹתֵר לוֹ לְהֵנִיחַ דְרֵךְ תְּשׁוּבָתוֹ
אֵךְ יִזְכּוֹר כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים הַכַּעֲסִים לְבוֹרְאוֹ וְהֵנָּם שִׁיעֲשֶׂה כְּסֵדֶר הַזֶּה בְּכָל שְׁנָה
וְשְׁנָה עִם כָּל זֶה פְּעָמִים הַרְבֵּה מֵאֵד יוֹתֵר מִכְּדֵי שְׁנֵי חַיִּים חֲטָא נִגְדַּה' •

עוֹד יִזְכּוֹר כִּי הַמְּחַנְיִיב מֵיַתֵּת בֵּית דִּין אֵף עַל פִּי שְׁנַתְּחַרֵּשׁ וְהַתּוֹדֶה וְקַבֵּל
עֲלֵיו הַמִּיתָה לְכַפֵּרַת עֲוֹנוֹתָיו עַכ"ז עֲדִיין נִקְרָא רֹשַׁע חַמּוֹר וְאֵין קוֹבְרִין
הַיּוֹרֵתוֹ אֲצֵל רֹשַׁע קָל וְכ"ש שֶׁאֵין קוֹבְרִין אוֹתוֹ בְּקַבְרֵי יִשְׂרָאֵל עַד שְׁנַתְּכַלֵּל
הַבֶּשֶׂר וְכִמוֹ שֶׁשְׁנִיגוֹ בְּסִנְהֶדְרֵין • כ"ש וְק"ו שֶׁאֵין מִתְּכַפְרִין עֲוֹנוֹתָיו בּוֹזֵן הַזֶּה
לְחַטָּא כְּסֵדֶר תַּעֲנִיּוֹת אֵלּוֹ הַאֲמוֹר בְּפַעַם אַחַת בְּלַבַּד וְאֵל יִשְׁכַח מַה שֶׁכָּתַב
הַרַמְ"בֵּם ז"ל הַכֹּא עַל עֲרוּה מִן הָעֲרִיּוֹת כִּיאוֹת הַרְבֵּה חַיִּיב כֶּרֶת אוֹ מֵיַתֵּת בֵּית
דִּין עַל כָּל בִּיאָה וְבִיאָה אֵף עַל פִּי שְׁאֵין ב"ר יִכּוֹלוּ לְהַמִּיתוֹ אֲלֵא מֵיַתֵּה אַחַת הָרִי
הַבִּיאוֹת נַחֲשׁוֹת לוֹ כְּעִבְרִיּוֹת הַרְבֵּה עַד כֹּאן • וְאֵל יִסִּיר מִנְּגַד עֵינָיו כִּי בְּכָל בִּיאָה
הוּא חַטָּא וּמְחַטָּא וְקִרָא קֵא צוֹוֹחַ אָדָם עֲשׂוֹק בְּדָם נַפְשׁ עַד בּוֹר יוֹסֵם אֵל יִתְמַנּוּ
כּוֹ • לָכֵן יִתְמִיד בַּתְּשׁוּבָה יָמִים וְשָׁנִים עַד שִׁירְחַמוּ עֲלֵיו מִן הַשָּׁמַיִם • וְיִשׁוּב אֵל
ה' וְיִדְחַמְרוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסַלּוֹחַ •

תְּפִלָּה תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וְסִדְרֵי קְרִיַת שְׁמַע עַל הַמָּאָה נִכּוֹן לְאוֹמְרֵם לְעוֹלָם
אֲפִילוּ אַחַר יְמֵי הַשׁוֹכְבִים • אֲטַנֵּם לֹא יֵאָמֵר הַשֵּׁלֶשׁ עֲשָׂרָה מְזוֹרֹת
וּפְסוּקֵי מִי אֵל כְּמוֹךְ וְלֹא גַעֲבַדְתָּ גַא בְּאַרְצֶךָ עַד מַלְכֵי צַדִּיק וְלָכֵן לְמַעַלְלֵי גִרְשָׁמוֹ
וְנִסְגְּרוּ בֵּין שְׁנֵי רְשׁוּמִים כּוֹחֵט וּבִשְׁעַת הַרְחָק יִכּוֹל לְדַלֵּג יִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אִם פְּגַמְתִּי וְכוּלֵי •

ועתה ראיתו לכתוב כאן מה שמצאתי בכתבי האר"י מתקון שו"ל.

מתקוני

התשובה להאר"י סדר הרמ"ע וצ"ל. והנה המהרהר כאשה
 ומזריע לבטלה יתענה פ"ד צומות ויכוין להאיר בשם יוד הה וז'
 שהוא כבינה אשת חיל ודומתה במלכות. אשה יראת ה' היא תתחלל ובעונו
 פגם בשתיהן לפיכך צריך לתקן שני פעמים השם האמור שעולה מ"ב חרי פ"ד
 צומות ויכוין להעלות הי"וד בעשרה ימים ה"ו של מלוי נששה הר"ל בת בר' ב'
 ההין בעשרה שני ווי"ן ב"ב וחזור חלילה או יכוין בכל יום באות א' מו' אותיות
 חללו וחזור לראש י"ב פעמים עד דסליק ליה מניבאן. לשון אחר מא המחשבה
 פוגם בתכמה שיש בה שם יה"ו ומלאו מ"ב וכשהוא נכנס בכינה מצייר בה שם
 אחר כמוהו ויכוין להעלות שניהם. לשון אחר יה"ו מלא עולה מ"ל ועם שלשה
 אותיות הרי מ"ב וכל אלה כונות הנונות וישרות הן. ואם הרהר בזכר והזריע
 לבטלה יכוין בשם אה"יה פשוט שהן ארבע אותיות ומלא עשרה אותיות ומלא
 רמלא כ"ו אותיות הרי כלן יחד מ"א אותיות ועם הכולל מ"ב וחזור חלילה
 להעלות אות אחת בכל יום עד פ"ד ימים כאמור. או יכוין להעלות א"לף של
 אה"יה ביום א' ה' בה' ימים י' ב' ח' וכן יעשה ד"פ ז'המושך בעלתו פוגם
 בשם אה"יה שרביעו אמת ומעשרו אדם כדאיתא בתיקונים בסוד מפת הזרע
 שהיא י"וד ותיא מוכנת לקבל צורה הארם בצאתה כהונן הוא השליך זרע אמת
 ארצה יכוין בכל אחד מפ"ד צומות להעלות אות אחת משם אה"יה בכל יום
 ככה יעשה כ"א פעמים ואז אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף.

כל

היד המרבה לברוק באנשים תקצץ לפי שפוגמים בה' חסדים וז'
 גבורות הרמוזים באצבעות הידים ומתיש' בה השם על יד כ"ח פרקים
 והרי זה דומה לחלול שבת בהוצאה מדרשות יחידו של עולם לר"ה באר צרת
 נכריה מאי תקנתיה יכוין להנדיל כה השם ע"י פ"ד צומות וזה כי שם בן ד'
 במלוי מלואו יש בו כ"ח אותיות ובכל אחד מהצומות יכוין להעלות א' מן
 האותיות הנז' למקומה ככה יעשה ג"פ לפי שכח השם מושפע למלכות מג'
 אבות ואלה הכ"ח אותיות הם שקוי דאילנא לכל א' מהן ויתקיים עם זה מקרא
 דכתוב ושב ה' אלהיך את שבותך כביכול השם עצמו שב למקומו. ואם נתלש
 דוקו מפיו לסייע בעבירה יכוין תקון אותיות הנרנן שהן אחה"ע בגי' פ"ד ויכוין
 בצום הא' לאות הא"לף ובח' ימים אחרים חלק א' בכל יום מאות ח"ית ובה' ימים
 אחרים חלק א' בכל יום מאות ה"א ושע"ב קדימרת ח"ית לה"י מפורש בזהר פ'
 משפטים דף קכ"ג ובע' ימים חלק א' בכל יום מאות ע' כי בעונו נחר נרנו ונברך
 עליו הריגים שהם ג"פ אהים בגי' חר"ן והיינו נחר והוא מספר גרון ג"כ הנכלל
 בדיגים ע"כ יכוין בתקון אותיותו כאמור.

עוד

מס' הלקושים סוד ט' תעניות שובבים סודם לתקן שו"ל וצריך לכוין
 בשם ע"ב שיש בו ד' יודין ובכל יום יכוין לתקן חלק אחד מאותם היודין

שובבים

עד כ' וזם שיתקנו כל הדר' יודין שנפגמו ע"י שו"ל שמסר אותם טיפון לקליפות
 ונתן להם חיות וע"י תקון זה יתעלו ניצוצין אלו והקליפות ישארו כותים שריו
 קודם שבויים בנייהם. וערתה ישונו הבנים השובבים לקדושה וישתחררו
 מהקליפות שהיו שבוים שם עכ"ל הרב ז"ל.

עוד לשון הרב ז"ל ה"ה לסלק ולדחות החצונים תכוין ביחוד זה גרוא שתכוין
 אהים אהים תחברם יחד **אאללהיימם** והם ג' יעקב גם תכוין כי

הח' אותיות כנקודות בצירי חוץ מהאות השנית שהוא כמגול וב' הטימין הם
 כפתה והגה כל נקודים אלה ג' יעקב (מז"ל שכן) פעמים יעקב וכנע השט"ן.

עוד תיקון מצולות ים מהרב ז"ל ה"ה כשאדם שולטים עליו מצולות ים שהוא
 סוד סט"אל ונ"ח שכי מצולות הם אותיות צלמורת וזכר ונקבה וצריך

לכוין בשם א' תמיד וכפרט בעת קביעת התורה אל יזון מעיניו וזכה לא ישלמו
 עליו ולא יגרה בו היצ"ה והוא כי שורש הדינים הם אדני אלהים בסוד

הגבורות שהם **נער מנצפך** שהם שני מילוי אהים וזכר מנצ"פך אד"ני נקבת
 נער ואלו הם שורש למציאות הדינים ואלו הם תיקון דיק' התשיעי לאלפים כי

הם השערות דלא חלוין והם כנגד רוחב הפנים ואינם תלויים בשוקולא והם בנין
 תיקון ח' ל"ג. ונקראים מצולות ים העליונים וב' שמות אלו בני' קב' אונעשים

קס"א שמקורם שם אהי"ה דהחין ועם י' אותיות כמנין לאלפים ושם זה הוא
 תיקון ה' הנקרא לאלפים ונק' כן על שם ג' שמות שמתחילים כאות א' שהם

אה"יה אד"ני אלהים. והכוונה היא לכוין להמשיך מנוצר חסד שהוא מול ח'
 שהוא הו"יה דיודין כמנין חסד וממנו יושפע אור לאלפים שהוא תקון ט' והוא

שם אה"יה עם האותיות הנז' ואז השליך במצולות ים שהיא סוד אלהים אדני
 כל חטאתם שהוא תקון ט' ג' כ של מי א' כמוך ואז אותם החטאות שעשה האדם

שהם אותם המזיקים שנרא יורדים במצולות ים. וסמ"אל ונח"ש אינם עולים
 שכבר נגמרתק שורשם שהוא אד"ני אלהים ואינם נשפעים מהם ואמנם

להיות שאין כח החטאים הנכראים על ידי האדם שאינם מתערבים בהם ניצוצי
 קדושה ע"י העון ולכן אח"כ צ"ל אל תקה מול ה"ג שהוא אהי"ה דיודין ועולת

ג' כ קס"א תכוון להעלות אותם הניצוצות ולנקות ולהוציא משם ע"י שם זה
 וזהו ונקדה לניקוי הכסף מהעופרת וסדר שמות אלו יהיו תמיד בין ענין וכפרט

כשזעמיק בתורה תכוין אותם במחשבתך בראותך שהחצונים רוצים להתגבר
 עליך ולהחטיא אותך וכפרט אם אתה בעת תיקון טיפון הורע שהוצאת בחיצוני'

כי אז מתקנאים ומתגברים כך ע"כ.
ואלה הם דברי הרח"ו בספר היחודים עם פירושי וחרושי כמה דר

ומשה זכורת זצ"ל.
אמר הרב ז"ל ה"ה כי עדין יש לפלוגי תשעים נצוצות קרי בתוך הקליפות
 צריך לכוין בפסוק יפול מצדך אלף וכו' בעת השכיבה ויכוין כאלף

לא

לא יגש כי סופי תיבות הם שכ"א והאותיות הקודמות להם הם יג"ל שם של
 כו"ב : ויכוין להעלו' את הש"ך ניצוצות שהם סוד הדינים ועם הכולל הם שכ"א
 ולהעלות עמהם ניצוצות הקרוי ג' כיוהכל ע"י י"גל כרוי להעלות' ביסוד העליון
 כרוי שיחורו להיות במוד זכר ונקבת ויסוד הוא ישפיעם לכלות כשאר הנשמו'
 נשואים עתה כאותיות אליך אל"י כן יגש הם אל"י והוא אהיה דיודין ומלוי
 המלוי כי הם כמנין אל"י והוא שם מ"ב של אהיה דיודין ואין בורק מ"א אותיות
 גם תחזור לר"ת אליך לא יגש שהוא אל"י אחר ותכוין אל אהיה דאלפין על דרך
 הגו' שיש גם כן בו אותיות כמנין א"ל"י והוא שם מ"ב שלי ותכוין להעלות הכל
 על ידי שני מיני מ"ב הנזכרים שהם דיודין ואלפין : אח"כ עם הנזכר מסתלקים
 י"ב מהם מוקליפות ונשארו ע"ה לבד והנה סוד ע"ה אלו הם קשים מאד לסלק'
 כי הם סוד ג' שמות דו"ה שם ג' ע"ה כמנין מז"ל לא כי אלו הם נשמה לנשמו'
 ונ"ר אל כל הניצוצות של כל הנשמות ההם שיצאו ע"י קרוי ורתיקן ג'ל פרו'
 בליל השניה שיכוין ג"כ במלות אלף ורכבה מימינך כי ר"ת הם הו"ה ואהי"ה
 לחכרם ולזוגם ועם זוג זה יוכל להעלותם ולהכניע הקליפות שמעכבים אותם י
 אח"כ בס"ת שרם בנימ' ק"ה והם סוד ז' פעמים י"ה שיש בשני שמות הנז' כי
 בהו"ה יש ג' י"ה באופן זה כי אותיות הראשונות הם י"ה והוא אחר כך ה"י
 במלואה י"ה והב' ה"י גם כן חרי ג' פעמים י"ה גם באהיה ד' פעמים י"ה כי
 שני ההי"ן הם ב"פ י"ה ויוד דאהיה תחבר עם ה' ראשונה וגם עם ה' אחרונה
 חרי ד"פ י"ה אך בשם הו"ה אין לחבר הי' עם ה' אחרונה שיש הפסק ביניהם
 ויכוין כי ז"פ י"ה הם ג' ק"ה והם ג' ע"ה אחר כך יכוין באותיות הקודמות א'
 ס"ת שהם לב"ן שהם סוד הקליפה הנקרא גבל' ולכן יכוין כי העלה גבל' יהיה
 העלה הגו' נובל עתה ויפרדו נשמות אלו אשר נקשרים באילן הטומאה : וזוהו
 עלה גבל' וזה בכה שם הויה דיודין שהוא ע"ב ועם אותיותיו פ"ב כמנין לבן גם
 הוא ב"פ אלי אלי שפי' באותיות ג' אליך ל"א יגש כנ"ל וע"י זה יהיו עלה גבל' -
 אחר כך יכוין ג'ל האותיות הנשארות לחבר כלם : והם ר"ב מן רכבה וי' מי
 מימינך והם ג' רס"ב ויכוין שיהיו אחר כך בקדושה ושיעשו תחלה בס"ד כי אחר
 כך יחיו ענבים גמורים כ"ש ב"ה וזה על ידי עשר הויות שהם ג' ר"ם ועם כללות'
 שהם ה' חסדים וה' גבורות : הרי רס"ב אחר כך תכוין כיר"ת של הכל שהוא
 'עלה גבל' בסר הוא ענב ועם ר"ת של יפול מצדך הם ענבים שיהיו ענבים
 גמורים בקדושה וזהו ע"י ב"פ אלהים נימט' ענבים : (מז"ל) שהנשאר הוא פול
 צדך והוא בני' צדיק ה' ובני' י"גל פ"ק ע"כ : ואמר הרב זל"ה כי על ידי זה
 גמור לק בשמה לנשמה משם : אחר כך נשארו גר"ן בסוד ג' הויות העול'
 ע"ה ואמר שיכוין בברכת המפיל חבלי שיגה באופן זה כי תחלה יכוין בג' הויות
 ג' מז"ל ע"ה וצריך לשלבם ולחברם ויכוין כי יודין הם ל' של המפיל והשלש
 דהי"ן הם ש"י שהם י"ה של המפיל והג' ווי"ן הם י"ה נהם מ"פ של המפיל פי

שׁוֹכְבִים

אותיות מ"פ בא"ת ב"ש הם י"ח (מזלן דהיינו עם כ' אותיות מ"פ פי בא"ת
 ב"ש הם רק י"ז ע"כ י' ולפי שעיקר אלו הם סוד ג' וויין וסוד ו' בא"ת כ"ש היא פ'
 לכן ג' וויין אלו הם רמזים באו"פ של המפיל וכן גרמוזו הג' ההין אחרוני' גם כן הם
 ו"ה של המפיל הנזכרים: אחר כך יכוין לכלאות ג' הוויות אלו בע"כ ס"ג מ"ג
 בסדר הזה עצמו ויכוין כ"ג יודין הם ל' של חבלי' וג' וויין הם י"ח של חבלי' וג'
 דלתין הם י"ב של חבלי' ועתה נלך אל צירוף ה' ה' ה' הא ויכוין כ"ג ה' ההין הם
 י"ה של שינה ואותיות יו"א הם כ"א והם ש' של שינה באת"ב ש שהיא א' ואות ג'
 של שינה באת"ב היא ט' ועם י' של שינה הרי כ"א ונלך אל צירופי וו וואו וואו
 כיהם ג' מ"ה והוא חיבור הויה אהיה עם כללותם וגרמזים כתיבת על ויכוין כי
 ע' של על נחלפת באת"ב כש באות ג' הרי כי על הוא ג' ל"ז אחר כך על במ"ק
 הויה ו' הרי מ"ז ועם הכולל הרי מ"ח ונלך אל צירופי ה' ה' ה' הא שהם ג' ל"ז
 והנה אותיות ע"ן באת"ב ש"ו ט' שהם י"ז וב' יודין של עיני הרי ל"ז ויכוין כי עיני
 ג' ק"מ כמו מלוי של אהיה: אח"כ אמר הרב זל"ה כי להויות שע"ה אלו הם
 מושרשים מאד בקליפות להויותם שורש הכל לכן צריך תקון גדול כדי להוציאם
 ואמר כי בלילה השנית יכוין בתיבות והנומה על עפעפי בענין זה כי הלאזרעת
 שהענינים הם שם הויה והעפעפי' הם שם אדני ולכן עתה צריך להויתד ע"ה אל
 למטה אצל המלכות ולהורידם מסוד הויה לסוד אדני: (ואמר הרב זל"ה כי
 בליל ראש חדש אין לכוין ברכה זו ע"כ) והנה ידעת כי סוד אדני עם מילואו הם
 תר"עא והוא סוד שער ויכוין כי עתה ירדו ע"ה אלו אל השערים למטה והוא
 סוד אוירדו לשערים עם ה' ויכוין בפסוק או לחם שערים כי ע"ה הגו' הם נקראים
 לחם וירדו עתה למטה לשערים: (מזלן שפסוקים החם מדברים בענינים האלה
 של הניצוצות הנעשות מן הורע היות למויקים כ"מ כמ"ש בס' הכוונות בסדר
 קרית שמע שעל המטה ע"כ) ויכוין תחלה לג' שמות אדני והם ג' קצ"ה והוא
 סוד נקודת ציון שבמלכות יסוד שבה להמשיכם שם וזהו סוד קצה השמים כי
 השמים ג' שצ"ה כי אלו הם סוד חותם המלכות שבקצה התחתון שבו שהויה
 היסוד שלה כי ג' אהיה דיודין ואפין וההין הם ג' חות' ע"ה שהם תג"ה הודך על
 השמים כי אשר היא בינה בסוד אשר הוצאתך מארץ מצרי' וממנה הם נמשכי'
 ג' אה"ה אלו למלכות להעשות בס חותם ומלוי הג' אהיה שהם חותם הויה הוא
 כמנין השמים וזהו אשר תג"ה הודך על השמים: וגם במלכות המ"ן שלה הוא
 שם ב"ן: (מזלן שב' שמות אלו הם ביסוד הנק' ונס' השמות של אדני הם שמה
 ע"כ י' והנה יכוין באטרו והנומה שהויה חותם ונ' כמנין ותנ' ונמה ולכוין
 להמשיך כל ע"ה זה לחותם הויה ויכוין לנקד שמות אלו כמו י"ב נקודים אלו
 שיש בתיבות צדק צדק הדרדוף למען תהיה כי הלא ג' או כג' צדק ע"ה ויכוין
 להסתד מחרון אף ה' ע"י צדק זה בקשו צדק בקשו ענוה אולי תסתרו וכו' ונקודם
 הוא כך אדני כמו ד' נקודים של צדק צדק אדני והם סוד ה' נקודים של תדרדוף

שובבים

למ ביוד של אדני ביהוד בסוד שבא פתח אדני כמוד נקודים של עזתהיה
 (מולך ועל ג' אדני הנז' תמשיך ג' הויות פשוטות והם בני' ע' חו"ס או לחם
 שערים כי השערים הם סוד ג' שמות אדני כי כן מלוי אדני הוא תר"ע ע"כ)
 אחר כך תכוון למלאות אותם במלואם וכל שם מאלו הג' עולה תר"עא והנה ג'
 פעמים תר"עא הם ב' אלפים וי"ג יוכיון הד' אותיות של כל שם לבדם מאלו
 חנ' והם י"ב נקודים לנ' ושמות או ורם נקודי פסוק אן ירדו לשערים עם יהוה
 כזה אן ג' אדני אדני ואמנם מה שיכוין בזה הוא כי כבר ידעת מ"ש בפ' וארא
 כ"ז ב' בענין י"ג יאורין וביאורו נתבא' שם ע"ש (אמר הד' חו' זל"הה בי"ה
 הדבר יותר במקום אחרות מצוית דבריו הוא כי נצח הוד הם תרי פלגי גופא
 ובהם שם צבאות כגודע שהוא בני' תצ"ט וכשהם דבוקי אהור באחור חצי הכותל
 המפסיק ביניהם לזה וחציו לזה הם תצ"ט ופלגא מכאן ותצ"ט ופלגא מכאן והם
 פותקבים ביסוד זעיר וכיסוד נוקבים ועם התלת עשר נהורין שנזכרו בפ' וארא
 נמצאו אלף וי"ג נהורין ובין יסוד הזכר ויסוד הנקבה הם ב' אלפים כ"ד שהם
 ב"פ צבאות בועיר עם כותל המפסיק הם תתקצט וכן בנקבים בין הכל אלף
 ותתק"צ ועם הי"ג יאורים ב"פ הם ב' אלפים כ"ד אבל לפי שהי"ג יאורין הם
 שרש האורות האלו על כן אין למנותם אלא פעם אחת אף על פי שהם מתפשטים
 בשני היסודות) איך בני' שלו יש ב' אחוריים והם ב' פעמים תצ"ט ופלגא מכאן
 ותצ"ט ופלגא מכאן ואם תצרף הי"ג יאורין ביניהם תק"ה ופלגא מכאן ותק"ה
 ופלגא מכאן כמנין אבג' יתץ וכו' בני' שלו גם כן יש מספר זה נמצא שכלם
 הם ב' אלפים וי"ג וז' שעושה חסד לאלפים כי שם של אבג' יתץ עם היותו
 רימוז לשם מ"ב שהוא גבורה הנה הוא סוד ספירת החסד כגודע והנה פי' איך
 בכאן נרמוז שם אבג' יתץ ב' פעמים למעלה בני' שלו וב' פעמים למטה בני' הו
 שארבעה פעמים אלו הם בני' ב' אלפים וי"ג הרי אבג' יתץ שהוא חסד נירתן
 באלו האלפים וזהו ועושה חסד לאלפים ואף על פי שהם ב' אלפים כ"ד אין
 אנו מקפידים רק הי"ג לבדם שהם השרשים וראשים לכל הי"ג יודים והנה
 יכוין כי ג' פעמים אדני שהם ג' תר"עא הם ג' ב' אפי' י"ג ולכן יכוין להורידם
 בן העליונים של הזכר אל נה"י של הנקבה שהם ג' תר"עא בסוד אן ירדו
 לשערים וכו' (מולך) והענין בקצור כי אלו האלף וי"ג יאורין הם ביסוד הזכר
 וביסוד הנקבה וכן יש ב"פ אבג' יתץ בזכר וכ"פ בנקבה וב' פעמי' אבג' יתץ עולה
 אף וי"ב והכולל הרי אף וי"ג בזכר וכן בנקב' וצריך להמשיך ב' אבג' יתץ שביסוד
 הזכר לב' שביסוד הנקבה ע"כ) וזה יכוין כנז' בעל עפעפי באופן זה כי על עפעפי
 גי' ת"י וכשתחלף על עפעפי בא"ת ב"ש יהיו זך וזוים שהוא גי' צ"ג ואם תחבר
 צ"ג ות"י הם תק"ג והגומה גי' תק"ז הרי הכל אלף וי' ועם ג' תיבות ותנומה על
 עפעפי הם אלף וי"ג שהם סוד אלף וי"ג יאורים הנ"ל וצריך לכת' כי זך וזוים
 הנ"ל הוא שם קדוש וצריך שינקדו כסדר הוה כנקוד שכתפסוק עם זך יצרת

שובבים

(מזולן שגם שם הקדוש הזה הוא בני' על עפעפי כוה' זאי' כ"ף זאי' וזאי' וזאי'
זאי' מ"ם ע"כ)

אחר כך הלילה האחרת היתה ליל ר"ח ואמר שאין צריך לכונן בכל זה רק שצריך שיכיון בשם שדי במילואו שי"ן דל"ת יוד שהוא גי' ראש חדש וזאמר כי בכל ר"ח צריך לכונן בכל עת אל זה וצריך לכונן בפסוק וגם הכהנים הננשים אל ה' יתקדשו וכו' צריך לכונן בו כי כאן רמזיים תלת עלכוין הנו' באדרא שהם הא' אלף והכ' גי' והג' צ"ו כוה כי יתקדשו שם אותיות של יתקדש שהוא שם שדי במלואו וזהו יתקדש שדי ת"ק כ"ת"ק הוא מלוי שדי ותניה אות' של יתקדשו והנה עולה זה תת"יד וכשתצרף שם אל הנו' בפסוק זה במלואו ג' אלף למ"ד עם תת"יר יהיה הכל אלף עם הכולל הי' רומז לעולם ראשון שהוא אל שדי עולם שני הו' ג' והוא אל הויה שהוא גי' וזוה צריך לכונן באותיות הננשים א ה' עולם ג' שהוא צ"ו ויכוין ברת פן יפרוץ שחם גי' צ' ועם אות' שלו יתקדשו הרי צ"ו והוא סוד אל אדני אחר כך יאמר ובני דן חשים חסר ו' תחלה יכוין בס"ת שהם יגם שחם גי' ק' והוא שם אדני שעולה ס"ת ומלוי המלוי ל"ד אותיות והכולל הריק' ואחר כך ברת"ת שהם גי' ח"י להעלות בצוצות הנו' א יסוד העליון להחיות גם זה יכוין במלוי כגי' שהוא ג' חיי"ם ויכוין להעלו' מסוד הנחש שהוא ג' חשים וזה ע"י ג'ר כמנין ד' וזהו יוד האויו הא' אחר כך אמר כלילה אחרת כי קודם השכיבה צריך לכונן אל שם תנעץ (מזולן מכ"כ כי שם זה יוצא משם אדני בחילוף ד' אלפא ביתורת ת"ת

מתחלף בא' כאת"ב שיג' בד' באב' ג'ד' ע' בג' באי' ק' וכו' צ' בי' בא"ש כ' חוכו' וי' צ' ע"כ) ותחלה תכוין לצרפת' ע' והוא סוד ע"ת ולחבר עמונ' פ' אל שהוא מנ"י כמבואר בסוד העמידה הרי ג' ונקודו אנכי מנן לך תע הם אל מאנכי ונץ מנן ממנן אחר כך תצרפם באופן אחר ת"ג ע"ץ בנקוד ג'ת ה' לבתולת בת יהודה ונקוד ע"ץ בנקוד ח' טחיים מסוד ע"ץ חיים וכוונת הענין הוא כי כבר הודעתוך שהכתר דאבא הם הטעמים וש' ספירות שלוחם נקודות וכתר דאימא הם תנין וש"ס שלהם אותיות וכו' הכתרים דאו"א הם בנרון א"ה והנה פו' מ"ש כי כתר בינה הם תנין הענין הוא כי הלא כשאנני רוצים לקרוא שם אל הנקודות להאיר אותם הוא ברכת להוכיחם ע"י אותיות כנון נקודה זו פגול ונקוד זה שבת וכוונתו בשא' הנקודות והנה אלו האותיות שהם שמות של הנקודות אשר בש' אחרונות של חכמה אלו הם בכתר בינה ואלו בנקודת תנין וכמו שהודעתוך פירושו כי האות העשויה על ידי התנין דוגמה זו ^ו שו' היא אות ב' עשויה כמו תנין וגם הנקודות של החכמה ^ו הם אותיות של הטעמים כמו המשל ז"ין של זרקא היא עשויה בנקודות כזו ^ו וכוונתו בזהו וכן הענין בטעמים עצמן ש"ס האותיות באורת עגולים כזו

0_6_0 ואין להאריך בזה ונחזור לענין כי האותיות שנכתרו הבינה
 0 שהם צורת האותיות אשר אל הנקודות אינם רק אותיות של
 0_0_0 שגא סגול שע"ה הם עולים כמנין ת"ג והענין כי הלא אבא יחיד
 במול הח' דדיקנא דעתיקא וכשתמנה מתיקון ח' עד תיקון י"ג יהיו ו' תיקונים
 וכשתחלקם באבא ותמנה א' לא הנה תיקון הח' כתר דאבא והט' בחכמה והי'
 בבינה והי"א בדעת והי"ב בחסד והי"ג בכבורה (מזלן שם ס"ג בנקודה
 צירי סגול שהוא סוד חסד דאימא כגודע מסוד ברכ' השיבנו עולה תק"ס בשם
 זה וצירוף שלו תצנ"ע היינו ת"צ מחסד שהוא בחסד ת"ע מבינה והרי סוד צירי
 סגול ודוק ע"כ) והנה ידעת כי אימא נפקת בין דרועי דאבא בין חסד לגבורה
 וח"ג דאבא הם ע"ג כתר דאימא כי ת"ת דאבא הוא כתר דאימא וכבר ידעת
 כי בקוריו ח"ג הם נמצא כי האימ' אין לה קבלה רק מאלו השנים שעל ראש'
 באותיות אלו השני נקודות הם הנעשים רגיון אליה גכחך שלה וגם ידעת
 בסוד הי"ג מדות איך תיקון ח' נק' מזל לא הוא יסוד של הכתר בין מלמשה למעלה
 עד שנמצ' כי נקדה שהוא מזול האחתון מוהי"ג הוא חסד של הכתר הריפי במקום
 שכלים י"ג תיקוני דיקנא שחם ח"ג של הכתר בדיקנא עילאה שם מתחלת כתר
 דאימא ולכן מזול הי"ג בה אחיד אימא ולפי שאימא היא נקבה לכן נבר' נקודת
 הנקבה על נקודת הזכר והיי' ואחר כך י' ובמלך עץ צריך לטוין לפללות
 חכונה שרם האותיות עצמן ושם הוא אהיה בידין שהוא גי' עץ (מזלן שמלוי
 שם זה תי"ו גי' מל עי"ן צד"ה מלוי לבר גי' ע"ץ ע"כ) אמנם פרטאות שם זה
 הוא בחכמה בינה דאי כי בו' תחתונות שלה שם ס"ג והרי אותיות שבא סגול
 הם ככתר דאימא שחם על ח"ב שלה שחם אהיה בידין שהוא גי' ע"ץ והרי
 תנע"ץ (מזלן ששם הנע"ץ מלא תי"ו גמ' ל עי"ן צד"ה יוכן שם אר"ה מל"ג
 אל"ף רי"ש וי"ן ה"י עולה תש"יג וכל אחד עולה תשובה היא בינה שבה שם זה
 ע"כ ואח"כ תצרפיה כאת"ש ויהי אר"ה והוא ניקוד פ' כי אהיה עדר נצפניה ב')
 והוא סגור מוכס כי על ידי שם זה ערה את אהיה והוא הי"ג והענין הוא שצריך
 לכוין בע"ב ק"ל שהוא המוע השם עולה ע"ב וגם הוי"ה במלוי אלפי"ת"ל והנה
 ע"ב ק"ל בני"ד בועם יאותיות השם הרי רי"ב וע"ה הרי רי"ג אחר כך תצרפיהו
 צירוף ד' והיא תצנ"ע ונקודת ת' ציוצא מתנור וכירים יור"ץ קבוץ וקמץ של
 יותץ (העיד הר"א הלוי ז"ל שהוא קבל מדרב ז"ל כי המוציא שו"ל הוא מחדש
 שבירת הכלים ע"כ) ונקוד נע הוא מומלת עוג מלך דבשן שהוא של מלך
 והענין כי הלא תחלה צריך לכוין כי ג' מלפין הנו"בפ' נשא שחם בלע יובב חשם
 כמבואר אצלנו (מזלן שגוי' בלע יוכב השם היא ע"ת דהינות"ע כושם זה
 ונ"ץ הוא ג' אל שחם מוש תלר"ע למקן ע"כ) הלא העלין נקרא רבנן וה"ס
 דנה יום בא בוער כתנור כי שם התעוררות הריגין כלם וה"ס אלף אלפין רבוא
 כגו' שם באדרא וה"ס אלף יומין דחול ולכן קראו יום ה' וב' אחרים נקראים

שובבים

כירים כי הם יותרו חלשים ואמנם נתיצת דינים אלו הוא על ידי שם ת"ץ כמו ש
 ב' היו"ם יותץ וצריך לכיין בת"ץ של שם אבניתץ שעל ידו תהרום ותתן כל
 הדינים הנמשכים מאלו העולמות על ידי הויה אהיה הויה אהים הויה אדני
 וסוד הענין הוא כי הויה אהיה היא בכתר המלכות עם כתר הזועיר והויה
 אלהים הם מוחין דועיר עם מוחין דנוק והויה אדני הם ז' תחתונות שלו ושלח
 ואלו הג' יחודים בני' ג' וכלם בת"ת ומלכות וכנגדם ישנר אחרת למעלה
 בזווג א"ו א"ע ד"ן טמש ואלו הם כסוד ב' גרות: שהארס חייב להדליק בליל שבת
 לרמוז ב' זווגים אלו א"ו וז"ן והנה ממש כנגד ב' גרות אלו ישנ"כ בחיצונים
 ולכן צריך ביום שבת לרדליק ב' גרות אלו של קדושה ושיכבו ב' גרות של
 הקליפה כנזכר בזהר כ"מ בסוד שבתאי המושל בשבת והנה ב' פ"ג גר ד"ס ת"ק
 ואמנם צריך להסיר הי' ביהם שישארו ת"ץ לבד ובוה הם סוד נתיצתם והענין
 הוא כי סוד גר זה הוא מסוד רמ"ח איברים אלו שהוא ר"ה ג' נ"ר נפש רוח ד"ס גר
 והנה הם ב' גרות ואמנם כשתחלק ת"ץ לכ' יהיו רמ"ה ורמ"ה כי מזה שהיו ג' ר'
 ג' הם עתה רמ"ה הנבאר עתה ענין רמ"ה מזה הוא כי כשתסי' מן הגר
 נפש ורוח ישארו רמ"ח לבד ואחר כך תסיר ג' אלפי' שהם ר"ת של הג' יחודים
 אהיה אלהים אדני או ישארו רמ"ה ובוה הוא נתיצת הקליפות וז"ס פ' ה' רמ"ח
 ידך בל יחזיון כי כשישארו רמ"ה לבד אז כל יחזיון הקליפו' ויתבטלו ולזה היה
 שה"ע א' פ' זה בלכתו להרי חשך כנזכר בסבא ולפי שג' שמות הנזכרים הם
 כלם מסטרא דנוק' אהיה אלהים אדני אשר משם אחיות החיצונים לכן אנו
 מסירים אותם כי כשנסיר הראשים שלהם יותץ וישאר רמ"ה לבד וזה צריך
 לכיין במלת ת"ץ ויבמלת ג' ע צריך לכיין כי הלא שם ס"ג שבכינה בז' תחתונ'
 שלה כנודע ועם י' אותיותיו הם ע"ג כגז' בתקונים וז"ג ש"כ גע בהרים ויעשו
 וז"ס ואולם שלח נא ידך וגע בכל אשר לו פירוש שלח נא היוד שהם עשר אותיו'
 ההו"יה ותצרפ' עם ס"ג יהיו ע"ג ובוה וגע בכל אשר לו ואמנם סוד גע זה הוא
 סוד עונ מלך הבשן וצריך לכאר לך הענין כדי שתכיין היטב אליו

דע

כי כמו שפירשתי שורה הוא סוד ז"א והוא כולל ב' פרצופים פרצוף א'
 מראשו עד החוזה ופרצוף ב' מהחזה ועד רגליו והם נק' ישראל ויעקב
 ושניהם נקראו בסוד פרצוף א' גם יש כנגדו במלכות נוק' דיליה פרצוף א'
 וכוללת ב' פרצופים אחרים הזכר שהם רחל ולאה וז"ש ויאהב יעקב את רחל כי
 יעקב כנגד רחל ממש

ואמנם

מאחור ז"א גאחזים דינים ונבחרות כגודע ויש שם כנגדו
 מאחוריו סוד ז"א אחר והוא עבד לזרה וזוהו עונ מלך הבשן
 שהוא אליעזר עבד אברהם והוא כולל ב' פרצופים ממש דוגמת פני ז"א
 גם באחוריו יש שני פרצופים אחרים כנגד לאה ורחל והם ולפה בלחה
 שרתי השפחות וכמו שהנקבה מלכות נקרא תמיד כלשון שרתיים שהם לאה

ורחל

ורחל גם השפחות הם שתיים זלפה בלהה וכמו שז"א נק' אחד עם היותו
 שנים גם העבד והוא נקרא א' אע"פי שהוא כללות שנים נס כמו שבז"א
 אנו אומרים שיש לו ד' בשים שהם ב' נבירות וב' שפחות של צד האחוריים
 גם כן נאמר בעבד הזה שיש לו ארבע נשים שהם ב' נבירות וב' שפחות כיון שכח
 אלו קשור באלו כי הלא על אלו נאמר וכל אחוריהם ביתה כי הכל הוא בקדושה
 ולכן עבד זה אינו כשא' העבדים שהם שאר האחוריים שיש בכל הקדושה למטה
 זמאלו כי כל שאר האחוריים הם עבדים ארורי אבל עבד זה שהוא אחוריים דז"א
 יצא מכלל ארור ובא לכלל ברוך כמו"ש בא ברוך ה' והבן מי קראו ברוך ורוצאו
 מכלל ארור כי הוא לבן סוד לבנון שהוא אבא עילאה וכמו שדר' נשים לאה
 ורחל זלפה בלהה אשר כלם ליעקב מצד הפנים כנגדו נהגנו לעבד זה כנגד
 האחור וז"ס רק עונ נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש בר' זל כי נוטריקון
 בלהה רחל זלפה לאה כי אלו הנשים שלו והם מטרה שלו והבן איך צרף הכתוב
 בלהה עם רחל וזלפה עם לאה כי כן הסדר גם התחיל בשפחות כי היותו קרוב
 לעבד הם השפחות גם הקדים לרחל שפחתה כי שם עיקר האחוריים וכחותם
 וז"ס הנה הוא נשאר מיתר הרפאים כי יצא מכלל העבדים שהם בכלל ארור
 כנזכר והלא כל הנקבות הם שם הו"יה בההין שהוא ארבע אמות רחבו שהם ד'
 אותיות הו"יה וארכו הם ט' אותיות וזרוט' אמות ארכה וארבע אמות רחבה
 ונשאר לנו לבאר למה נקרא עונ ומזהו פירוש הלא היא ברבת בני עמון ורענין
 כי הלא הודעתך איך הנ"הי דבינה נכנסים בז"א כסוד פוזחין וכבר ידעת כי ז'
 תחתונות דבינה והוא שם ס"ג אך רב' עליונות שבה שחם ח"ב הם אה"זרת
 דיודין וזמנם כשמתפשטת בינה בז"א אינו אלא הנ' אחרונות שבה שהוא
 שם ס"ג ועם הו" ארתיות של השם הוא ע"ג ואמנם כמו שבפנימיות הבינה
 נאצל ז"א בפנימיותו כך מאחורי שם זה דבינה העולה ע"ג כנזכר נאצל אחור
 הזעיר שהוא עבד זה כנזכר ולכן ע"ג חסר ו' ולפעמים עונ מלא באות ו' לרמוז
 כי הוא ו' כנגד הזעיר הנק' ו' גם תבין שם ענ שנק' אליעזר עבד אברהם כו גם
 כן נמשך משם ס"ג כמו שהודעתך בייחודא שמסר הרב זלרה"ה עם רבי
 אליעזר בן הזרקנוס ע"ה ע"ש ואמנם ש"ס"ג זרה נק' עונ שרשו הוא בכינה
 שמשורש שלה הוא אהיה דיודין והוא נ"ג ע"ס בסו"היה גועם ה' כמבואר
 אצלנו והנה כנגד אחורי שם זה נמצא רבת בני עמון והיא היפוך געם
 כמבואר בזהר בסופי תיבות כי עמון דרנא דאתכסייא וכמו שז"א יונק מנעם
 העליון גם עבד זה היונק מעמון העליון וז"ס הלא הוא ברבת בני עמון ולפי
 גדל עבד זה נתיירא ממנו משה עליו השלום עד שנאמר לו אל תירא

אורו ואין להאריך

נתחזק לכוונתנו כי צריך לכונן באותיות ג"ע אל כל הנזכר ששם הם סוד
 האחוריים העליונים שמשם בשתלשלו שלשה עולמות הנג' שהם

שובבים

פנה הנור וכירים יותץ על ידי אותיות ת"ץ הנז' גם צריך לכיין להכניע נבורות
עונ ולהמתיקם ולהקיר מהם נשמרת תע"ז נצוצות כסוד נ"ר הנזכר שדם
נפש רוח

בלילה האחרת אמר שקודם השכיבה צריך לומר פסוק נשבע ה' ולא
ינחם אתה כהן לעולם וכו'. וצריך לכיין בו כמטה למעלה בס"ת
של הברתי מלכי צדק והם נ"י ק"ך וצריך לכיין ק"ך צירופי אלהים אחר כך יכוין
עמו אות למד של על ויהיו ק"ן והוא שם אהיה דההין אחר כך צריך לכיין בסופי
תיבות של אתה כהן לעולם שהם צ"ו ע"ה שהוא סוד עולם ה"נ מאותם השלשה
עולמות והוא סוד אל אדנ' שהוא גי' צ"ו הרי כאן כוונה אל ג' שמות אהיה אהים
אדניאשר כוונת אליהם בלילה שעברה כסוד נ"ר וצריך לכיין בסופי תיבות של
נשבע ה' ולא ינחם שהוא שם גדול ועק' הכוונה בשם זה. **ע"ה** ונקודו מן
נשבע ה' וכו'. והענין הוא לפי שעתה הוא תחלת התקון של היין נסך ששת'
פלוני ונתעוררו המקטרגים. עתה כי כמה חדשים אשר הוציא דבה על אדם א'
ששתה יין נסך ולא שרוא הוציא דבה אלא שגרם לאחר להוציא דבה עליו ולכן
חס מקטרגים עליו מאד וגם צריך אל הע"ז נצוצות הנזכרים ולכן עקר הכוונה
תהיה בשמות אלו שיכתוב בע"ה והנה שם זה בנימ' קי"ו וצריך לכיין כי הם
סוד נ"ח ג"ח ב' הנזכר אלה תולדות נ"ח ג"ח והוא סוד ונ"ה מצא ח"ן וכמו
שנתבאר יותר בע"ה וגם ב' שמות כוח יו"ד ה"ו ו"ה"א שכל אחד עולה נ"ה
וצריך לכיין ע"י היות של מלוי הי ראשונה להוציא הנשמה של הע"ז נצוצים
משם ועל ידי הא"לף שבו' או להוציא הרוח ועל ידי ה"ה' של מילוי ה"א אחרונה
להוציא הנפש

אחר כך תחלוף שם זה באת"כ בש והוא ז' צתיורוא גי' תק"ז כמו שם אבני' תץ
ע"ה וצריך לכיין כי אבניתץ בנ' תק"ו ועל ידי שם זה נמצים ונדרסים
הדינים כנ"ל כסוד הנור וכירים יותץ בלילה הקודמת.

אחר כך צריך לכיין על הדבה הרעה אשר כתבתי לעיל. ולכן צריך לכיין
באותיות שניות של נשבע ה' ולא ינחם שהל"ז ודים נקודות מן יום
לשנה יום לשנה והוא צירוף לשנה האמור במרגלית יום לשנה כי שם זה
ממונה ליפרע ממוציא דבה רעה וכן שם זה ע"ה הוא גי' לשון וגם גי' שפ"ה גם
הוא גי' שכינה כי הוציא דבה על השכינה בפייהם וכשפתותיהם והנה דבה גי'
י"א שהם אותיות א"י מאדני שפנמו

אחר כך בלילה אחרת צריך לומר פ' נעברה נא בארצך האמור במלך
אדום בפ' חקת וצריך לכיין בר"ת נעברה נא בארצך שהם ק"ב במנין
ג' מילויים ע"ב ס"ג מ"ה שהם מ"ו ל"ז י"ט ור"ת של לא נעבור בשדה שהם פ"ב
והם ע"ב וי' אותיות אחר כך ר"ת לא נעבור בשדה ובכרם הם פ"ה והם סוד שם
מ"ה דאלפין והכוין באות א' שבתוך וא"ו כי הוא שם אהיה העולה מ"ר ברבעו

ישאר שם מ"ה מ"ד הרי מ"ד מ"ד נפ"ח וצ"ל כי מ"ד דאיהו הו"א מ"ד דאלפין
 זר"ת של ולא נשתה מי באר הם צ"ח והוא מלוו שם ע"ב דיודין מ"ד יועם שם ב"ן
 הרי הכל צ"ח והם סוד טיזן נוקבין ומיזין דכורין. דרך המלך גלך לא נמרה ימין
 ושמאל ר"ת גי' קב"ה וע"ה קב"ה כמנין יוסף והכוונה כי שתי נקודות פנימיות
 הם אחר בזכר ואחר בנקבה ביסוד של הזכר ושל הנקבה ור"גה יוסף הוא יסוד
 הזכר ואינו אלא קב"ה כי נקודה הפנימית נעלמת. וכך ר"ת ע"ד אשר נעבור
 גבולך הם קב"ה וע"ה קב"ה ששם ה' גבורות שביסוד הנוק' שהם ה"פ כ"ת
 והסר הנקודה הפנימית הנעלמת כי עמה והיו קב"ז כמו רבע של אדני. אח"כ
 צריך לכיין באלו הר"ת יבות מי באר דרך המלך וכאן הוא עקר הכונה כי ר"ת מי
 באר דרך הוא מ"ב"ד וניקודו בניקוד האותיות עצמן והוא גימ' מ"ז כמלוי
 שם ע"ב. אחר כך צריך לכיין בשם אחד והוא צירוף ב"מ"אד ונקודו של נשתה
 מי באר לכן צ"ל לצרפו ב"ס יא"ר וב"ס הוא שם ס"ב וי"א ע"ה רי"ב והוא סוד
 ע"ב ק"ל עם י' אותיות הרי רי"ב יא"ר כך צ"ל באר שהם ב' נותנים היות אלהים
 היות אדני ודרך הם ב' פעמים יחוד הזכר היות אלהים ב' פעמים יב"ק. אחר
 כך צ"ל מי באר גי' אברהם הוא רחם האשה ובה ה' גבורות שהם מי באר עצמן
 ששם הוא דרך המלך שהוא הועיר בסוד דרך נבר בעלמ' וזהו דרך המלך אחר
 כך צ"ל בס"ת מי באר דרך יר"ך וצ"ל כי הלא ה' חסדים וה' גבורות הם עשר
 היות ומספרם ק"ל והם למעלה ברעת של הזכר אמנם ברעת של הנקבה הוא
 ק"ל של הנקבות ואמנם על ידי אונן של הזכר נותן בה ה' חסדים וכלפיהם גי'
 ד"ס וז' שוירא ה' כי ס"ר לראות כן העינים הם נגד הדעת נמש שהם הראיה
 ושם הוא ר"ס שהוק' ל"ק"ל כי שם ראיית והסתכלו דמש' בסוד זראית אך שיוכר
 ק"ל שלה של האשה בירך שלה שהם למטה בירכותיה ביסוד שלה אינה יורדת
 רק ק' לבד ומהחברים עם ק"ל של החסדים שנותן בה הזכר והם ר"ל כמנין
 יר"ך וחסדים ממונה ל' והוא כי כל אחד מ"ה קצוותיה הו"א סוד ג' והרי בה'
 קצוותיה מנח' ה' וזין הם ל' ונשארים מן הק"ל לבר ואותה הלמד הנשארת

ואחר כך צ"ל בר' של דרך ובר"ת כי באר הם רמ"ב (מזלן רמ"ב זרה
 לא פורשמה הוא ואולי שהוא מה שנזכר למטה כיחוד פסו' א"ב
 אמרתו מטה רגלי בסוד ר' פעמים אלהים ועיין לקטן ע"כ) אח"כ צ"ל בר' עם י"א
 של מי באר הם רי"א והוא סוד ר"ב הזכר ע"ב ק"ל וי' אותיות. אחר כך צריך
 לחזור לראש הפסוק בסופי תיבות של נעברה נא בארצך שהם כ"ו כי הם היות
 ועם סופי תיבות של לא הם: כ"ז כמנין אותיות התורה ונס צריך לכיין כי עתה
 יורה ה' גבורות מ"ג צ"ך של הזכר. אל הנקבה וכדי שלא יתאחו בהם
 החיצונים שהם באחוזיים אלו לכן אנו מחברים שאר הכ"ב אותיות. אחר כך
 צ"ל בסופי תיבות ע"ד אשר נעבור גבולה הפ"ה הם ב' פעמים רי"ב רי"ב וסודם

שובבים

גו לעיל שהם ע"ב ק"ל עם עשר אותיות השם הוא רי"ב ואלו הם ג' ריבורת א'
 ביצירה וא' בעשיה ששם גאחוס הקליפות וצריך להריב עמהם שלא יאחזו בהם
 וזהו דברי ריביות בשעריך ואלו הם השערים יצירה ועשיה זכר ונקבה בסוד זה
 השער לה' פתחו לי שערי צדק ואחר הכל צ"ל בסוד זכר"ר שהם היבור היותר
 אחת הכל בידין בסוד פנים: אחר כך צריך לכון בלא תשכח שהם שני אחוריי'
 שלהם שהם תש"כח: כי לעולם השכחה באה מזה אחוריים ולכן אל תשכח והוא
 סוד אהיה דיודין והיה דיודין ועולים מן קד"מרת כי מק"דם היה דיודין
 וקדמות אהיה דיודין והם זכר ונקב' וזהו אחור וקדם צרתי כי האחוריים נעשו
 מק"דם קד"מת *

אחר

כך בלילה האהרת אמר שעריך לכון כפסוק אם אמרת: מטה רגלי'
 וצריך לכון במלת אם בסוד אהיה דאלפין עם מלואו ומלוי מלואו
 שהם מ"א אותיות ובר"ת אם אמרתי מטה שהוא מ"ב והוא היה דאלפין במלוי
 ומלוי המלוי שהם מ"ב אותיות ואחר כך אם אמרתי מטה רגלי' ת"רמ"ב והם
 נמולן צ"ע מספר זה שהיה ד' פעמים אלהים עולים שמ"ד' ומולן שד' אלהים
 רגלי' כאן הם בסוד בני האלהים שהם ג"ב אותיות שבשם אלהים פשוט ומלא ומלא
 דמלא: והנה בסוד העיבור שז"א בתוך אמו או הם ד' בני"ם האמורים כמו"ש
 הרב ול"הה בפ' צחוק עשה לי אלהים ע"ש: וזהו שאמר שהם מד' אלפין רס"ג
 נב"ה דהיינו מ"ה שבכטן א' דאיהו ס"ג ואם תכתין אלהים א' שהוא מא' רס"ג
 שהוא סוד ב"ן כאמור ונשארו מן אותיות משם ס"ג ועם ג"ב דאלהים הרי ס"א
 וכן תעשה באלפין דשם מ"ה כי הא' הראשון סודו ג"ב ועם מ' אותיות הרי ס"א
 וכן בשני אלפין האחרים הרי ד' פעמים ס"א וגי' רמ"ד ונס צורת האלף הוא יו"ד
 שבמילואם יו"ד ויו"ד ג' ג"ב כן נראה לע"ד ליישב הרב: ודוק שלהיות
 סוד זה על סוד העיבור שענינו גה"י שתי עקבים: לכן נרמז בסוד מטה רגלי
 וגם רגלי עם הכולל עול' רמ"ד עד כאן דבריו ד' פעמים אלהים רמ"ד: והנה
 אלהים אלו הם ארבעה אלפין שיש בהויה של ס"ג ושל מ"ה והם ב' כללות עם
 רמ"ב הרי רמ"ד אחר כן חסדך ה' יסעדי ר"ת כ"ת והם כ"ח אותיות של מ"ה
 במלוי המלוי ועקר הכוונה בשמות אלו שעריך לכון בס"ת של אם אמרתי מטה
 שהיא ס"ה של אלף בית איה"ה כי"ה גי"ה וכו': ונקודו בר"ת אם אמרתי מטה
 אחר כך רתחתי שם זה באות"ב שויהיה ימ"ץ והוא שם אחר קדוש ונקודו
 טר"ת רגלי חסדך יסעדי *

אמר

משה זכות דע כי קודם כל תיקון וייחוד צריך שתכון ייחוד של ב'
 אלהים וגם כן ייחוד של מצולות ים: ואחר כך ייחוד געברה נא: ואחר
 כך ייחוד אם אמרתי י ואחר כך ייחוד של יורתן ואחר כך ייחוד של גשבע ה'
 ושלשה אלה קודם שהתחיל סדר ק"ש: ואחר כך ייחוד של המפיל חבלי שובה:
 ואחר כך ייחוד של יושב בסתר על פ' יפול מצדך אלף וכל אלו הייחודים בכל

לילה פלילי השובבים לבד מר"ח שאז לא תכוין כוונתה מפיל רק תכוין כוונת
 וכני דן ויחוד וגם הכהנים וכו' ושניהם קודם ברכת המפיל:

ייחודי שובבים

אמר משה זכות דע לך שמדר תיקון המסודר לפניך לזמן השובבים בא
 מא"י תו"ב וזו חלק ממנו שטעתיו מפי הרב המקובל החסיד
 כמו הרר בנימן הלוי זל"ה וגם בכרמי החכם המקובל כמו הרר נתן
 שפירא זל"ה מצאתיו בסדר הגו' ואמנם ראיתי להוסיף משלי כמה ענינים
 בכוונת השובבי' להרחיב שכל אדם יעריך לעצמו לחפוץ ולחפוש כונתם ולחפוז
 לעשותם לתקן את אשר עתו בשרשי מקורי מציאותו ויעיל בתקנתו אמושיים
 אליו לבו רוחו ונשמתו:

בהחלה

אקדים לך הצעה מועילה וטיבה במעלת התשובה צדק ילין
 בה בני אל ישיאוך נשיאי הרוח כרוח שפתים לאמר כי דיו
 לחוטא הפושע להתחרט בלבו על עונותיו ולהתודות בשפתיו כי בזה ירפא
 משיבותיו וכנראה בדברי הרמ"בס ז"ל לזבח לכות תשובה שאין הדבר כמשמעו
 אי בעית אימא קרא גמ' וסברא וזו' והוא פרט דברי החכמה השחורה צא
 ולמד מרבין של בעלי תשובה דה"ע אשר רק שמץ דבר גמצא בו כמוסכם
 בתלמוד מס' שבת וכוהר פ' בראשית ד"ח ובכל זאת לא שב ידו מהרבנות
 בסיגופים מופלאים באשר חכמים הגידו וגם שהיה מכתן של ת"ח וצרכי
 ישראל על שכמו העידה עליו רוח הקדש ברכי כשלו וגו' דוק ורשכח בגמ'
 כמה עמודי עולם שהושחרו שיניהם מפני התעניו' על שהוציאו דבר קל מפייהם
 כגון בושני מוד בריכם ב"ש וכו' אף כי היתה הכונה לש"ש: זכור יסודי רא"בש
 חמתמיהים כמוכא בפ' הפועלים ואל תשכח מעשה המבילה המוזכר בב"ד
 פס"ה מן יקים איש צרורות שקיים בעצמו ד' מיתות בית דין ואמ' עליו יוסי בן
 יעזר אחי אמו לשעה קלה קדמוני זה לג"ע גם לרבנות סברא רוחת המכרעת
 לאדם להורות כי אם יספיק לחוטא ודוי וחרטה נמצא חוטא נשכר שרירי בזמן
 הדודה נפש תחטא ותפשע בכל עון ורשע דיה בצרת ודוי וחרטה לשוב אל
 האלהים אשר נתנה ובזמן המקדש לא יכופר לה אלא במיתה ואפילו שונג צריך
 גפרת ממון בקרבנות ואף גם זאת רבו כמו רבו רבי הפוסקים שפסקו כמה מיני
 תשובה לחוטאים ככתוב בספריהם ועל הכל כלל גדול הכולל את הכל היא
 החכמה האלהים המקובלת איש מפי איש ומבעלי רוח הקדש ואחרון אחרון
 חביב לן מארה דמהימנותא מרן האלהים האר"י זל"ה אשר גלה שפתיים על
 קודמיו בשרשן של דברים והוא מודיע עקר פגם החוטא במקורו ואשר לא ירפא
 לו כי אם בהקנות דם שמוא והרקות לחות הרעות אשר השתרנו עליו על נשמתו
 והשתרשו בטוחותיה' והוא למדנו בצדקו ערך התשובה הצריכה לכל חוטא

שובבים

והיא שקולה בפלס משפטו ה' לעומת כל עונש ועונש הכתוב בתורה ולא כדברי הפוסקים ז"ל שהעריכו הסנופי' על פי שקול הדעת יונה אחר סמוך להשכילך זאת שמע נא ועתה דע לך כי שורש נחש המוציא צפע למעט השפע ולהרבות הפפע הוא עון העריות כי נפש הוא חובל . הוא הפונס בעצם אדם . הוא הקוצץ בנטיעות עץ החיים ומשחית פרוי הן הנשמות להורידן בהרבות בשמות כי תחת הכנותם בכנום בניים ונאמני הכשרות והתומה תחטנה כגרים ערציי הטימאה ותהיינה הנפשות והרוחות נפשות ונפוצות ברוחות רעות בני נטר כמו שמעו והמה עתידים להדבק בו בנשמתו בצאת מן העולם ויקימו בו כבוד אך ואם בכוכר האנן לא אכילו שרשי רתמי' ולהשקותו מרורת פתנים ולהלכישו בגדי בגד הצואים אשר לו התום מומאח כתום הנכתם עד ועברו עליו עדן ועדנים ימים רבים של צער האמנם לא יוחל קדש ישראל הכן יקיר כי יקיר בלחות הרשע מלקרקר קיר חרש הקליפה ולשוב ולבנו' בנין ככד ושלם עומד לעצמו ויוצא לאחרים יען וביען גדול כח החזור וניעור בתשובה שלמה לחליץ את גפשו כחלצו אנני הבנים אשר בהנגעני בני אדם וכל עוד אשר עווים יריק ויחליש ככה יחליץ עצמות נדחיו וירקאת חניכיו חלוצי צבא בצאתם בני חורין מחור פתן בטן הנכרית ואתה פה עמוד והתבונן מוצאייהם ומובאיהם כדברי האר"י ז"ל ה' כי לו פחד מה ועשה להם .

ואתרי

הודיע אלהים אותך את כל זאת אניד לך אדם מה טוב ומה נעים כי תשמור לעשות שפר הרמקונים ולנפשך בוגן השובבים שהוא מוטול ומיוחד לתקנת קלקלת הורע ושעמו של דבר יבואר לך בדעתך הקדמה כוללת בסתרי החכמה ויקרה היא מאד . דע והבן כי כך היא המדה העליונה מדת החסד והרחמים שבכל מועד ממועדי ה' ואפילו מימים טובים רכבן אשר בהם הושפע שפע ממרומים להעשות בהם נסים ונפלאו' הוקבע כח ועון באותם הזמנים להיותם מזומנים בהכנה דרבת היא ומדי הגיעם כפעם בפעם חזור וגי' אור אותו האור ומוהיר בכל העולמות : וז"ם והימים האלה נזכרים אנעשים שבהזכר וזכרם למטה נעשים בפועל למעלה נזר . בכל דור ודור כן קיימו למעלה פה שקבלו למטה וכ"ש חנו התור' שהוקבע חוק' כמקור' העליון להוריד שפעם בבוא עתם . כיוצא בדבר אהה מוציא בכל ברכות השבח וההודאה הנתנות להש"י כי לא דבר רק הוא אך הוא טוב וחסד יושפעו עליו געין הברכו' אשר יברך ואפילו זכרון חסדי ה' שעשה לצדיקים פרטיים ואביו ורבו כלם כאחד מעוררים כח עליון להשפיע עליו ממקור אותה ברכה ולא עוד אלא קריאת פרשיות התורה במועדן ובשבתן מיוחדת ויחודים למעלה ומכשיך שפע בעולמות מיוחד לשמושי ענין אותה חפרשה שעליה נמנו מתגורת מלאכים ומרכבות עליונות וכמו"ש בזהר פ' ויקהל דף ר"ו ע"ש . ומשם תלמוד ותבין שלכל שבוע ושבויע יש שפע מיוחד ומיוחדם לאותם הכחות שמהן נשרת לשל

ארתם העניינים אי המצות הכתובות באותה הפרשה וכל א' וא' שולטת בשבוע
 שלה ושלכן אסור להסיג נכול המלאכי וחמדו' או לשרב זו כנו' שמה באורך
 וממוצא דבר נשכיל ל' דעת עיקר זמן השו' בכים שהיא דבר הלמד מענייני
 וזה תדע בשו"ת על לב שפעם גלות מצרים הייה לתקון נצוצות אד"ה שגפלו
 מכינו באותם ק' לשנה וכלם נתגלגלו בישראל כפוצחים בקליפת פרעה שהיא
 הע' רף לכפרע להויתרו אחורי הדעת ששם בתקצו כל הנצוצות שכל עלמות
 הטומאה כי פרעה הייה קומוקטורין שולט על כל הארץ לכן כלם באו תחת ידו
 ודיו שם גוי פקד' גוי ואו שלטה בהם הגבור' העליונה ה' פ' ס' שמות (פי' בראשית
 הוא בסוד החסד) והיא העולה לישראל שר' ו' ש' ב' כ' ש' ש' ומוטמעים ולא
 רוצים לצאת פי' גבר בהם צר הרע מו' דורות שכבר קדמו להר' גלגל אנוש
 זכור פלגה פדום זעתה דור הכישי וו' ס' וחכמים עלו כי שם שלטו בהם כחות
 הגבורה שהיו שוב' בים אותם (מל' ושובברוך וששאתיך שר' ל' ושכרתיק) והיינו
 שפירת קליפת אנו ולדוגמת מפרו והוא ממש כח ההי' אופנא הפולא דאכתש
 זכ' ואו הזור להייה שוב' כים מלשון משובב נתיבנות שפיהשו מלשון רשעה
 ותשובה ונגלה עליהם פח הר' שוכה אימא עילאה שבה יצאו לחיירות כמודע
 פוזר פ' בשלה שהיא חזרות על מדת הגבור' ואחר כך שמעו התורה מפיה
 הוא סוד פי הגבורה נכמה היו שובב' ונחיים מגזרת נפשי ישובב שהרי פי הגבור'
 דאמרה שהיא פד' אימא נגלה על דעת ועיר על ידי מו' עה דכתיב כיהותרא
 ארתה כי מו' פ' הוא גימ' אה' זה מפני שגולה אחרת ק' לשנה האר' הר' שהיו ימי
 דעה והי' הייה ראש לשוכים ואו נגלו כל הה' חסדים בזעיר שחם סוד צ' שערי
 בינה שוב' בים גימ' ה' פ' חסד ולכן ימי השוכים מרתחילים מראש ס' שמורת
 שהתחיל התקון הגמור ושלמים כפ' משפטים שאו הייה מתן תורה היא
 מוקדם ומאוחר ועיין ברש"י פ' ואל משה אמר ונס' פ' משפטים התחיל כמצות
 עבד עפרי כי עבדים היינו לפתעה ונכמו כן המוריע לבטל' מחזיר ארת נצוצות
 תחת יד פרעה האחו בעמך אחורי הדעת ואם יצאה להשיבם יקבל עליו גזרת
 עניי' התעניות בתפלות ובנדודיו בכביה כנאקת בני ישראל כמצרים וזחר בטביל'
 לעומת כל הבן הילוד היאורה תשליכהו ואם ת' הוא יעסוק בירוחה ויחדש
 חידושים בכל כחו כי כל החוש המתחדש בתורה הוא ריקון גדול אל הדעת
 והי' עצמו נצוץ כהיר וזהיר המתברר בפנימיות המחשבה בהערת הקשיות
 דקש והבן של עבודת מצרים כי זה חלקם לבנין ב' עריהם שרתים נשים וזג'
 לאצור שם את הכסף שלקח מכל הארצות ויתר ע"כ יתחוק כנצותיו הכוללות
 שעקם מיוסר על שם אה' שהי' שבו הוא הפנס העצמי וכנז' בס' החכמות בסוד י'
 דכים י' פ' מלוי דמלוי של אהיה שהוא כ"ו אותיות נ"ר ע' וסך היתעניות הוא
 פ' ד' בסוד ד' פעמים אהיה העולים פ' ד' ולכן המצא שיעקב א' ע' שהייה
 שאפריה דאד"ה לא אהה קרי כל פ' ד' שנה קודם שנשא ולכן כנאולת מצרים

שׁוֹבְבִים

שכבר נתקנו הנצוצות נזכר שם אהיה ולכן נקרא ישראל זרע אמת שהוא אהיה
 פעמים אהיה העולים אמת לע"דן שפגמו של אר"הר היה דוקא בכתיבה זו
 דאהיה משום דמחשבתו היתה בחוה ראשונה שהיא היתה מקבלת שפותיו של
 קרי ולפגם זה צריכה כונת ד' פעמים אהיה כנזכר בתקוני דתשובה ולכן ק"ל
 שנים שהוא מלוי אהיה דהדין ועקב בן ק"ל שנים בבואו מצרימה ומשה נולד
 אחר ק"ל ואחרי כוללות בונה זו שצריך לכיין בדי בכל שעה עוד יש בונות
 פרטיות ומיוחדות לזמן השכיבה ומסודרות כנז"ל ונראה בעיני שאז הוא זמן
 מסוגל למנמת תכלית אותו התקון והשעם הוא כי הכונה הטללת ענינה ליחד
 הבתי' העליונות אשר פגם בענינו ובכל יום ויום חתוקן בח' אחת מפיד אורות
 של ד' אהיה ועל כן יצטרך לכיין בזה כל היום אבל בעת השכיבה שנפשו עולה
 למעלה אז הוא זמן הריגת החיצונים בסוד יפול מצדך אלף וכנז' בכונות וחרכ
 פיפיות ומיתתם הוא בהסיר מהם גפשותם שהן הנצוצות ועל זה סבבות כונת
 היחודים להוריד כח ממרומים להכניע ולנתוץ החצונים ולהעלות מתוכם
 הנצוצות וצריך שתדע שכל אותם הייחודים היה הרב זל"ה מוסרם להר"ח
 זל"ה מירי לילה כלילה לפי הפרטיות הצריך לו וכנראה מלשון התחלת
 הייחודים אבל אנן יתמידתמי שאין אתנו יודע ומשכיל ולא רב מלמד שיוכ'
 לרוח הקדש למסור לנו כונות מיוחדות הצריכות אלינו גאחו בכל הגודעות
 לנו מהר"ח זל"ה כי כן קבלה בידנו שכונות המסודרות לזמן מועילות
 לכל ישראל מפני שהן כונות מיוחדות על התקון כללות שרשי הגשמות
 וכ"ג מכונות או ירדו לשערים העליל שג' שאז בזמן דבורה כונו ישראל
 לאותה הכונה שהרי אז פגמו בכרית כמ"שה בפר' ועפרעות וגו' ועיין
 בזה פ' לך וסימני היר' מאחורי הדעת כפרעה כנז' בליקוטי תורה
 וכן ייחוד נעברה נה בארצ' אין לומר שהיה ייחוד פרטי שדירי באמר
 בשם כל ישראל שהיו רוצים להכנס בגבול אדום לברור משם הכיחורים שהיו שם
 וזה בכת הייחודים הרמזים באותו פסוק והיו נאמרים להם שאין זו כונתם שהיו
 מערימים עליהם כמו שהוא הדרך להתנהג עם החצוני' וכמו שעשה אבינו יעקב
 עם אביהם של אדום ובמה שהיו אומרים לא נעשה כך וכך היתה דעתם לעשות
 כגון לא נעבור בשדה ובכרם כווננו שלא לעבור בשדה ובכרם התחתונים שלהם
 בארץ אבל היה בלבם לעשותו במקוריהם: העליונים ודוק אבל גרם החטא שלא
 הגיע העת שירתן אדו' בידם ולכן לא נתן אדום וכו' אמנם כאשר נתבונן בייחודים
 כלם נמצאים חלוקים לב' חלקים חלק הא' הוא נעברה נא ואם אמרת ושבגיהם
 מא"וא ולמשה ורב' של שם תג' עץ ושל נשבע ה' ושל ברכת המפיל ושל שתם
 חם מאריך אנפין ונראה לע"ד שייחוד שם תג' עץ הוא יותר חצון משל ברכת
 המפיל פי זה בסוד מול ונקח שהוא החיצוניות למול נוצר שהוא ייחוד דהמפיל
 כמו שיבא וכדרך כללות אומ' תחלה כי ייחוד זה סודו להוריד כח מונקה לכינה

ששם שרשה ומשם למלכות ושל ברכת הכפיל הוא בפנימיות להשפיע ממזל
 נוצר לאבא המורש שם ומשם למלכות: אך להבין זה אקדים מ"ש בל"ת פרשת
 תולדות שיש בדיקנא שתי בחינות: הראשונה החיצונית שהם השערות שבהם
 בחי' הבינה והשנית סוד האור הפנימי שבתוכם שהוא סוד החכמה ושנוצר הוא
 בחי' דבורא ונקרא סוד מלכות שמקבלת כל התיקונים ובסוד ויע' תר' שעתר גי'
 אדני מלא וסוד ו"י הם סוד השערות שהם בדמות ו' ואור הפנימי ו' ע"ש באופן
 שונקה הוא כללות השערות שהם סוד וו"ן ולהיות התיקונים י"ג כמנין ו"הו
 הרי הם י"ג ווי"ן וגי' ע"ת כמנין מול שהוא מולא והנה התנין ה"ט צורת ווי"ן וז"ס
 שם ה"ג שהוא כתר דאימא כגו' בייחוד זה שהוא מושרש בנקה והנה כל התנים
 של האותיות הם כ"ז כמנין אותיות התורה והם כ"ג אותיות: ג' תנים ב' אותיות
 דשעטג"ז ג"ץ: והג' א' ב' אותיות ב"ד"ה הק"י: ואפשר שהוא כנגד י"ג תיקונים
 וכמנין ואי ואם תמנה כ"ז פעמים ו' יעלו קס"ב כמנין ונק"ה ע"ה והי"ס ב' אותיות
 ע"ץ של השם: והנה להיות השערות סוד ווי"ן ידוע שני' הם מילואי הו"ו או ו"ו או ו'
 וי"ו העולים מ"ו ולהיות מול ונק"ה סוד מלכות כאמור שהוא סוף כל הפרצוף
 של הדיקנא אמור ו"פ מ"ז ויעלה ת"ע וז"ס הצירוף הא' של השם ע"ת ג"ץ ועוד
 ב' פעמים מ"ז כנגד ב' צדדי הדיקנא הוא ג"צ ע"ה וגם להיות שונקה הוא מול
 הכולל כל ה"ב הרי שכל השם גי' י"ב פעמים כ"ז ונראה לע"ד שגראה לכוין
 בסוד ע"ת ל"פ הויה אהיה שהי' כללות הדיקנא בפנימיות והיצונית רק שכה
 החיצונית הוא הנזכר שהי' ג' ווי"ן שאמרנו ומכללות זה שהוא ע"ת תג"ד לנ'
 עלמין דנפקין מתיקנא קדמאה שה"ס ג"ץ היוצא מתחת הפטיש העליון שידוע
 שהדיקנא סוד מדות רחמי' והיינו השערות שהוא לשון שיעור והם מסוד מלכין
 קדמאין שסודם פ"ד בכתוב בכוונת מקולות מים רבים שר' ת"פ ר' ונראה לע"ד
 שם"ת ת"פ גי' אדירירון והיינו אדיריים משברי'ם בסוד אדרת שער וה"ס שער
 שכתפילין וגם מנצ"פך מלא מ"ס גו"ן צ"די פ"א כ"ף גי' תע"א בסוד ע"ת הנזכר
 ולפי דעתנו מה שאנו אומרים עת רצון ה"ס ב' מולות שהתחתון נקרא ע"ת: ועוד
 ימתק סוד זה בהציע מ"ש לעיל בגליון ששם תג"עץ סודו אדני והענין כי כללות
 הדיקנא סודה י"ב אדנ' מלא כדכתב הר"חו זל"הרה ב'פ' אם עונות תשמור ירה
 אדני ויכוין שפרטות ונק"ה דוא עת"ר כנזכ' לעיל וגם אימא נקרא אדני בסוד אדני
 שמעה כגו' בדרוש טשי ולא משי ומלכות סודה אדני והוא סוד המשכת הארות
 שם זה מן הדיקנא לאימא ומשם לנזק' ואמנם אחד מן העמים הנודעים האצלי
 להתקראות הדיקנא אדני הוא שמציאות הדיק' הוא ממלכתי אדום שהם בחי'
 הנזק' וכן המצא שורש הדיקנא ואמצעה וסופה שהם ג' תיקונים אל: נוצר חסד:
 ונק"ה ר"ת ג' אדני ואם כן נכון לכוין גם בסוד ע"ת לכוונת מנחה שבת שה"ס
 העת הנזק' ע"ב ק"ל ע"ב קד"ס וב"ן כי שערות הדיק' מבחיב"ן וע"ת תחבר אל
 ג"ץ שהם ג' עלמין והם בלע יוכב השם שעולים ע"ת מפני שהם מסוד הרעת

שׁוֹבְבִים

וחו"ג כנוכר בדרוש ג' עלמין • ואמנם ניקוד שם זה מן אנכי מן והענין שאז
נתיירא אברחם על שאותם הנפשות אשר עשה בחרן חזרו לסודם וחשב שיגיע
לריק ושחזרו אותן הניצוצות שכירד ליפול בקליפות והם היו מסוד גרים שהם
מתיצוניות החלכות וכמ"ש בפקודי בראשית דף י"ג ד' אימון מגדפיך דשכינה
לבר ולכן היה דבר ה' לוי במחזה שה"ם אספקלריא שאינה כאידי וגם החצוניות
הוא המתראה וזהו במחזה וגם מחזה עם ד' אותיות וד' כולל ג' אדני ועוד פ"ם
ח"ת זי"ן ה"א גימ' תק"סה שהוא גימ' שש ה"ע גי' עם ב' חלקיו וידוע שמלת
אנכי היא בכי' כאשר אמרנו ששם זה הוא שורש הבינה • אבל דע שכתוב בל"ת
פרשת יתרו פסוק אנכי ה' אלהיך שמלת אנכי רומזת לשכינה בסוד נקודתה
הפנימית אבל אני הוא בחצוניותה ב' נוש' אותיות וה' הכינה שגם הוי"ו סוד
שכינה עילאה וסוד ב"ן זכ"ש שאנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך ממצר מצרית • ולכן
לא יש נקוד בשם זה אלא קמץ הולם מאנ' ולא ישנה מוכ' של אנכי שרומז
לפנימיות ושם זה הוא בסוד החצוניות וה' הבטיחו שלג' פעל לזיק כי אורחם
שחזרו לסודם דבק בהם הרע והוברר דטוב שבהם ועתידים להדבק באותם
שיבואו אחר כן אצלו ושעתידים למול זלדיות גרי צדק מוכשי' ונראה שאז למוד
ה' סוד השם הזה לכוען יעלה וירתקן אותן הניצוצות כראוי להי' ולע"דן שגם
הודיעו התיקון הפנימי הנעשה בכח מול נוצר והוא ד"ת שכרך דרבה פאר וגם
הוא ג' אל שדי שהוא במול העליון כראיתא בכוונת עמידה פנחת שבת • כלל
העולה שכצירוף ת"ע ג"ץ הוא התחברות מול ונקח א' ג' עלמין היוצאים מת"כ
דח"ס שתיקונא מנב' דעתיק ושם שורש אימא כי אבא מושרש שפלתא עילאה
וכמו שיבא • יאחר כך נכוין לצירוף ת"ג ע"ץ ות"ג שהוא כתר מל שוק ת"ג ונ"ל
יתר על הכתוב עליו עוד ענין נכבד והוא דאיתא בכוונת ויעמוד שפ"ל י"ג תיקוני
דיקנא יש בהם י"ג שמות א"ל שהוא בסוד הק"ף והוא ודאי בחצורת השערות
ובסוד אל קוצין תכיפין הנקרא אל גבור כנוכר בא"ד קל"ב א' • והנה י"ג פעמים
אל ג' ת"ג שהרי בכתר אימא מאירים כל ה"ג תיקוני הדקנא בסוד השערות
שהם דיבין ולכן ניקודו מן גרת דרך ה' שהרי כתר אי' מושרש בו"ם ששם סוד
חמר טב דשקיש על דורדייה ושם סוד יין המשומר בענביו וניקודו פרתה שבא כי
פתח רמו לחכמה סתימאה שמתם נקודת חכמה הוא פתח והיא נהקנת מנכרות
עתיק שה"ם נקודות שבה וז"ס ג"ת ורע כי הוד דעתיק גם הוא מאיר בדיקנא
כנוכר בא"ר ק"מ ב' ועיין בשער אריך פ"ז והוא סוד רגל - שמואל שערתיך לדרוך
הענבים שבנת ההוא ואמנם יין זה הוא יין חי (הפך היין המשמר) וכו' עתידים
לחיות המתים וע"כ אמרו רז"ל חמרא וחיי זה"ם ניקוד ע"ץ שהוא נקוד יין וחיים
והם ח"ב דאי' ששניהם סוד קס"א כמנין ע"ץ והנה פרשיות כל השם הוא בה"ב
דאימא שה"ם ראש נכרותיה ושם הוא עיקר הבהירים דאתברורו דוקא במחשב'
דנצקא ותכפת בינה דאימא היא כחי' היותר בקביות שבאימא שהרי קו ימינא

הוא סוד קו שמאל ראבא כנודע אצלו בסוד דהתכולות .

ואמנם אחר כך נכוין בחילוף שם זה והו' שם אר"זה . ונל"עד שהכוונת להמשיך הכח מאי' לו"א שכבר ידעת שנ' עלמין הם נמשכים לבינה ת"ת ומלכות ומשם לבי"ע ראיון מקננין רתון וידוע שועיר נקרא ארז בלבנון ואין הוא בסוד החיצונית כי אינו עושה פרי רק בפנימיותו שעליו נאמר פרי צדיק עץ חיים שה"ס עץ הגזר שנכנס לתוכו ונותן לו נח להפרות אבל ארז סוד החיצונית שלו מושרש בלבנון דהיינו ליב אלהים שמתפשטים בנ"ן שה"ס יסוד אי' ששם ה"ג שבכללותן הם נ' והיינו אר"זה ומלכד מ"ש הרב זל"הה שהוא מה שצריך לכיין עוד נראה לי לדרוש בו כי שם כו"ו כמוב"ס כו"ו שהם סוד השמאל דהיינו דגבורות הוא בני' אבי"ר עק"ב כמו שעולת שם אר"זה : אבל לענין אם תמל' שם זה אל"ף רי"ש וי"ן ה"י יעלה כמשכשפ ת"ג ע"ץ שהו' חילוף שלו שבמילואו כוה ת"ו נמ"ל עי"ן צד"י יעלה מלוי אר"זה ובנ"ת שובה שסודו באימא כנודע . ומ"ש הרב לכיין בו ע"ב וק"ל ע"ה שעולת דכ"א ועס' אותיות גימ' אר"זה זגרא' לע"ד שמוכן במה שכתב בדרושנ' עלמין שרם בבינה וזעיר ומל' ולפי שעקר שם זה ת"ג ע"ץ הוא בסוד הדינים מראש ועד סוף ובסוד שם ארבי וכו' ל לכן בהתמשך העולם מבינה לו"א אינג בסוד צירוף שם ת"ג ע"ץ שרומז לנקבות אלא בחילוף את"כ ש ועולה שמות של אחוריים דיבוע הויה ע"ב וריבוע מ"ה ק"ל וי' אותיות כנגד כל פרצופו האמנם בהמשך העולם הנ' שהוא במלכות הוא באותיות שם ת"ג ע"ץ עצמו אלא שהוא בסוד צירוף והמעבד כי מאי' עצמו נמשך למל' סוד עולם הנ' ולא על ידי של זעיר הרמז בשם אר"זה וסוד הצירוף הוא ת"ץ נ"ע והנה ת"ץ הוא של שם אבני' ת"ץ זגרא'ה לע"ד במ"ש בספר הכוונות דף קע"ד ששם אבני' הוא בחסד דגבורת אי' והוא בסוד נ' שלושים חכ"ת חנ"ת גר"י ואיאה בס' הכוונות דף כ"ב שלהיותו מושרש בגבורה הוא תו"לע נינו' אבני' המכללה את הקליפות וכן הוא רמוז בפ' תנור וכירים יות"ץ נימו' אבני' שר"ס נקודות תצ' ולפי חילוק השלישי נמצא כי ת"ץ הוא בני' הו' ושם קומת רחל שבה העולם הנ' אבל מקבלת על ידי שם זה כח מוב' ברות הרמזים ויחוד א"א וז"ן . אך תסיד משם בחי' ג"ר שהוא נפש רוח וישארו ב' פעמים רמ"ח שרם נ' מלכות ואחר כך תסיד נ' אפי"ן מנ' שמות הנקוביים אהיה אלהים אדני שרם סוד נ' עלמין בינה זעיר ומל' ונ' אלפי"ן אלו הם הראשיים לשלש' שמות וישאר רמ"ה וב' פעמים רמ"ה הם ת"ץ כי בהסיד נ' האלפי"ן שהם שרשי העולמות בזה גשארו הדינים קשים ובוה יותץ כח החיצונים אך צריך לצרף הכוונות בשם ס"ג עס' שהוא ע"ג והכוונה לירד ל הבריאת ששם נ' העולמות יחד כנודע בדרושנ' עלמין בסוד מארי תריסין הנז' בא"ר שישנם בעולם הא' שהוא הבריאה ותרים הוא בנ"ן נימו' נ"פ אל כנו' שם והב' כבריאה על ידי מלך עמון שה"ס נו"ע ק"ל אחורי הנז' עם וע"ג זה

שובבים

הוא כנגד זעיר דקדושה עם שתי נשיו והוא ממש ג' עלמין כי בלאה הא' ובו עיר
 הב' וברחל הנ' וע' נו' מלא עי' גי' מל' עולה הי' ג' כמנין אר' זה רה' ל' שה' ס'
 זעיר כדכתיבנא ונקוד מלך בסגול שהוא עבד אברהם שניקודו פגול וגם עיקרו
 ו' קצוות חג' ת' גה' שהם סגול ועוד ע' ג' סוד ס' כנגד עולם א' וגם נקודו
 עולה קנ' ג' שהוא גי' אל הויה אל ארני שהוא סוד א' ל' זו' עם שעולה כן זה ס' ב'
 עלמין האחריו והרי שבו נרמזו ג' עולמות כן נראה לע' ד' כוונת הדברים

ואהר כך באה כוונת ברכ' המפיל שפודה המשכה ממול נוצה ובסוד
 הפנימיות במפורש במקצמו האידו שורש אבא שה' ס' ג' הויות
 ומשם לפנימיות יסוד מל' לתת להרחק לקבל הנצוצות להתקן שם והבן
 כי שני צדיקים היו ראש וסוף תיקון הניצוצות שבמצרים שה' ס' השוב' בים כנ"ל
 והם יוסף הראשון ומשה האחרון והם סוד יסוד ות' ת' שבדיקנא כנל' במנח' שבת
 וה' ס' מו' ל' וב' קה' גי' ירו' סף ומול נו' צר' גי' מש' ה' עד כאן דבריו :

קצור כוונות ייחודי השובבים

קודם כל דבר תעשה שני ייחודים אלה וכמ' הרר שמואל רוד
 אוטולינגי כתב לומר בין ראשון לשני פסוק ויאמר ה' אל
 השטן ולכוין בשם היוצא ממנו :

אאללהייסם עם ו' אותיות בגי' ועקב וכן עולם הנקודות וב' ס' ועקב גי' הסטן
ויאמר יהוה אל השטן יגער (יאהי) יי בך השטן ויגער
יי בך הבוחר בירושלים הלא זה אור מצל מאש :

נוצר חסד	יוד הי ויו הי
לא לפים	אלף הה יודהה אלהים ארני
ונקה	אלף הי יוד הי ודייו ודיאוי ודאואו
נעברה נא בארצך	ר' ג' ג' ג' יוד הי ויו חי
לא נעבור בשדה	יוד הא ואאה אהי אהיהו הא
ובכרם	וכרין לבוין אהיה זכ בלפיין
ולא נשתה מי באר	ודייוי מייין דכרוין יוד הה וו הה מייין כוקין

דרך המלך נלך לא נטה

ימין ושמאל

ד"מ ק"ה ופעם הכולל ווסף יסוד הזכר

עד אשר נעבור גבולך

ד"מ קכ"ה ס"ה ס"ה ס"ה גבורות יסוד הנקבץ פעם הכולל

א אד אדב אדני

מי באר דרך

מבך ודייני

מי באר במיאר

ב"ס יא"ר יהוה יוד היוויו הי יודויו דלת הי

יודויו יודויו הי יוד מ"כ דע"כ ית יהו יהוה

יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא פ"כ ק"ל ע"י אומות

באר

יהוה אלהים יהוה אדני

דרך

יהוה אלהים יהוה אלהים

מי באר

גני' רכ"ג והוא דחם הנקבץ ונה"ש גבורות שחס מי באר

משש דרך המלך

מי באר דרך

ס"מ ירך שס"ה חסדיו ק"ל וק' הס"ה ג' כיסודה כו' ה'

כשארים בחמשה קטומים

מי באר דרך

דמ"כ האמור לקמן

מי באר דרך

ע"כ ק"ל ועשר אומות

נעברה נא בארצך

ס"מ גני' יהוה

נעברה נא בארצך לא

צין הכל כן אומות המורה ועמה יורדים מנצפך מזכר לנקבץ

זכדי שלא יתאחזו החיובים מין מחכרים עמס' שאר

האומות וועלכן צריך להריב עמכם בזירה ועטיה

עד אשר נעבור גבולך

ג"פ רי"ב ע"כ"ל אומות בוי' ועס' דכרי ריבוע נשערו

יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי

זכור

יוד יוד הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

לא תשכח

אלף אלף הי אלף הי יוד אלף הי יוד הי

אם

איהיה אלף הא יוד הא אלף למד פא הא אלף

יוד ואו דלת הא אלף

אם אמרתי

יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו דלת הא אלף

ואו אלף ואו הא אלף

אם אמרתי משה

ס"מ מיה ונח"כ ימין

ייחודי שוכבים

רנלי

יוד הי ואלהים אלף למד הי יוד מס אלף
למד פא למד מס דלת הי יוד יוד ואו דלת מס
מסו הי יוד ואלהים אלף למד הא יוד מס אלף למד פא למד מס דלת הא
אלף יוד ואו דלת מס מס. ואלהים אלף למד הא יוד מס אלף למד פא למד
מס דלת הא אלף יוד ואו דלת מס מס ו ואלהים אלף למד הא יוד מס
אלף למד פא למד מס דלת הא אלף יוד ואו דלת מס מס

סדר יהוה יסעדני יוד ואו דלת הא אלף ואו אלף הא אלף

תַעֲנֵץ

מכוין להוריד שפע מונקה בסוד חזכויות הדיוקנא לחימתא ומסס למלכות. ולמי שוכקה
הוא מלכות דיוקנא וכללות כלו מכון י'ס הויה ואהיה הוא פכמות וחכמות
דיוקנא הוא תע אלף טהחזכויות גובר. עוד השטרות הם דמור וסלטה מלוייה סו ריו ואו ור
כנ' מ'ו י'ס הם תע עוד מכון אל שמוט עת רזון למכת שנת וסס י ייה יהו יהוה יוד יוד
הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא י ייה יהו יהוה יוד יוד הה יהו יהוה יוד ור והה ור
הה יוד הה ור הה כנימש תע ומסס אל ג עלמין דכסקון מקיבא קדמאה ומ' חנד ל' סס
התקנת מנורה דעמין וסס שרס חימתא ונ' ס' ה' סג' וכוו כן כלע יוככ חסס כני' פ' פ' -

תַנַּעַץ

מכוין להוריד השפע אל כפר לחימתא שהיא כרמות בתג והיא בון חסד ונכורה דאכא
ובקודמס שנת סגול כנימ' חג. עוד מכון אל כללות הדיוקנא שכלל' סס אל' ויג' ספ
אל כנימ' תג וסס שרס חימתא כח' סס התקנת מנורה דעמין וע' ספת שנת ומסס אל ח' כ' לחימתא
ומסס אל כללות חימתא וסס סס אהיה אלף הי יוד הי ופרטיות ססס כחכמת בינה לחימתא -

אָרוּהַ תַנַעַץ

כח' סס מכון להוריד תאו' לועזר הכוקנא ארו וכנימתא עב קל טס עשרה
אומיות והכולל.

תַצַנַעַץ

מחשיך השפע אל מלכות וככת תַעֲנֵץ דאכני' מתן דיכי כלע יוככ חסס וסס מכור וכירוס
וזה ככח סני פעמים כר דקדושה כ' ר' א' כח' וכו' א' כ' ז' וסס יהוה אהיה ככח'
דא' וז' וז' וז' יהוה אלהים כח' כדדילסו יהוה אדני וז' דידאו. וממסס בס כחזכות
כח' א' סמי כרוט הללו וכריך להסור מהס כפס רוח כשאר ר' מח עוד מסור מהס ג' אלמין דלשס
שמות הכספיים ססס וססו. מ'ו י'סס וססו ר' מה ירך כל יחיוון ונ' ס' ר' מה' תַעֲנֵץ. עוד מכון להכנימ'
דינו אחורי ו' א' הוא עג כני' ס' ג' סס עשר אומיות ומשיר ממכו כשקת סכזכות -

דברתי מלכי צדק

ר' מ' ק' כ' כרמי אלהים

על דברתי מלכי צדק

אלף הה יוד הה

אתה שיהן לעולם

גי' אל אדני סס סלסה שמוט של יחוד כ' סלפסלס

בשבע יהוה ולא ינחם

עֵהָאָם כג' כ'פ יוד הי ואו הה ועל ידי

היות של מלוי יוד ראשונה מכון להוציא הכשמה של סכזכות
ועל ידי האלף של מלוי הוא מוציא פרוח ועל ידי ס' של מלוי הה אחרונה מוציא הכפס. עוד
מתלופהו באת' כס ויהיכ וצאתי כני' אכני' ע' ס' לכמין דריוניס והוא כמו מכור וכיריס יומן
סכלילה אחרת.

בשבע יהוה ולא ינחם

מכוין כסס שחלן' לפקון לסון הרפ כנימתא לסון

קסס סכזכות

לרא

יְהוּדֵי שׁוֹבִיבִים

בגמטריא שני אלפסו י"ג והס אלף וי"ג יאורים כמכין שני פעמים אנבי' שממארים בכח הוד שלו ואלף
ויו"ג בכ"ה שלה וכרוך להורודס מוסוד הזכר לוסוד הנקבה

בג' מתק' ועם שלש תיבות מתק' י' על פפפפו באת"ב
ך וזווס בג' כ"ג בין הכל אלף י"ג

ותנומה על עפעפי

שכ"א ככזכות הדיכוס עם ככזכות הקרו ועלו אל הוסוד כרו
סיספועם למלכות וזה ככח סס וגל וככח ב' אלו כזה
יגל

אליך לא יגש

אליך לא יגש

אליך אליך לא יגש

אהיה אלף הי יוד הי אלף למד פא הי יוד
יוד ויו דלת הי יוד אהיה אלף הא יוד הא
אלף למד פא הא אלף יוד ואו דלת הא אלף
בגמטריא מ' יאהויהה מכון כזה להכמע סקליפות
ולשעות הככזכות

אלף ורכבה בוימינך

בגמטריא על"ה סוד ז"ס יה שוש כסמות הללו וככחם וחלם
עלה סקליפס

אלף ורכבה מימינך

ככ"ל עלה סקליפס יהיס כובל ווספרדו ככזכות הקדושה
הנקשרים בחילן הטומאה וזה ככח יוד הי ויו הי עס' י
אותיות • ובכח ב' א' י דאהו' יודיון ודלפי' סמכנו למעלה
הככזכות ועשו כשר ככח עשר הווית סהס חמשה חסדים
וחמשה בנורות בגי' ר"מ ועם כללות החסדים והבנורות רס"ב
עלה ככל כשר ר"מ עכב שחחר כך יהיו עכזים גמורים עם
י"מ של יפול מצדך וזה ככח ב' ס' אלהים בגי' עכזים
בגמטריא יגל סק

אלף ורכבה מימינך

ורכבה מימינך

יפול מצדך

יפול מצדך

סדר תיקון מנחת שובבים

קודם תפלת המנחה אומרים מזמורים אלו •

תַּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מַעֲזֵן אֶתְּהָ הָיִיתָ
לָנוּ בְּדוֹר וָדוֹר: בְּטָרַם הָרִים יְלָדוּ וַתְּחַוֵּל
אֶרֶץ וַתִּבֵּל וּמַעֲזֵלִם עַד עוֹלָם אֶתְּהָ אֵל: הַשֵּׁב אֲנוֹשׁ
עַד דָּבָא וַהֲאָמַר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם: כִּי אֵלֶּךְ שָׁנִים
בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אֶתְּמוֹל כִּי יַעֲבוֹר וְאַשְׁמֹרֶה בְּלִילָה:
זְרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בְּבִקְרָה בְּחֹצֵיר יַחְלוֹף: בְּבִקְרָה
יִצֵּי וַתֵּלֶךְ לְעָרֵב יְמוּלֵר וַיִּבֶשׁ: כִּי כְלִינוּ בְּאַיֶּפֶק
וּבְחַמְתֶּךָ נִבְהַלְנוּ: שֶׁהָ עֲזוֹנוֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ עַל מַנְנוּ
לְמֵאד

לְמֵאֹרֶפְנִיךָ: כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ בְּלִינוּ שְׁנֵינוּ
 כְּמוֹ הַגֵּה: יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאַם
 בְּגִבּוֹרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבָם עֲמָל וְאוֹן כִּי גִזְחִישׁ
 וְנִעֻפָּרָה: מִי יוֹדֵעַ עֲוֹן אִפְּךָ וְכִידֵי אֶתְךָ עִבְרַתְךָ:
 לְמִנּוֹת יָמֵינוּ בֶּן הַדָּעוֹנֵיבָא לְבַב חֲכָמָה: שׁוֹבֵה יי
 עַד מָרִי וְהִנָּחֵם עַל עִבְרִיךָ: שְׁבִיעֵנוּ בְּבִקְרַחֲסִדְךָ
 וְנִרְנָנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יָמֵינוּ: שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתֵנוּ
 שְׁנוֹת רֵאֵינוּ רָעָה: יִרְאֶה אֵל עִבְרִיךָ פְּעִלְךָ וְהַדְרִיךְ
 עַל בְּנֵיהֶם: וְיִהְיֶנוּעַם יי אֲהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

יוֹשֵׁב בְּסִתְרֵי עֲלוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן: אֹמֵר לֵי
 מַחְסֵי וּמְצֹדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי בּוּ: כִּי הוּא
 יִצְלַךְ מִפֶּתַח יְקוֹשׁ מְדַבֵּר רֵחוֹת: בְּאִבְרַתּוֹ יִסְדֵּךְ
 וְתַחַת כְּנַפְיוֹת חֶסֶד צָנָה וְסוֹחָרָה אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא
 מִפֶּחַד לַיְלָה מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם: מְדַבֵּר בְּאִפְלֵי יִתְלַךְ
 מִקָּטָב יִשׁוּר צְהָרִים: יְפוֹל מִצִּדְךָ אֵלֶיךָ וְרַבְבָּה
 מִיִּמֶיךָ אֵלֶיךָ לֹא יִנָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטַח וְשִׁלְמַת
 רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אֶתְךָ יי מַחְסֵי עֲלוֹן שְׁמַת מַעֲוֹנָה:
 לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֶהְלֶךְ: כִּי
 מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה לְךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל פְּפִים
 יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן תִּגּוֹף בְּאֵבֶן רִגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וּפְרִיז
 תִּדְרוֹךְ תִּרְמוֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי כִי חֶשֶׁק וְאַפְלִטָהוּ
 אֲשַׁנְבְּהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי
 בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אֲשַׁבֵּעֶהוּ

תיקון שובבים

זאראהו בישועתי:

ואחר המזמורים דג'ל יאמרו פזמון זה מסוגל לימי השובבים. בין ליחיד בין לרבים. פקח עיניך לחזרת זאת. חזרת שבחי צדק עולה דסלקה קולה לנבונה אין כמוה לזכני רצון בימי הסליחות והשובבים כי יסוד סודה לעבוד עבודה בהודאה א' החכמה הנשגבה בתעלומותיה וגודעת מתוך פעולותיה ובשלש עשרה מידות נדרשת לדורשיה. לחן שחר להודות.

הן על כפיים

אשא אל לבבי

אפרוש כפיים

גא אל המרומים

בשחות אפים

יון פי להלל

ארך אפים:

אל רחום ורחמן

יון

פירוש כפיים הם תלת רישין שמקיפין כל האצילות שהם כמו השמים. וזוהי אל המרומים וכו' ב' ראשין נעשו טוב' כפות דעתיק כמ' של.

יד עתיק רמה

מי מלל נבורות

תכמה נעלמה

צור נפלא ומפליא

תזכה נחתמה

תכנית כל הויות

כל שרעפים:

בה שמו ולא

יון

כיו טלל נבורות וכולי. הן נבורות עתיק שהוא יד שמאלית שחיא רמה מכל האצילות זה עתיק הוא צור נפלא שהוא מפליא לעשות את החכמה סתימאה. תכנית. מפני שבה גשר שכול העולמות והיא נקראת עזקתא רבתי. בה וכולי. ר"ל כפשוטו שאין שום מחשבה משנת אותה.

יד אביר אדר

שכח רב לכת

חדר וחדר

כח זן ממלא

מראש בפרר

כח המחלק

דוחה שירים:

כח מחזיק טוב

יון

יאמר קצת שבחי ה"ס שהיא יד אביר של כל רכח. אב"ר ג' ג' שמורת של יד החזקה כו' זו במוכ' סו' זו. א"ר ג' רבוע אלהים עם ה' אותיות. כח זן. שטמנו בא הונת המזון לפנימיות לכל רעולמות והייגו חדר וחדר. כח דמחלק כי היא מנבלת ונותח' חלק ונבול לכל לפי סדר הקצוב כמחשבת' כח מחוי' ה"ס

חבירור הנעשה שם שמתחיל הטוב ודוחה המותרות. ונודע שגם אלו כחות יש באדם ככתוב בספרים.

רַב הוּן מֵהַבֵּל

חֶבֶל וְחֶבֶל

מִדָּה בְּחֶבֶל

בְּכַבֵּף מֵאֲזָנַיִם: ירוז

הוֹצֵיא יְהוָה בְּחֶכְמָה

הוּא תִהְיֶה נִבּוּל אֶל

הֵן חֶסֶד וְיִתֵר

כִּי שִׁקּוּל יִשְׁקַל

זה ה"ס האצילות הא' של הנקודות ששרשן הנ' הבלים של אח"כ והזכיר שם י"ח לכיון לבו"ש בדרוש מטי ולא מומי בסוד כי ביה ה' צור עולמים. דהיא וכו'. זהו בסוד הצוניות המורות יחבל ר' למחננו כמו כל חבל ארנב. הן חסר וכו'. כלשון המשנה וכיון בל' מדה לשם מ"ה עם ד' אותיות כי היא בח"ס. כי שקול. היינו וכו' אשר בא המתקלא שהוא התיקון כמו"ש.

בְּדִין יִצְרָה

כַּפָּאָר נְהַדְרָה

עֲלִיּוֹן נִכְתָּרָה

כְּשֵׁתֵי יָדַיִם: ירוז

בְּכֹרֵי קְדוּמִים

אֲמַנְסֵם אַחֲרֵי כֵן

יַעַן כִּי בְּחֶסֶד

לְחֻזֵק מַעֲשֵׂיהָ

ה"ס עולם התורה שהוא הבכור והקדוש וגם סוד קד"ם דהיינו ריבוע של ב"ן וכל זה הוא בחי' דין. כפאר נהדרה. ה"ס דהמלך הדר שה"ס זעיר והיינו כפאר. ומפרש מזה הוא הידורה. יען וכו'. הוא כתרא עלאה הגתקן בחסד עתיק שהוא חסד עליון ואז יש לה שתי ידיים וז"ש לחזיק וכו'.

עַל רֵאשֵׁה כַח

לִידוֹת כַח

אֶל חֶכְמָה כַח

בְּמֵלֵא חֲפְנִיִם: ירוז

כְּתָר זֶה לְחֶכְמָה

הֵן בֵּין הַפְּרָקִים

כַח מֵה מְסוּלָה

לְתֵת רוֹב בְּרָכוֹת

ר"ת כ"ח כתר חכמה שמהם בא הכח לכל הנמצאי לידות כח. הם כ"ח הפרקים שבב' הידות הגדולה והחזקה. שמהן תיקון לכדת וז"ס וז"ס בינה דעתיק שבה סוד מילוי דמילוי הניה ודון ב' הידות הללו. כח מדר וכו'. הוא נוטריקון. חכמה בח"מ נגם כי הדר שהוא שם מ"ה וזהו מה מסולה שר' לחמ"ה העליון שהוא מושרש בכתר שהוא עורש החסדים מנונו בא 4 החכמה כח יבנו מתוקנות

תיקון שובבים

הגבורות ובה רשפע כלול מו"ג ו"ז ש רוב ברכות ה"ם ברוך וברכה דר"י ו"ג
זכר ונקבה *

הָאָדוּם כְּתוּלַע

שׁוֹקֵטת כִּיּוֹן

מִזִּיּוּה יְנוּסוֹן

רוּךְ לִכְבּ יְבוֹאֵם

חֲלָבִין כְּצֶמֶר

הַטּוֹב עַל יִטְמֵר

מִסְטִינֵי מִמֶּר

אַף פִּיק בְּרַבִּים: ירו

ה"ם תיקון הגבורות שהן אדומים כתולע שיתלכנו כצמר כיון וכו' ה"ם כחמר
שב דשקיש על דורדייה שאין שם שום אחיזה לכלבול השמרים מסטיני ממר
הם סוד הקליפות כי כל הדינין נכפין בשרשן וע"ז מסיים רוך לכב וכו' לרמוז
הכנעת החצונים *

רְמוֹ זְהָרֵי זֶן

יַעַן כִּי בַחֲסֵד

מִדַּעְתּוֹ כְּמוֹסָה

וּבְסוֹד אֶהְבֶּה הֵם

מֵרֵאשׁ יְהוֹרֵי

עֵתִיק יִצְהָרוּ

אוֹרִים נִצְבְּרוּ

צָצִים בְּנֵתִים: ירו

עתה ידבר על י"ג חזורי גלגלתא שהם בני ז' דימראש יחורו ונתן טעמו למה הם
חזורים שכבר מתוקן מוחסד כג' מדעתו וכו' הוא דעת עתיק הכמוסה ונגזרה
בין כתר לחכמה כנז' בשער אריך וממנו אורים נצברו שהם י"ג נימין שר"פ
קווצות שער' והיינו נצברו ר"ל צבורים וקבוצים ולהיות שהם בין כתר לחכמה
לכן מסיים ובסוד אהבה וכו' בנתי' ר"ל בין כתר לחכמה ולהיותו מתווך אמר
בסוד אהבה כי כן הדעת הוא פכריע בין קו' נימין לשמאל ולהיותן י"ג נימין
אמר אהבה שכן ג' י"ג *

מִזְהָרִים מְאִירִים

הֵן כָּלֵם בְּחַכְמָה

הִיא תְעוּזָה וְתֵאֵיר

שְׂמֵתָת לֵב זְרוּחַ

אוֹרוֹת אֵין חֶקֶר

יִשְׂרָאֵל עֶקֶר

לְפָנִים יֶקֶר

וּמְאוֹר עֵינַיִם: ירו

עד עתה דבר בבתי' הגלגלתא ומה שכתוכרה עכשיו ידבר באורות ח"ם שד"ם
מאירים מגלגלתא ולמטה בסוד הפנים כמו שאנו אומרים אשר יצר את האדם
בחכמה

תיקון שובכים

כב

בחכמה כי כל האורות המתנוצצים מן הפנים כמו העינים והחוטם וכולי כלם כותנוצצים מכת החכמה הסתומה וכגודע מדרוש הי"ג מדות כי י"ס הכתר הם בגולגולת • וי"ס דחכמה הם מן הפנים ולמטה ועל זה מיוסד כל הבית הורה הן כלם וכו' כי ד' חושים שבפנים הם בד' אותיות הוויה המושרשת בחכמה וממנה בא האר' לפנים כמו"ש חכמת אדם תאיר עיניו ונ"כ ממנה בא השמחה והחיות וו"ש שמחת לב וכולי • ומאור עינים כי החכמה נקראת עיני העדרה כי בחי' הראייה היא פרטות לחכמה בסוד עיני העדרה ולכן חזר ופירש ומאור עינים •

<p>בָּם נִתְקַדְּשָׁה בָּם נִשְׁתַּרְשָׁה וּבְמִימֵי פִשָּׁה עַל פְּלָגֵי מַיִם:</p>	<p>רֵאשִׁית הָאֱמוּנָה הוֹד רָם עִם נְבוֹרָה לָה חֶסֶד יְסוּד רָם עֵדֶן נֵן אֱלֹהִים</p>
--	--

היא נקראת רישא דמהימנותא ומפני שהיא שורש כל המוחין אמ' בם נתקדשה • כי כל הקהושה במוחין הוד וכו' • ה"ס הוד ונבורה דעתיק המאירין ברה • לת חסד וכו' • ה"ס דעתיק המושפיע ביסודו ששם שורש החסדים להבתיקם כנראה בשער ארוך • וו"ש ובמימיו פשה היינו המים של החסדים שמנדילים אותה • ואז היא נקראת עדן מצד בחי' עצמה שהיא חכמה הנקראת עדן • והיא גן אלהים שנתקנת מנבור' והוד דעתיק כנ"ל על פלגי מים הם החסדים •

<p>כְּבִדּוּלַח צָחוּ וּלְבָנוֹן גָּחוּ הִמָּה מִי שָׁחוּ (נ"א צָחוּ) לֹא מִי אַפְסִים:</p>	<p>דְּלִפִּי טַלְלֵי אֹזֶר הֵן מֵרֵאשִׁית אֱמֻנָה אֲדִירִים כְּפַרְפֵּר וְתַהוֹמֹת עֲמוּקִים</p>
---	--

ה"ס טלא דכדולחא שהיא תיקון של מוחא סתימארה • ראש אמנה • היא רישא דמהימנותא הנ"ל ולבנון ה"ס כתר חסד המלוכין • אמר כי הטללי אור שהם כדולח שיש בו גוונים לבנים ואדומים • גחו פו' יצאו מאלו השנים • אדירים וכו' אלו הן ה"ג תיקוני דיקנא היוצאים מה"ס וכמו"ש ע"ל אדירים משברי ים • ואמר כפרפר כי הם מדות רחמים דוקא מדות שנותנים מדורת לרחמים ורם מסוד מנצ' פך דהיינו פ"ר ומפני שכל מנצ' פך הם כפולים כגודע בסוד תקע בשופר לכן אמר כפרפר כפול ב' פר פר • ונ"כ אדי' ד' בנ' רי' כו'ע אלהים עם ט"ו אותיות ומפני שהם ב' אמר אדירים אבל להיות שאלו הדינין ככאן הם מתוקים

שובבים

בתכלית לכ"א המה מי שחו"ל מים שהם עמוקים • (ולנ"א פו' לבנים) ותהומות
וכו' כל זה נדרש על הדיקנא שמורה ים הגדול :

קולות יהמיו	כמים מפפים
ככה נטיו	בנטיית נחלים
מראש יאתיו	גם כי במצרים
כפלי בפלים:	רב חסד ברחבם

ירון

אלו הקולות הן היוצאים מפאת של שערי הדיקנ' כגודע מסוד מים רבים ולהיות
שהם הולכים במישור התליון בשיקולא לב"א כנטיית וכולי במצרים ה"ם מ"ש
הרב בפסוק מן המצר שהוא התקון הא' שהוא צר • והוא מראש יאתיו שהוא
הא' אבל אח"כ רב חסד כרחבם ה"ם ענני במרחב יח שהוא תיקון הששי וידוע
שבויש שם י"ה דאל"קים • וז"ש אח"כ י"ה הגעלם בם וכו' • אבל הרב בפ'
וסמכתי מצרים במצרים דרש שיש ג"כ שם י"ה למעלה במצר :

אורו יופיע	יה הגעלם בם
טובו ישפיע	במצר למרחב
גזר לכניע	עושי נאווה אז
הוך הוך מצרים	מצרים יסכסך

ירון

הגעלם בם • ר"ל במצר ובמרחב • וגם לזה יכוין כל שאר הכית הוח • עושי גאו"ה
גי' י"ה כמו שנו' באותו דרוש ע"ש ותבין הכל •

אל נוצר חסד	ציו שדי ינוצין
העולה חסד	כ"ח המעולה
חלאה וחסד	ויגרש ונקה
לידכתים:	תוקף סיג אלפים

ירון

עכשיו ידבר בסגולת תדין מולות שחם עיקר הדיקנא וכו' צר גי' אל שדי ויאמר
כי זה המול נוצר חסד ינוצין כח המעולה העול' חסד שהז'שם ע"ב שבמול נוצר
ובהתנוצצו או מתחבר עם מול התחתון שהוא ונקה וישליך כל הסינים כגודע
אצלנו בסוד יחוד נוצר חסד • חלאה וחסד ד"ס המותרות והם תוקף סיג אלפים
פו' הסינים היוצאים כגו' שכורת אלפים שהם קנ"א אליקים אדני ואלו המינים

מגורשים

תקון שובבים

בגורשים לירכתיים פי' לתהומא רבא :

אם לו שׁוֹבְבֵי	שׁוֹבְבִים יִרְחֵם
כּוֹתָו שׁוֹבְבֵי	וּשְׁבִיבֵי שְׁבָבִים
נְחִים שׁוֹבְבֵי	נִיצוּצִים מְהוּרִים
עַד רוּם שְׁמַיִם:	יֵדְאוּ מִתְהוּמוֹת

ירון

ירצה שובבים בעלי המשובה ירחם בכח שם ההויה בר' מילואיו נימ' ירחם: אם לו שובבו. ר"ל אם לו ישוּבו מלשון משובב נתיבורת לשבת. ושביבי וכולי הם זיקים של הקליפות הדכוקים אל הקדושה שבתוכם. שובבו ר"ל נשברו מלשון דשובבתיך. ואו ניצוצים מהורים שהיו דבוקות לשובבים יש להם מנוח וז"ש נחים שובבו מל' ישובב שר"ל יניח. ובוה ידאו פירושיפרחו מתהומות וכו' הם מדרגות שרם למעלה. מהועיר חכמה סרתימאה וא"ו. ששם נעשה עיקר הבורר.

צָרֵי הַכְּחָד	אֵז יִבְחָלוּ כָל
אֵימָה וּפְחָד	כִּי תִפּוֹל עֲלֵיהֶם
עוֹג מֶלֶךְ יַחַד	אֱלֹפֵי אָדוּם עִם
תִּנּוֹר כִּירִים:	נֵר יִכְבֶּה וַיִּתֵּן

ירון

צרי הכחד. הם הקליפות אימרה: מצד אימא ופחד מצד הגבו' כי הגבורות העליונות הקדושות מכניעות את הקליפות: אלופי אדום וכו' כל זה רבין בייחודי שובבים כי ירמוזו לייחוד נעברה נא. וכל השאר שם.

רַבִּים יִרְהִבוּ	חִילֵי הַחֲסָדִים
שׁוֹבְבִים רַבּוּ	בְּצַבְאֵם חֲמוּשִׁים
שׁוֹבְבִים שָׁבוּ	לְעֹזֹר לְאֲשֶׁר בְּ-
גַם בֵּין עַרְבִים:	בְּתַפְלוֹת בְּשֶׁחַר

ירון

בהכנעת הקליפות ירבו החסדים וחיליהם וידוע שחילי החסדי' הם חמושה זה"פ חסד עולה שובבים וז"ש בצבאם חמושים פי' חמוש פעמים. שובבים רבו כי מלת שובבים עולה הכן והם יעמדו לעזור לאותם אשר בזמן השובבים שבו בתפלות וכתחוננים.

תקון שובבים

יכוננו בשפר

תקוני זוהר
במעונו זוהר
בירווי זוהר
זיו קרנים:

אל יפתח אליהם
שם ישאו צרופים
כענוגה יאירון

ידיו

זוהר שכל אחד צריך לעשות תקון כפי עובו כגודע בתקוני הרב ואז אל יפתח וכלי

אל חי יגיע
הורה ויופיע
פשע ישמיע
מירושלים:

מהר יום נאולה
מציון לעמו
בזכותם לשבי
קול דבר יי

ידיו

ענה עני שפל כל השפלים ושא חטאו מקבל
התפלות: והארך נא ברחמך שנותיו וצוה
כל שאלותיו למלאה: ותחשוב כל תפלותיו קטרת
לפניך בקרבנות ועולות: והאל המקבל התפלות
שמע קולי אשר ישמע בקולות:

למנצח על הגהיה לבני קרח מזמור: מה
ידידות משכנותיך יי צבאות: נכספה
וגם כלתה נפשי לחצרות יי לבי ובשרי ירננו אל
אל חי: גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר
שתה אפרוחיה את מזבחותיך יי צבאות מלכי
ואלחי: אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:
אשרי אדם עז לו בך מסלות בלבבם: עוברי
בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות יעמרה
מורה: ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון:

ידיו

יי אלהים צבאות שמעה תפילתי האזינה אלהי
 יעקב סלה: מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך:
 כי טוב יום ברחצריך מאלף בחרתי הסתופף בבית
 אלהי מדור באהלי רשע: כי שמש ומגן יי אלהים
 חן וכבוד יתן יי לא ימנע טוב להולכים בתמים:
 יי צבאות אשרי אדם בוטח בך:

וידבר יי אל משה לאמר: צו את בני ישראל
 ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי
 ריח ניחוחי תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת
 להם זה האשה אשר תקריבו לי כבשים בני שנה
 תמימים שנים ליום עולה תמיד: את הכבש אחד
 תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין
 הערבים: ועשירית האיפה סולת למנחה בלולה
 בשמן בתית רביעית ההין: עולת תמיד העשויה
 בהר סיני לריח ניחוח אשה לי: ונסכו רביעית
 ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר לי: ואת
 הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר
 ונסכו תעשה אשה ריח ניחוח לי:

אתה הוא יי אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את
 קטורת הפמים בזמן שבית המקדש קיים
 באשר ציית אותם על יד משה נביאך בכתוב
 בתורתך: ויאמר יי אל משה קח לך סמים נטף
 ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בר כבוד יהיה:
 ועשית אותה קטורת רוקח מעשה רוקח ממלח

חקון שובבים

טהור קדש: ושחקה ממנה הדק ונתת ממנה לפני
העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קודש
קדשים תהיה לכם: ונאמר והקטיר עליו אהרן
קטורת סמים בבוקר בבוקר בהטיבו את הנרות
יקטירנה: ובהעלות אהרן את הנרות בין הערב
יקטירנה קטורת תמיד לפני יי לדורותיכם:
הנו רבנן פטום הקטורת כיצד שלש מאות
וששים ושמונה מנים היו בה שלש מאות
וששים וחמשה כמנין ימות החמה מנה בכל יום
פרס שחרית ופרס בין הערבים ושלשה מנים
יתרים שמרהם מכנים בהן גדול מלא חפניו ביום
הכפורים ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים
בדי לקיים מצות דקה מן הדקה ואחר עשר סמנים
היו בה ואלו הן הצרי והצפורן והלבנה והלבונה
משקל שבעים שבעים מנה מור וקציעה שכולת
גדו וכרכום משקל ששה עשר ששה עשר מנה
הקושט שנים עשר וקלופה שלשה וקנמון תשעה
בורית ברשינא תשעה קבין יין קפריסין סאין תלת
וקבין תלתא ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר
חזיריין עתיק מלח סדומית רובע מעלה עשן כל
שהוא רבי נתן אומר אף כיפת הירדן כל שהיא
אם נתן בה דבש פסלה ואם חפר אחת מכל
סממניה חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל
אומר הצרי אינו אלא שרף הנזמף מעצי הקטף
בורית

בורית פְּרִשְׁיָנָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן כְּרִי שְׁתָּהָא
 נָאָה יִין קְפָרִיסִין שְׁשָׁפִין בּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן מִפְּנֵי שְׁתָּהָא
 עֲזָה וְהָלֵא מִי רַגְלִים יִפִּין לָהּ אֵלָּא שְׁאִין מְכַנְיִסִין
 מִי רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תְּנִיָּא רַבִּי נִתָּן אֹמֵר כִּשְׁהוּא שׁוֹחֵק אֹמֵר הָדֵק
 הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב הָדֵק מִפְּנֵי שְׁרֵקוֹל יִפְרָה
 לְבָשָׁמִים פְּטָמָה לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה לְשָׁלִישׁ וּלְרַבִּיעַ
 לֹא שְׁמַעְנָא אֹמֵר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֵּלֵל אִם כְּמִדְתָּהּ
 כְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל סְמָמְנִיהָ
 חַיִּיב מִיָּתֵרָה:

תְּנִיָּא בַר קַפְרָא אַחַת לְשָׁשִׁים אֵו לְשִׁבְעִים שָׁנָה
 הֵיְתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין וְעוֹד תְּנִיָּא
 בַר קַפְרָא אֵלוֹ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹדֶשׁוֹ שֶׁל דְּבַשׁ
 אֵין אָדָם יְכוֹל לְעִמּוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין
 בָּהּ דְּבַשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָּל שְׂאוֹר וְכָל
 דְּבַשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לֵי:

לֵי הִישׁוּעָה עַל עַפְדֵּךְ בְּרַכְתֶּךָ סְלָה: יי צְבָאוֹת
 עֲמַנּוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה: יי צְבָאוֹת
 אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטַח בְּךָ: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנּוּ
 בְּיוֹם קִדְאָנּוּ: הִשִּׁיבֵנו יי אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמֵּינוּ
 כְּקִדְמָה: וְעַרְבָה לֵי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי
 עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנִיות: יֵשׁ אֹמְרֵי פִּו מִסְדֵּר הַעֲטוּדָה לְהַרְמֵעַ
 הַבִּיאֵו בֵּין הָעַרְבִים שֶׁכָּל יוֹם כְּבֶשׂ הַמַּיִם בֵּין
 שְׁנֵתוֹ הַשְּׁקוּהוֹ וּבְקָרוֹהוֹ וְעַקְרוֹהוֹ מִי שְׁזָכָה

תקון שובבים

בפנים שחרית זכה גם כן לבין הערבים. ובשבת
אמר להם הממונה למשמר הנכנס בואו והפיסו
מי שוחט מי זורק מי מנשן מזבח הפנימי מי מרשן
המנורה מי עורך שני גזרי עצים מי מעלה איברים
לכבש העלום לכבש חזרו והפיסו מי מעלה אותם
מן הכבש למזבח. שחטו השוחט בצפון המזבח
אצל קרן מזרחית צפונית על טבעת שניה וקבל
המקבל את דמו בכלי שרת בצפון ונתן במזרק
שתי מתנות שהן ארבע מחצי המזבח ולמטה
והשירים נשפכים ליסוד דרומי הפשיטוהו ונתחווהו
לא היה שובר את הרגל אלא נוקבו ותולדה בו
הפשיט עד החזה: חתך את הראש ונתנו לראשון
חתך את הכרעים ונתנו לשני מרק את הפשיט
קרע את הלב והוציא דמו חתך את הידים ונתנו
לשני עלה לרגל הימנית חתכה ושתי בצים עמה
נתנה לראשון קרעו ונתנו את הפדר על הראש
נטל את הקרבים ונתנו לשני להדיחן הפריש את
הריאה ואצבע הכבד מן הכבד ואינו מיוזן ממקומן
נקב את החזה ונתנו לרביעי עלה לדופן הימנית
ומנית שתי צלעות למעלה ושתיים למטה וחותרך
את השאר עד השדרה ונתנה לחמשי והכבד
תלויה בה חתך את הנדה עם שתי צלעות מבאן
ומבאן ונתנה לרביעי והקנה והלב והריאה תלוים
בה בא לו לדופן שמאלית ומניח בה שתי צלעות

שהן ארבע תתבה עם השורה ונתנה לחמישי
 והטחול תלוי בה. בא לו לעוקץ עם שתי צלעות
 מכאן ומכאן חתכו ונתנו לשלישי ואליה ואצבע
 הקבר ושתי כליות עמו נטל את הרגל השמאלית
 ונתנה לשלישי וכלם היו מניחים אבר אבר על
 שלחן של שיש שבין האולם ולמזבח בצדה הקבש
 ושם היו עומדים בשורה והאברים בידם הראשון
 בראש וברגל הראש בימינו חוטמו כלפי זרועו
 וקרניו בין אצבעותיו ובית השחיטה למעלה
 והפדר עליה והרגל של ימין בשמאלו. השני
 בשתי הידים של ימין בימינו ושל שמאל בשמאלו.
 השלישי בעוקץ וברגל העוקץ בימינו והאליה
 מדולדלת על הצלעות בין אצבעותיו והרגל של
 שמאל בשמאלו. הרביעי בחזה ובגרה החזה
 בימינו והגרה בשמאלו וצלעותיה בין אצבעותיו.
 החמישי בשתי דפנות של ימין בימינו ושל שמאל
 בשמאלו וכלן בית עורן לחוץ הששי בקרבים
 נתונים בבזק וכרעים על גביהן השביעי בסלת
 השמיני בחביתין התשיעי ביין העלה כל אחר
 מה שזכה בו לכבש מהציו ולמטה במערבו
 ומלחום וידרוי מי שזכה בנזרין נטלן ונתן אחר
 מהם לאוהבו וערכו אותם על האש העלו מי
 שזכו האברים מן הכבש למזבח באו חדשים
 והפיסו לקטורת זכה מי שזכה וזכה כהן אחר

תקון שובבים

במחנה מי שזכה בקטורת נמל בוך מלא ונרוש
 בחצי מנה של קטורת נתנו בתוך הכף ונמלו
 בידו מי שזכה במחנה חתה בשל כסף ועירה
 בשל זהב רצו כהנים ולויים לקול המנרפה נכנס
 וזכר את הנחלים על מזבח הזהב שדשנוהו כבר
 ורדדו והשתחוה ויצא מי שזכה בקטורת נכנס
 ואורבו עמו מערה את הבוך בחפניו עם מה
 שנתפור הימנו לתוך הכף והשתחוה ויצא אמר
 לו הממונה הקטר פרוש הפהנים והקטיר והשתחוה
 ויצא נכנס כהן גדול השתחוה ויצא נכנסו אחיו
 הפהנים השתחוה ויצאו נתן מלח על גבי עשרון
 סולת מנחה בלולה ברביעית ההין שמן והקטירו
 והקטיר מותר החביתין כמשפטן הכיא יין לנסך
 רביעית ההין תקעו והריעו ותקעו ורברו הלויים
 בשיר כמשפטן נכנס מרשן המנורה והעלה
 נרותיה דישן את המערכי והעלהו והשתחוה

ויצא: ואומר קדיש דרבנן ואחר כך אומרים:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם
 שככה לו אשרי העם שיי אלהיו: תהלה
 לדוד ארום מק אלהי המלך ואברכה שמך לעולם
 ועד: בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד:
 גדול ומהלל מאד ולגדולתו אין חקר: הור לדוד
 ישבח מעשך וגבורותך יגדו: הדר כבוד הודך
 ודברי נפלאותך אשיחה: ועוזו נוראותך יאמרו

וגדולתך

וגדולתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך
 ירננו: חנון ורחום יי ארך אפיו וגדל חסד: טוב יי
 לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיך
 וחסידיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך
 ידברו: להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הוד
 מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך
 בכל הוד ודוד: סומך יי לכל הנפלים וזוקק לכל
 הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה הנוהג להם את
 אכלם בעתו: פותח את ידיך ומשביע לכל חירצון:
 צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי
 לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו
 יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם שומר יי את כל
 אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי
 ויברך כל בשד שם קדשו לעולם ועד: ואנהנו
 נברך יה מעתה ועד עולם רל לודיה:

ואומר חצי קדיש: ואומרים אל ארך אפים: ומוציאין ספר תורה: וקורין שלשה
 נכרי בפרשה זו:

ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה
 יחרה אפך בעמך אשר הוציאתי מארץ
 מצרים בכח גדול וכיך חזקה: למה יאמרו מצרים
 לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכללם
 מעל פני הארמה שוב מחרון אפך והנחם על-
 הרעה לעמך: זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך
 אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את-
 ירעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הואת אשר

תיקון שובבים

אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: וינחם יהוה
 על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: לוי פ
 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחת אבנים
 כראשנים וכתבתי על הלוחת את הדברים אשר
 היו על הלוחת הראשנים אשר שברת: והיה נכון
 לבקר ועליית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על-
 ראש ההר: ואיש לא יעלה עכך וגם איש אל ירא
 בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר
 שהוא: ישראל ויפסל שני לוחת אבנים כראשנים
 וישבם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה
 יהוה אתו ויקח בידו שני לוחת אבנים: וירד יהוה
 בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר
 יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום ורחמן ארך
 אפים ורב חסד ואמת: וצר חסד לאלפים נשא
 עון ופשע וחטאה ונקמה לא ינקמה פקד עון אבות
 על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים:
 וימהר משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אסניא
 מצאתי חן בעיניך אדני ילדנא אדני בקרבנו כי
 עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו
 ונתחלתנו: ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל-
 עמך אעשה נפלאות אשר לא תבראו בכל הארץ
 ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבנו את-
 מעשה יהוה כי תראה הוא אשר אני עשה עמך:

וגוללין ספר תורה. ואמרים יענה ה' ביום צרה. ויהללו. ומחזירין ספר תורה
 למקומו. ואומר חציקדיש ואחר כך מתפללין:

י שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון נומל חסדים טובים קונה הכל
נוכר חסדי אבות ומביא נוא לבני בניהם למען
שמו באהבה: מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה
י מגן אברהם:

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב
להושיע משיב הרוח ומוריד הגשם
מכלכל חיים בחסדי מחיה מתים ברחמים רבים
טומך נופלים ורופא חולים ומחיה אסורים ומקום
אמונתו לשיני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי
דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה
ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יי מחיה
המתים: בחזרת העמידה שליח צבור אומר

נקדישך ונעריצך בנועם שית סוד שרפי קדש
המשלשים לך קדושה וכן כתוב על יד
נביאך וקרא זה י ויאמר קדוש קדוש קדוש יי
צבאות מלאכל הארץ בגבורו: לעמדתם משבתים
ואומרים ברוך כבוד יי ממקומו: ובדברי קדשה
כתוב לאמר: ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר
ודור הללויה: עד כאן

אתה קדוש שמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
סלה: גבי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך

תקון שובבים

אתה יי האל הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה
והננו מאתך דעה ובינה והשכל ברוך

אתה יי חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלכנו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלימה לפניך ברוך

אתה יי הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי
פשענו כי אל טוב וסלח אתה ברוך אתה

יי חונן המרבה לסלוח:

ראה נא בעינינו ודיבה דיבנו ומהר לגאלנו גאלה
שלימה למען שמך כי אל גאל חזק אתה

ברוך אתה יי גואל ישראל: כאן אומר שליח צבור עננו

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הוה כי בצרה
גדולה אנתנו אל הפן לרשענו ואל תתעלם

מלכנו מבקשהנו היה נא קרוב לשועתנו טרם
נקרא אליך אתה תענה נדבר ואתה תשמע

בדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה עוד
הם מדברים ואני אשמע כי אתה יי פודה ומציל

ועונה ומרחם בכל יעת צרה וצוקה ושליח צבור
חותם ברוך אתה יי העונה לעמו ישראל

בעת צרה:

רפאנו יי ונרפא רופיענו ונושעה כי תהלתנו
אתה והעלה ארובה ומרפא לקר

תקון שובבים

בט

תחלו ואינו ולכל מכאבינו ולכל מכותינו כי אל
רוּפֵא רַחֲמָן וְנִצְּאֵמָן אֶתְּהָ בְרוּךְ אַתָּה יְיָ רוּפֵא חוּלֵי
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרֵךְ עֲלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל
מֵינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְתֵן מַל וּמְטָר לְבִרְכָה
עַל כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה וְרוּחַ פְּנֵי תֵבֵל וְשַׁבַּע אֵת
הָעוֹלָם כְּלוֹ מְטוֹבְךָ וּמְלֵא יָדֵינוּ מִבְּרִכּוֹתֶיךָ
וּמַעֲשֵׂיךָ מִתְּנוּת יָדֶיךָ שְׁמֵרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל
דְּבַר רָע וּמִכָּל מֵינֵי מִשְׁחָת וּמִכָּל מֵינֵי פּוֹרְעָנוּת
וַעֲשֵׂה לָהּ תְקוּהָ טוֹבָה וְאַחֲרִית שְׁלוֹם חוֹס וְרוּחַם
עָלֶיהָ וְעַל כָּל תְּבוּאָתָהּ וּפִירוֹתֶיהָ וּבְרִכָּהּ בְּגִשְׁמֵי
רְצוֹן בְּרָכָה וְנִדְבָה וְתֵהִי אַחֲרִיתָהּ חַיִּים וְשַׁבַּע
וְשְׁלוֹם כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבִרְכָה כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב
אַתָּה וּמִבְּרֵךְ הַשָּׁנִים בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִבְּרֵךְ הַשָּׁנִים:
תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ
גְּלוּיֹתֵנוּ וּמְקַצְצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת
הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁכָּל טָפָה וְטָפָה הַיּוֹצֵאת מִמֶּנִּי בֵּין בָּאוֹנִים
בֵּין בְּרִצּוֹן בֵּין בְּשׁוֹנֵג בֵּין בְּמִזִּיד שְׁלֵא בְּמָקוֹם
מַצּוּהָ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׂמְךָ הַגָּדוֹל הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק
חַיִל בְּלַע וַיִּקְיָאנוּ שְׁתַּחֲזִירם לְמָקוֹם קְרוֹשָׁה
וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה בְרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ
נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

תקון שובבים

השיבה עופמינו כבראשונה וינעצנו כבהחלה
והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך עלינו
מהרה אתה יי לברך ברחמים בצדק ובמשפט
ברוך אתה יי מלך אוהב צדקה ומשפט
למלשינים ולמניס לא תהי תקוה וכל הוידים כרגע
יאבדו וכל אויביך וכל שונאיך מהרה
יברתו וכל עושי רשעה מהרה תעקר ותשבר
ותכלם ותבניעם במהרה בימינו ברוך אתה יי
שובר אויבים ומבניע זרים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך
בית ישראל (ועל זקניהם) ועל פליטת בית
סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו יהמונא רחמיה
יי אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך
באמת ושים חלקנו עמך ולעולם לא נבושי
בך במחננו ועל חסדך הגדול באמת נשעננו
ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים:

תשבון בתוך ירושלים עירך באשר דברת וכסא
דוד מהרה בתוכה סבין ובנה אותה בנין
עולם במהרה בימינו ברוך אתה יי בונה ירושלים
את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום
בישועתך בלישועתך קיינו כל היום ברוך
אתה יי מצמיח קרן ישועה:

שמע קולנו יי אלהינו אב הרחמן חוס ורחם
עלינו וקבל ברחמים וברצון את הפלתנו

כי אל שומע תפלות ותחנונים אהיה ומלפניך
מלכנו ריקם אל תשיבנו חננו ועננו ושמע
תפלתנו חיחיד אומר כאן עננו כי אהיה שומע תפלת
כל פה ברוך אהיה יי שומע תפלה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי
לרצון המיד עבודת ישראל עמך: ואהיה ברחמיך
הרבים תחפץ בנו ותרצנו ותחזיקנו עינינו
בשובך לציון ברחמים ברוך אהיה יי המחזיר
שכינתו לציון:

מודים ורבנן

מודים אנחנו לך שאתה מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואהי הוא יי אלהינו
אבותינו לעולם ועד צורנו ואלהי אבותינו אלהי כל
צור חיינו ומגן ישענו אהיה בשר יוצרנו יוצר
הוא לדור ודור נודה לך בראשית ברכות
ונספר תהלתך על חיינו והודאות לשמך הגדול
המסורים בידך ועל והקדוש על שהחייטנו
נשמותינו הפקודות לך וקומתנו בן החיינו
ועל נסיד שבכל יום עמנו ותחנונו ותאסוף גליותינו
ועל נפלאותיך ומובותיך לחצרות קדשך לשמור
שבכל עת ערב ובקר חקיקה ולעשות רצונך
וצהרים הטוב כי לא ולעבדך בלבב שלם
כלו רחמיך המרחם כי על שאנו מודים לך

תקון שובבים

לא תמוח סדיק. כי מעולם ברוך אל ההודאות:
קיינו לך.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך
מלכנו לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה:
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כפי
טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב.
ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

כשחזר שליח צבור העמידה אומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת
בתורה: הכתובה על ידי משה עבדך
האמורה מפי אהרן ובניו והבנים. עם קדושיך
באמור. יברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליך ויחנה:
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום: ושמו את שמי
על בני ישראל ואני אברכם: ע"כ

שים שלום טובה וברכה חיים חנוכה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך. וברכנו אבינו
כלנו יחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יי
אלהינו תורה וחיים. אהבה וחסד. צדקה
ורחמים. ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו
ולברך את עמך ישראל ברוך עז ושלום: ברוך
אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן: יהי
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:
אלהי נצור לשוני מרע. ושפתותי מדבר מרמה
ולמקללי נפשי תרום. ונפשי בעפר לכל

תהיה פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדף
 נפשי וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפך עצתם
 וקלקל מחשבותם: עשה למען שמך עשה למען
 ימינד עשה למען הורהך עשה למען קדושהך
 למען יחלצוני ידידי הושיעה ימינד וענני יהוה
 לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

ובתענית יחיד קודם שיעקור רגליו יאמר *

רבון העולמים כבדתי בתעניתי היום לפניך
 גלוי וידוע לפני כסא כבודך שבזמן שבת
 המקדש קיים היה אדם חומא ומקריב קרבן ואין
 מקריבין ממנו רק חלבו ודמו ומתכפר ועכשיו
 בעונותינו הרבים אין לנו לא מקדש ולא מזבח
 ולא קרבן ולא כהן שיכפר בעדנו:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהא
 מיעוט חלבי ודמי שנתמעט היום בתעניתי:
 חשוב ומקבל ומרוצה לפני כסא כבודך באלו
 הקרבתי על גבי מזבחך ותרצני ברחמיך הרבים:
 עושה שלום במרומי הוא ברחמי יעשה שלום
 עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

זאת חורת העמידה אומרים פסוקים אלו:

כוונת הפסוקים הללו יסד הר"מ ז"ל על מ"ש בספר דלקושים על
 כונת פ"ד תעניות שצריך להתענות מי שחמא בש"ל ולפי שנמצא
 איזה חילוף כומר שכתב הר"מ ע"ז"ל משם הא"ר ז"ל"ה שהתקרינו לשוננו
 למעלה לכן אכתוב כאן קצור מה שכתוב בס' דלקושים אם יצרו תקפו וחמא
 במחשבה וראו קרי בלי מעשה גרם להשחית ארצה זרע א"ו וטפת זרע אבא
 היא שם י"הו דא"פין ועם שלש אותיות הם מ"ב א' וטפת אימא היא י"הו דההין
 יכוין להעלות למקומם ואם נאף ביד וחושב באשה פגם בשם אהיה ד' פעמים

תקון שובבים

כנגד ד' אותיות אהיה הם גי' פ"ח יכוין להעלותם בכת שם מ"ב דהויה היינו
 פשוט ומלא ומלא דמלא א' ואם כמה העטרה בנאופו יכוין בכ"א פעמים אהיה
 בגי' אמ"ת הוא השליך אמת ארצה יכוין להעלותם בפ"ד תעניותיו ואם נאף
 בידו ממש או חשב בזכר וכונן המונה לזה ה' חסדים וה' נבואות ושם הויה
 קלוי וכלוי כלויי הם כ"ח אותיו ונ"פ כ"ח הם פ"ד ואם כשמונאף משמ' ברוק או
 העון הוא בסוד זיווג הנעלם של חיך ונרון לכן יכוין להעלות אותיות אה"ה
 ומקומם בנרון מ"ן אשר שם ומשם בא הרוק בתוך הפה עכ"ל.

ומצאתי בסדר הר"מז שמורת אחרים רמוזים בפסוקים הללו וראיתו
 להעתיקם כאן.

יחל ישראל אל ה' ר"ת גי' אל' ה' חסד והרבה ר"ת גי' יה"ו והרבה עמו
 פדות הרבה בחי' פ"ד ר"ה פ"ה.

אך טוב וחסד ירדפוני ר"ת גי' הויה. אך טוב וחסד ס"ת גי' הויה. ירדפוני
 כל ימי ס"ת ילי. ימי היו ושבת ר"ת יהו ס"ת יי. יי לאורך ימים ר"ת יידי
 ס"ת גי' ס"ג.

בהשמים חסדך ה' דבהשמים ה' חסדים: הראנו גי' רס"ב חו"ג. יי חסדך
 וישעך ר"ת יהו. תתן לנו ר"ת גי' ה"פ אלהים:

אמרת מטה רגלי חסדך יי ר"ת גי' נרון: חסדך יי מלאה הארץ ר"ת גי' ס"ג:
 כי טוב חסדך מתיים ר"ת גי' מול. כי טוב חסדך מתיים ס"ת גי' ע"ב שפתי
 ישבחונך ר"ת יש:

גדול עליו ר"ת ס"ג וי' אותיות: כל ארחות יי חסד ואמת ר"ת גי' מ"ה. כי
 גמול עליו ס"ת ילי. גמל חסדך לנחמני ר"ת נהל. ואני ברוב חסדך ר"ת
 חבו. אשתחווה גי' עשר פעמים ע"ב אשתחווה אל היכל ס"ת גי' ס"ה:

האירה גי' אר"ך פניך על ר"ת גי' ק"ן וכוין הכל הם ש"ע נדורין דבצירי הדין
 וזהו הושיעני וגם הויה דיודין בשבא קמץ עם ו' אותיות הם ש"ע:

זכור גי' ע"ב קס"א. רחמיך יי וחסידיך ר"ת רי"ר. כי מעולם המרה ר"ת
 גי' ס"ה: עד כאן בסדר הרמז.

פסוקי תחינה מתוקנים לסליחות בימי השובבים שכל כוננת הימים ההם על
 תיקון שו"ל שעיקר פגמיהו בשם ע"ב. ולכן כל הפסוקים הם של חס"ד וגם
 יש בהם רמז לשמות שיכוין כל א':

בפסוקים הללו ב"פ שם יה"ו: בפסוק ראשון צ"ל יוד הא ואו עם גי' הכלוי והוא
 מ"ב דאבא ובר"ת שלשח הפסוקים צ"ל יוד הרה וו והוא דאימא. והוא תיקון
 למודיע במחשבה בלי מעשה.

יחל ישראל א' יי כי עם יי חסדך והרבה עמו פדות:
הנה עין יי אל יראיו למיחלים לחבדו:

לב

תקון שובבים

וְחָסֵד יְיָ מֵעוֹלָם זַעַר עוֹלָם עַל יְדוּאָיו וְצַדִּיקָתוֹ
לְבָנֵי בָנִים:

בפסוקים הללו נמצא ב"פ שם אהיה בתיבת אך שעולה בשם אהיה ובשל ר"ת של ד' פסוקים ואהיה פעמים אהיה הם פ"ד אותיות ותקונם שיעלו בג' כחות דלקמן דע"בס"ג וכו"ה וזה תקון לבנאף ביד והושב כאשה:

אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חי ושבת בביית
י' לאורך ימים:

השמיעני בנקר חסדך כי כך במחתי והודיעני
דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי:

י' בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים:
הראנו י' חסדך וישעך תרנן לנו: (ה' אלהים)

זה תקן לבבסה העשרה בניאופו יכוין לאהיה פעמים אהיה העולה אמת ויעלך בכחות דלקמן:

אמה י' לא תכלה רחמיק ממני חסדך ואמתך
תמיד יצרוני:

זה תקן לבנאף ברוק ויכוין להעלות אותיות אח"הע

אם אמרתי מטה רגלי חסדך י' ייסעדני: (ע"ל בייחודים)

חסדך י' מלאה הארץ חקיקה למדני:
היספר בקבר חסדך אמונתך באברון:
עשה עם עבדך כחסדך וחקיקה למדני:

אלו ב' כחות דע"בס"ג וכו"ה והוא תקון לחושב בזכר כנאופו ראשונה יכוין בזה יהוה יוד הי ווי הי יוד ווי דלת הי יוד ווי יוד ווי הי יוד - וכלה דמלוי יש כ"ה אותיות:

כי טוב חסדך מת"ים שפתי ישבחונך:

תקון טובים

חֶסְדִי וּמִצְוֹתַי מִשְׁנֵבִי וּמִפְלְטִי לִי מָנִי וְבוֹ
חֶסֶתִּי:

כאן צריך לכיין כזה יהוה יוד האו הי יוד ואו דלת הי יוד ואו אלף ואו הי יוד
ובמלוי דמלוי ישכ"ח אותיות:

כִּי חֶסֶדְךָ גָדוֹל עָלַי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל
תַּחְתָּיה: (ס'ג וי' אותיות)

חֶסְדִי יי עוֹלָם אֲשִׁירָה לְדוֹר וָדוֹר אֲוִדִיעַ אֲמוֹנְתְךָ
בְּפִי:

כאן צריך לכיין כזה יהוה יוד האו הי יוד ואו דלת הא אלף ואו אלף ואו הא
אלף ובמלוי דמלוי ישכ"ח אותיות:

כָּל אֲרָחוֹת יי חֶסֶד וְאַמֶּת לְנַצְרֵי בְרִיתוֹ
וְעִדוּתוֹ: (גי' ס"ה)

חֶסֶד וְאַמֶּת נִפְנְשׁוּ צְדָק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ:

וְעַתָּה יִגְדַל נָא כַחַח יי כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאֹמְרֵי:

כאן צריך לכיין יוד הי וי הי

יְהִי חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לְךָ:

וְאֵנִי בְּחֶסֶדְךָ בְּמַחְתִּי יִגַּל לְבִי בִישׁוּעַתְךָ

אֲשִׁירָה לִי כִּי גָמַל עָלַי:

דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֶסֶדְךָ בְּקֶרֶב הַיְכָלְךָ:

הַפְּלֵה חֶסֶדְךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמַּתְקוֹמָמִים
בִּימִינְךָ:

יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאֲמַרְתָּךְ לְעַבְדְּךָ:

וְאֵנִי בְּרוּב חֶסֶדְךָ אָבִא בֵּיתְךָ אֲשֶׁתַּחֲוֶה אֵל

הַיְכָל קִדְשְׁךָ בִּירְאָתְךָ:

וּמִם יֵצֵאוּ יי חֲסֵדוֹ וּבְלִילָהּ שִׁירָה עִמִּי תִפְלָה
לְאֵל הַיְי:

וּבְחֶסֶדְךָ תִצְמִית אוֹיְבֵי וְהֶאֱבֵרְתָּ כָּל צֹרְרֵי נַפְשִׁי
כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ:

הָאֵיְהוָה פָּנֶיךָ עַל עֲבָרְךָ הוֹשִׁיעֵנִי כְחֶסֶדְךָ:
יֵשֶׁב עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים חֶסֶד וְאֶמֶת מִן יִנְצְרוּהוּ:

כאן צריך לכיובשם וצ"תי שעולה כמנין אכני"תץ

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסֶדְךָ כִּי מֵעוֹלָם הִמְחָה: (סוד ר"י)
צִדְקַתְךָ לֹא כִסִּיתִי בְּחוֹךְ לִבִּי אֲמוֹנַתְךָ וְתִשׁוּעַתְךָ
אֲמַרְתִּי לֹא כִחַדְתִּי חֶסֶדְךָ וְאֶמְתֶּךָ לְקַהֵל רַב:
תִּתֵּן אֶמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבוֹתֵינוּ מִיְמֵי קֶדֶם:

יי יִנְמוֹר בְּעֵרֵי יי חֶסֶדְךָ לְעוֹלָם מֵעֵשִׂי יְדִידְךָ אֵל תִּרְךָ:

כאן צריך לכיוב בשם חב"ו:

חֲסֵדֵי יי כִּי לֹא תִמְנֶנּוּ כִּי לֹא כָּלוּ רַחֲמָיו:
בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הִסִּיד תִּפְלַתִּי וְחֶסֶדוֹ
מֵאֲתִי:

וְאֲנִי תִפְלַתִּי לֶךָ יי עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ
עֲנֵנִי בְּאֶמֶת יִשְׁעֶךָ:

אֲדַבֵּר כְּכֹל צִדְקוֹתֶיךָ יִשְׁבַּח־נָא אִפְךָ וְחֶמְתְּךָ מֵעִירְךָ
יְרוּשָׁלַם הַהוּר קִדְשֶׁךָ כִּי בְּחַטָּאֵינוּ וּבְעֹנוֹת
אֲבוֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַם וְעַמְּךָ לְהַרְפָּה לְכֹל סְבִיבוֹתֵינוּ:
וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֵל תִּפְלַת עֲבָדְךָ וְאֵל תְּחַנּוּנֵינוּ
וְהֵאֵד פָּנֶיךָ עַל מִקְדְּשֶׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן יי:

ליום שני וחמישי מוסף

אלהי בושתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך
 כי עונותינו רבו למעלה ראש ואשמתינו
 גדלה עד לשמים: חטאנו עונו הרשענו ומרדנו
 וסור ממצותיך וממשפטיך: ליי אלהינו הרחמים
 והסליחות כי מרדנו בו: עד כאן

הטרה אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראיה
 שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך
 עליה: כי לא על צדקותנו אנחנו מפילים תחנונינו
 לפניך כי על רחמיה הרבים: יי שמעה יי סלחה
 יי הקשיבה ועשה אל האחר למענך אלהי כי
 שמך נקרא על עירך ועל עמך: השיבנו יי אליך
 ונשובה חדש ימינו בקרבם: אל מלך

מצאתי בכתבי הרמז שטוב לכזין באל מלך לשבעה תקוני דגולגלתא
 בדרך הוה אל עתיק מלך נעשה מפלכות א' קונס מלך
 בק' דאק בכר נ' עתק יושב על כסא רחמים הוא אריך מתנהג בחסידות
 כתר א' הגתקן נחסד דערזיק מוחל עונות עמו מלא דברולתא שהוא
 כמותא סתימאה הכופה הדינים ומכטל כח העונות מעכיר ראשון ראשון
 קרומא ראורא שהוא כח המפסיק בין א' לא' ומרבה מחילה לחוטאים עטר
 גזי כשלב ילבינו וסליחה לפושעים לזה צריך כח גדול רעוא דרעוי עושה
 צדקות עינא פקוחא ולא כרעתם להם גופל חוטמא שמאריך אפולתם

רחמנא אדבר לן קיימיה דאבריהם רחמיה
 בדיל ויעבור

רחמנא אדבר לן קיימיה דיעחק עקידא ב' :
 רחמנא אדבר לן קיימיה דיעקב שלימא ב' :
 רחמנא אדבר לן זכותיה דיוסף צדיקא ב' :

תקון שובבים

לד

- ב'ז: רחמנא אדבר לן קיימיה דמשה נביאה
- ב'ז: רחמנא אדבר לן קיימיה דאהרן כהנא
- ב'ז: רחמנא אדבר לן קיימיה דפינחס קנאה
- ב'ז: רחמנא אדבר לן קיימיה דדוד משיחא
- ב'ז: רחמנא אדבר לן צלותיה דשלמה מלכא
- ב'ז: רחמנא ארים ימינד ואצמח פורקנד
- ב'ז: רחמנא אפין אחינן למקרי קמד רהם עלן
- ב'ז: רחמנא נירי נבורהך עלן
- ב'ז: רחמנא דינן אפיק לנהורא
- ב'ז: רחמנא הדרך שוי עלן
- ב'ז: רחמנא ולא תתפרע בעובדנא בישינ מינן
- ב'ז: רחמנא זינד אשרי עלן
- ב'ז: רחמנא זכון חפש לן
- ב'ז: רחמנא חשוב עלן טבון
- ב'ז: רחמנא טבון סניאן אייתי עלן
- ב'ז: רחמנא יתגלגלון רחמד עלן
- ב'ז: רחמנא כבוש חמתא ורונזא מנן
- ב'ז: רחמנא לא תעביד גמירא לן
- ב'ז: רחמנא מחול ושבוק לחובין ולעוין
- ב'ז: רחמנא נהור טובך אנהר עלן
- ב'ז: רחמנא סעיד וסמיד יהוי לן
- ב'ז: רחמנא עביד עמנא אתא לטב
- ב'ז: רחמנא פתח שמיה לצלותינן
- ב'ז: רחמנא צלותנא קבל ברענא

תקון שובבים

ב'ו: רחמנא קבל צלותין ובעותין בעדן עקתין

ב'ו: רחמנא רחם על נשמתין

ב'ו: רחמנא שלמד רבא פריש עלן

ב'ו: רחמנא רחוב מרוגד

ב'ו: רחמנא ולא נהדר ריקס מז קמד

ויעבור וגו'

אנשי אמונה אברו באים בכת מעשיהם גבורים

לעמוד בפרץ רוחים את הגזרות היו לנו

לחומה ולמחסה ביום זעם זועכים אף בלחשם

חמה עצרו בשועם טרם קראוך עניהם יודעים

לעתור ולרצות באב רחמה למענם לא

השיבות פניהם ריקס מרוב עוננו אברנום נאספו

מנו בחטאינו סעו חמה למנוחות עזבו אותנו

לאנחות פסו נודרי נדר צומתו משיבי חמה

קמים בפרץ אין ראויים לרצותך אפסו שוטטנו

בארבע פנות הרופה לא מצינו שבנו אליך בבושת

פנינו לשחרך אל בעת צרותנו אל מלך

תמהנו מדעות תשש כחנו מצרות שחנו עד

למאד שפלנו עד עפר רחום כך היא

מדתנו קשי עורף וממרים אנחנו צעקנו בפנינו

חטאינו פתלתול ועקש לבנו עליון רחמך

מעולם סליחה עמך היא נחם על הרעה מטה

כלפי חסד לא תתעלם בעתות כאל כי בצרה

גדולה אנחנו יודע לעיני הכל טובך וחסדך עמנו

יתום פי שטן (יאהו) ואל ישמין עלינו ועום כו
 וירום: ויעמוד מליץ (מטטרוו) טוב לצדקנו הוא יגיד
 וישרנו: ודרכיך רחום ורחון. גלית לנאמן בית:
 בבקשו אז מלפניך אמונתך הודעת לו: אל מלך
 אלהינו ואלהי אבותינו א העש עמנו בלה תאהו
 ידך במשפט: בבא תוכתה נגדך שפנו
 מספרך אל המח: גשתך לתקור מוסר רחמיה
 יקדמוני רוגזך: דלות מעשים בשורך קרב צדק
 מאליך: הורנו בזעקנו לך צו ישועתנו במפניע:
 ותשיב שבות אלהי תם פרחיו ראה כי שפמו:
 יכור נכמת ערות לא תשבח מפני זרעו: חותם
 תעודה תהיר סודך שים בלפניך טבור אגן
 הסהר נא א יחסר המזג: יה דע את אשר ידעוך
 מנר את אשר לא ידעוך: כיתשיב לב צרון לכודים
 אסירי התקוה:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל
 תתעלם מהחנתנו: שאין אנו עוי פנים
 וקשי עורף: לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 צדיקים אנחנו ולא חטאנו: אבל חטאנו: אנתנו
 ואלהינו: אשפנו בגדנו גזלנו דברנו דופי
 העוינו והרשענו זדנו חמסנו טפלנו שקר יעצנו
 עצות רעות בזבנו לצנו מרדנו נאצנו נאפנו
 נשבענו לשוא ול שקר סר רנו עוינו פשענו
 צרדנו קשינו עורף רשענו שחחנו תעבנו

תקון שובבים

תֵּעִינוּ וְהַעֲתֵעֵנוּ: וְסָרְנוּ מִמִּצְוֵיֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא
עָלֵינוּ: כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עֵם בְּדַשְׁנוּ מִכָּל נֹזֵף: גָּלָה מִפָּנֵינוּ מִשׁוֹשׁ
דָּוָה לִבֵּנוּ בַחֲטָאֵינוּ: הִחֲבַל אֹיִבֵנוּ וּנְפָרַעַח
פְּאֲרֵנוּ: זָבַח מִקִּדְשֵׁנוּ חֶרֶב בַּעֲוֹנוֹנוּ: מִיֵּדָהּנוּ הִיִּתָּה
לְשִׁמָּה יָפִי אֲדַמְתֵנוּ לְזָרִים: כָּתְנוּ לְנִכְרִים: יִשְׁמוּסִפִּין
כֹּאז וְעֲרִיזִין לֹא שָׁבְנוּ מִתְעִיִּתְנוּ: וְהִיאֵךְ נַעֲזִין פְּנֵינוּ
וְנִקְשָׁה עֲרַפְנוּ: לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱהִינוּ וְאַהֲבֵנוּ יְיָ אֲבוֹתֵינוּ
צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל חָטָאנוּ אֲנַחְנוּ
וְאַבּוֹתֵינוּ:

זכרון אומרים ודוין סחרי הרב ככולל במה דר' יוסף זכמר שלמה פואמיטא כ"ו

רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם גָּלוּי וִירוּעַ לְפָנֶי בִּסְא כְבוֹדְךָ כִּי
בְהַעֲלוֹתֵי עַל לִבִּי כָּל אֲשֶׁר הִבְעַסְתִּיךָ
וְאֲשֶׁר הִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי: נִפְלוּ פָנָי וְהִצִּילָה אֲזֵנִי
חָשְׁכוּ עֵינַי מִרְאוֹת וּשְׁפָתַי כָּלוּ וְדַמְמוּ יוֹמִם לִבִּי
בְּקִרְבִי וַיְהִי לַמַּיִם: אֲרֹהֵה אֱלֹהֵי הַרְחוֹת: שׁוֹמֵעַ
שִׁיחוֹת: וּמְאֲזִין אֲנַחוֹת: כְּעוֹלוֹת וּמִנְחוֹת: הַסִּבֵּת
וּשְׁמַע אֲנִקַּת צַעֲקַת עַבְדְּךָ הֲעוֹמֵד לְנִגְדְּךָ: בְּלֵב
יָרֵא וְחָרֵד: רוּעַ שׁוֹרוּעַר: כְּפֹהַף נִבְהַל וּמְדַבֵּר:
שֶׁפֶל בְּרִךְ: קְרוּעַ לֵב: וּבְצָרָה וּבְצוּקָה וְצַעַר
מִתְחוֹרֵל: לְפָנֶיךָ צוּעֵק וּמִתְפַּלֵּל: וַיִּזַּם וְלֵיל
מִחֲשׁבוֹתָיו תִּבְהִים: בְּקוֹם לְמִשְׁפַּט אֱלֹהִים: בּוֹכָה
עַל אֲהָרִיתוֹ: זַע וְנִבְעַת מֵאֲשַׁמְחוֹ: כִּי חָטָאתוֹ עַל

לה

הקון שובבים

לבו חרושה ועל מצחו כנחושה: אוי לה לאותה
בושה: כי אין מספר לילדי זוננים פשעים
וזוננים וילדי שעשועים מעט ורעים:
כי יי מה אומר כי ידעתי כי הרבה הכעסתיך
אתה טובות גמלתני ואני אלף אלפים רעות
גמלתך: והרבבתי רעה אל רעה: יספו על
השמועה: ותרתי אחרי לבבי: והרהורין סליקו על
משכבי: ונלכדתי במצודה רעה אשר בחבלי שוא
גרדני: והנאני ואנאני: אכלני הממני: הצניני כלי
דיק כתיני בלעני: מלא כרסו מעדני הדיחני
טמאני שממני אשמני: ואיך ובמה ומתי אוכל
לתקן כל אשר עויתי: ולגדור כל אשר פרצתי
ולקבץ כל אשר פזרתי: ולבער הממאה מן הקדש
ולהוציא גלולים מבית יי: ולהשיב נדרים: ולהושיב
יחידים ביתה: ולהוציא אסירים בכושרות: בבכי
ושירות: נרחי ושרא יכנס: ויחיו לנס: ואיך אעצור
בחלעשות השובה: והיום קצר והמלאכה מרבה:
כי הרבתי טמאה ואשמה: ומלאתי הארץ זמה:
הלכתי ארחות עקלקלות: נתיבות לאסלולות:
נתיב רא ידעו עיט: טמאתי הבית: ומלאתי
החצרות חללים: בתעלולים וגלולים: בהכנים
הקדש במקום הטנופת: ונכנו במות התופת: ונתין
מזבח יי ועלתה עליה שממית: בזרון ותרמית:
וסנרו בשוק רלתים: ונסתמו כל מעין מים: ונשתרע

מקורות ונרפשו כל מעינות ונברה שפחה מצרית
 בת אל נכרית אשר על פי כל אלה מעלליהם
 נשבעו עליהם אם אשבח לנצח את כל מעשיהם:
 בו יימה אומר שאם תפנה לחטאתי אברה תקותי
 ואם תשמור עונותי הנני ברעתי ואם לא תהמכני
 אין תקומה למפלתי ואם לא תחנני אוי לי על
 אחריתי שוב צור ישועתי וראה בעין המלתך
 צרת גופי ונשמתתי וקבל ברחמיך תשובתי הפלתי
 ותעניתתי בבואי לדפוק לתי רחמיך צועק בדמע
 לב וקורא בשמך הושיעה אדוני המלך אל
 תעזבני ביד זעמה אל תמשני ואל לארך אפק
 תקחני:

אהה צורי תקותי ותקנת אבותי שים עיניך עלי
 לטובה ומחוק מספרך שגנותי וסגור פתחי
 מעילותי ופתח שערי זכויותי כי אתה בוחן לבות
 וכליות צופה ורואה עליוות ותחתיות גדוי וידוע
 לפניך כי לא עלה על דעתי להמרותיך ולעשות
 נגד כונתך אלא יצרי פתני ועל כרחי נטה ארתי ואלך
 מר בחמת רוחי ואותי ענה ושפה השאור שבועסה
 וכשל כחי ואוני ומנע הטוב ממני ואתה יי שופט
 צדק החוק בך ביתי הרעועה וחיתי השסועה
 מרוב הרעה להתניעה ותקן כל אשר עויתי
 ותלקט כל אשר פירתי והכרית ותשמיר כל ילדי
 פשע זרע שקר אשר בחטאתי גדלתי ותשליך

במצולות ים כל אשורת הומה אשר בעונותי
 כלבלתי ותרתיקם לי ומגבולי ולא האנה אלי
 רעה ונגע לא יקרב באהלי ובפח שמך הגדול
 היוצא מפסוק חיל בלעזיקאנו בארירה תשאג
 לעומתם ותוציא בלעם מפייהם והשג תשיג והצל
 תציל וישוב הכל לאיתנו הראשון ולא ידח ממנו
 נדח נא ברחמך עשות הואל כי אתה יי לבדך
 מקבץ נדחי ישראל:

אנא יי תבוש ברחמך וברוב חסדיך את שבירי
 חניק בעוזך ובגבורתך את יצרי צוררי חדש
 בטובך והמלתך בנשר געורי החום בידך ובספרך
 לטובה את זכרי ולמען תפארתך קבל תפלת
 עבדיך אשר בלבות חללים ונשברים מתודים
 לפניך ואומרים:

שמ"י זלסה לא סיה ר"ל סוידוי סיה אשמנו באומר ובפועל

אשמנו באומר ובפועל בזינו חוק למעול מעל:
 געלנו משפט וצדק דרכנו כמשוכת חוק:
 הפרנו ברית וחוק והרבינו פשע לבלי חוק: זנחנו
 טוב הורית תרשנו רע שנאת: מפלנו שקר ומרמה
 יעצנו און ואשמה: בלינו שנינו בהבלי העולם:
 לא זכרנו כי תביאנו במשפט על כל נעלם: מאסנו
 מוסר הדעת נואלנו מחכמה ומדעת: סרנו
 ממשפטי צדק עזבנו ארחות חקיך: פנינו אל כל
 חמדותינו צללנו במצולות האותינו קפצנו פי
 חכמים

חִקוֹן שׁוֹכְבִים

חֲכָמִים מְהוֹכִיחַ רַחֵם פִּינוּ בְּנֵיב עוֹלָה יִצְרִיחַ:
שׁוֹבְכֵנו מְשׁוֹבֵה נִצְחָת תַּעֲבֵנו כָּל אִישׁ הוֹכַחַת:
וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂית
וְאַנְחֵנו הַרְשַׁעְנוּ:

לְעֵינֵינוּ עֲשִׂקוּ עֲמַלְנוּ מִמּוֹשֵׁד וּמִזֶּרֶם מִמֶּנּוּ נִתְּנוּ
עוֹלָם עֲלֵינוּ סָבְלָנוּ עַל שְׁכַמְנוּ עֲבָדִים
מִשְׁלוּ בְנוּ פוֹדֵק אֵין מִדָּם צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ
קָרְאֵנוּךְ יי אֱלֹהֵינוּ רַחֵמָה מִמֶּנּוּ בְּעוֹנֵנוּ: שְׁבֵנוּ
מֵאַחֲרֶיךָ תַּעֲיֵנוּ כְּצֹאן וְאַבְרָנוּ וְעַדִּיזֵן לֹא שְׁבֵנוּ
מִחֲעֵייתָנוּ וְהִיאךְ נַעֲזִי פְּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפָּנוּ לִוְמַר
לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל חָטָאנוּ אֲנַחְנוּ וְאַבוֹתֵינוּ:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך ענה ואנחנו הרשענו

טו הוֹדִינוּ סוּה יִבְרַר הַאֲדָם לְעַמְּנוּ מִה שְׁרִיף לֹו וְנִמְיָר בְּלִבּוֹ לַעֲזוֹב הַחֲטָא • וְאַחַר כֵּךְ יִמְלִיךָ
עַל מֶה שֶׁעָבַר בְּלִבְךָ כִּסְרֵי • וְאַם עֲטָה אֲחִיּוֹה עוֹן כִּרְטוּי אִשָּׁה לֹא זְכָרוֹ כֹּאן • וּפְרַטְהוּ בְּאֵר הַיִּסּוּפ
בְּכָל לִסְוֹן שְׁהוּא מִזִּין:

אֲבָלְתִי דְבָרִים הָאֲסוּרִים וְדִבְרֵים הַצְּרִיכִים נִטְּלָה
וְלֹא נִטְּלָתִי • אֲבָלְתִי חוּץ לַסֶּכֶה בִּימֵי
הַחַג אֲחֻזָּתִי בְּאִמָּה וְהַשְׁתַּנְתִּי אֵל אִשָּׁה בְּנִדָּת
מוֹמְאַתָּה קָרְבָתִי • בָּאתִי עַל פְּנוּיָה וְנִדְרָה וְאַשְׁת
אִישׁ וְנָשִׁים הָאֲסוּרוֹת (וּבְפִרְט עַל עֲרוּה פְּלוֹנִית) וּבֵת אֵל
נִכְר וְאַתָּה זָכַר מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה שְׁכַבְתִּי וְנִשְׁכַּבְתִּי
בְּזִיתִי אָבִי וְאַמִּי אִשְׁת אָבִי בְּעַל אָמִי וְאַחִי הַגְּדוֹל
נִנְבְּתִי כֶסֶף וְשׁוֹה כֶסֶף נִנְבְּתִי דַעַת הַמְּקוֹם וְדַעַת
הַבְּרִיּוֹת גְּלוּתִי סוּד חֲבֵרִי דִבְרָתִי נְבָלוֹת פָּח

ולשון

וְלִשְׁוֹן הָרַע וְשִׁקְרִים דְּבַרְתִּי בְּבֵית הַפְּנִמָּה בְּשַׁעַת
 הַהַפְּלָה וּבַתּוֹךְ הַיּוֹצֵר הַלְכֵתִי בְּנִאֻוָּה הַשְּׁלֵכֵתִי
 כְּלִי בַחֲמָתִי הָרִימוּתִי יָדַי עַל חֲבֵרֵי הַזּוּרִי לֹא
 כִּבְדֵתִי הַלְבֵנֵתִי פְּנֵי חֲבֵרֵי בְּרָבִים הוֹצֵאתִי שֵׁם
 דָּעַל עַל הַחַיִּים וְעַל הַמֵּתִים הַלְלוּתִי בְּרַבִּית הַשְּׁגָתִי
 נְבוּל הַזְכָּרְתִּי שֵׁם שָׁמַיִם לְבַטְלָהּ הַדְּהַרְתִּי עַל
 פְּנוּיָה וְעַל הָעֲדוּת הַדְּהַרְתִּי בְּיוֹם וּבְאֵתִי לְיָדִי
 קָרִי בְּלִילָהּ הַקְּשִׁיתִי עֲצָמִי לְדַעַת וְהוֹצֵאתִי
 שִׁכְבַת זָרַע לְבַטְלָהּ זְלוּלֵתִי רַבּוּתִי וְהַגְדוּלִים
 מִמֶּנִּי חֲמֵדֵתִי נְשִׁים נְכָרִיוֹת וְאִסּוּרוֹת וּנְתִיחֵדֵתִי
 עֲמֻרָה וְחֶבְקֵתִי וְנִשְׁקָתִי אֹוֶהֶן הַלְלֵתִי שְׁבָתוֹת
 וְיָמִים טוֹבִים חֲלַלְתִּי שֵׁם יי חֲשָׁדֵתִי בְּפִשְׁרִים
 טְעִיתִי בְּהוֹרְאוֹת יִשְׁבַּתִּי בְּמוֹשֵׁב לְצִיִּם בְּנִיתִי
 שֵׁם לְחֲבֵרֵי לְבַשְׁתִּי שְׁעֻטָּנִי לְקַחְתִּי שׁוֹחַד לְוִיתִי
 בְּרִיבִית לְפָנַי עוֹר נְתַתִּי מִכְשׁוֹל מִסְרֵתִי מָמוֹן
 זָנוּף חֲבֵרֵי בִּיד עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת נִקְמָתִי
 נִמְרָתִי שְׁנֵאָה נִתְכַּבְּדֵתִי בְּקִלוֹן חֲבֵרֵי נְתַתִּי יָד
 לְפוֹשְׁעִים נִנְעַתִּי בְּפָרְעוֹשׁ וּבְכִנְרָה וּבְמִקְוֹמוֹת
 הַמִּכּוֹסִים בְּשַׁעַת הַהַפְּלָה נִהְיֵתִי מִן הָעוֹלָם הַזֶּה
 בְּלֹא בְרָכָה נִדְרֵתִי נִדְרִים וְלֹא קִיּוּמֵתִים סֵדֵתִי
 מִמִּצְוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי עוֹל בְּמִשְׁפָּט עֲנִיתִי דִין עֲבַרְתִּי
 עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים וְתַקְנוֹתֶיךָ וְעַל הַתְּקוּנוֹת קָדְחַל
 וְעַל חֲרָמֵי צְבוּר פְּתַחְתִּי כְּתָב סְתוּם שֶׁנִּשְׁתַּלַּח
 לְאַחֵרִים צְעַרְתִּי אֲכִי וְאִמִּי וְמִי שֶׁגְדוּל מִמֶּנִּי

תיקון שובבים

קבלתי לשון הרע קפצתי ידי מליתי צדקה
 דגלתי על לשוני שבדתי בלי בחמתי שתיתי יין
 נסך (וסתם יינם) שבתתי בתשובה ואחר כך
 חזרתי למעשי הרעים תקעתי כפי ולא קיימתי
 תעיתי ותעתעתי:

יזהר השליח צבור שלא להתחיל ואתה צדיק: עד שיראה שרוב הקהל מיישב
 להתנודות:

ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית
 ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך
 שוכן שחקים. הלא כל הנסתרות והננלות
 אתה יודע. אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי
 כל חיי. אתה חופש כל חדרי בטן. ובוחן כליות
 ולב. אין כל דבר געלם ממך ואין נסתר מפניך
 עיניך: וישנוהגים לומר "כודוי זה"

זה הסדר כלו: מראשו ועד רגלו: עב"ים סתר לו: קחנו ועיניך שים עליו
 ואל רבנו לשכל מלוי: כי רמזו רצוף אהבה: ואר"ש אר"ש שובבה
 ורתבה: ראה דבריו נכוחים ושוכים: לומר אתר הוידוי בימי השובבים: רהבן
 בחכמה וחכם בכינה כפי ידיעתך: ועשית כחכמתך:

ואתה היוודע ועד יצר לב יצוריך: ססוך ירינו
 שחרנו: ערלת לבבנו פול. מיצר הרע
 שמרנו: לפניך לעולם הציבנו: אורנו פשור אפלתנו:
 בצהרים האירה תשמע: השמים ועקת ישראל:
 אמור לצרותיהם די: לך אשמו וישר: העוינו
 הסבלנו עשו: ירינו ורענו לבטלה: משכנוהו פתוך
 הקליפה

תיקון שובבים

לט

הַקְלִיפְתָּ הַרְהַרְנוּ רַע יְדֵינוּ הַמְנוּ אֲלוֹת קְלָקְלוּ
 מַעֲשֵׂינוּ לֹא אַחַת וּשְׁתַּיִם כִּי לֹא יַחְקֶר לְרוּעַ
 וּסְתָנוּ וְהִרְגֵּל פִּשְׁעֵנוּ הִזְנֵנוּ לְקִרְאתְךָ נְכוּנִים לְשׁוּב
 כְּאִמְרַתְךָ יָדַעַת יְדוּד יִצְרֵי מַחְשְׁבוֹת לְבָנֵנו הַזֵּבֶל
 חֲטָאנוּ הִעֵוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ נְתִיבוֹת תְּשׁוּבָה הִדְרִיכְנוּ
 הוֹשִׁיעֵנו אֵל אֱלֹהִים יְדוּד רְצֵה תַפְלֵתְנוּ שׁוּבְכֵנו אֵל
 הַתְּשׁוּבָה רַחֵם יִשְׂרָאֵל יְדִידֶךָ אֲסוּף וּקְבֹץ מִפְּזוּרִים
 לְהַעֲלוֹתָם פְּקָדִים בְּקְדוּשָׁה וּפְתַח שַׁעַר רַחֲמֶיךָ
 יִבְאֵנו חֲסִדֶיךָ וְסִלַּחְתָּ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים חַנּוּנוּ
 כַּחֲסִדֶּךָ וְאִמְרַתְךָ קִבֵּל מִנְּפֶשׁ נַעֲנָה רַב־רִיחַ אֵל נִשְׂא
 יְדֵי חַטְלֹתְךָ עָלֶיהָ מִכָּל רַעֲתָנוּ הַצִּילֵנוּ עַל יְדֶיךָ יִצְא
 זְרַע הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה וְהַטְהוֹר מִתַּחַת יְדֵי כּוֹבְשִׁים וְעוֹשְׂקִים
 וּמַהֲרָה לְאִיתָנוּ יָשׁוּב לְמָקוֹם הַקְּדוּשָׁה סֶלַח אֲשַׁמְתָנוּ
 לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה רְצֵה יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ שְׁבִים לְפָנֶיךָ מַחֲטָם
 יִרְיֵם הַשְׂקִיפָה וְסַעֲנוּ הוֹשִׁיעֵנו וְנוֹשַׁעֵה דוֹרְנוּ נִצַּח
 יִשְׂרָאֵל הַפְּלֵא חֲסִדֶיךָ שׁוּר עֲנִינֵנו מַחֲמַת מִצִּיק נִשְׂאנוּ
 נַפְשֵׁנו אֵלֶיךָ נָא יְמִינֶךָ תּוֹשִׁיעֵנו סַעֲוֵן בֵּיתְךָ הִרְאֵנוּ
 פֶּדֶה וְהַצֵּל יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַנֶיךָ מִמְּלֶאךָ מִשְׁחִית יְדוּד יְדוּד
 לְמַעַן הַמּוֹן רַחֲמֶיךָ חֲלָצִים מִכָּל צָרִים רוּדְפִים וַיְנוֹסוּ
 מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הָאֵל הַנְּאֻמָּן עֲנֵנו נָא וְהוֹצֵא
 מִמִּשְׁטַח חֲרָמִים יוֹדְעֵי רַעַת מִתּוֹךְ בְּטָן מִסְטִין נִצְרָה
 קְדוּשָׁה אִו יֵאָמֵר עֲלֵינוּ חֵיל בְּלַע וַיְקִיאוּנוּ רִיבָה אָב
 הַרְחֵמֵן יִרְיֵבנוּ בְּלַעוּ מֵאוֹשְׁרֵינוּ הוֹצִיָּאָה יְפֵי יָקָר

מוזלל ותרצה מעשינו:

תיקון שובבים

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שהמחול לנו את כל חטאתינו ותכפר לנו
 את כל עונותינו והמחול ותסלח לכל פשענו
 וסלחת לעונינו ולחטאתינו ונחלתנו: סלח לנו
 אבינו כי חטאנו מחול לנו מלבנו כי פשענו כי
 אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קוראך: למען
 שמך יי וסלחת לעונינו כי רב הוא: למען שמך
 יי החינינו בצדקתך הוציא מצרה נפשנו: יי צבאות
 עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות
 אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו
 ביום קראנו: השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו
 בקדם:

עננו אבינו עננו: עננו בוראנו עננו: עננו גואלנו
 עננו: עננו דור שנו עננו: עננו רוד ורוד
 עננו: עננו ותיק בנחמות עננו: עננו זך וישר עננו:
 עננו חי וקיים עננו: עננו טהור עינים עננו: עננו
 יושב שמים עננו: עננו בביר כח עננו: עננו לא
 אל חפץ רשע עננו: עננו מלך מלכי המלכים
 עננו: עננו נורא ונשגב עננו: עננו סומך נופלים
 עננו: עננו עוזר רלים עננו: עננו פודה ומציל
 עננו: עננו צדיק ומצדיק עננו: עננו קרוב לכל
 קוראיו עננו: עננו רם וגשא עננו: עננו שוכן
 שחקים עננו: עננו תומך המימים עננו:
 עננו אלהי אברהם עננו: עננו העולה בעת רצון
 עננו

עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ וּפְחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת
צָרָה עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה
בְּעֵת רַחֲמִים עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ מִגֵּן דָּוִד עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי
הַמֶּלֶךְ בָּבֶלָה עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ רַחֲמִים וְחַנּוּן עֲנֵנוּ

עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתְךָ עֲשֵׂה
לְמַעַן בְּרִיתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן נִדְלֹךְ עֲשֵׂה
לְמַעַן דִּתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן הַדְרֹךְ עֲשֵׂה לְמַעַן
וַיַּעֲדֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן זְכָרְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן חֶסֶדְךָ
עֲשֵׂה לְמַעַן מוֹבְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹשֶׁדְךָ עֲשֵׂה
לְמַעַן כְּבוֹדְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
מַלְכוּתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחֹךָ עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדְךָ
עֲשֵׂה לְמַעַן עֵינֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֶרְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
צִדְקֹתֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
רַחֲמֹתֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂכִינַתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרַתְךָ

עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבֵרָתָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב עֲשֵׂה לְמַעַן
מִשָּׁה וְאַהֲרֹן עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה
עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן חוֹרְבֵן בֵּיתְךָ עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׂמֹת הַיְכָלֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן חֲלוּל שִׁמְךָ
עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל הָעֲנִיִּים עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל
הַדְּלִים עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל הַשְּׂרוּיִים בְּצָרוֹת
עֲשֵׂה לְמַעַן יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי
שָׂדִים עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חֶלֶב עֲשֵׂה לְמַעַן

תיקון שובבים

הנוקות של בית רבן שלא חטאו:

עשה למען מלאכיה הקדושים והטהורים המשרתים

פניך המבקשים רחמים על ישראל עמך:

כת יש למעלה נקראים מבטלי גזרה מפרי

שבועה מעבירי קנאה משיבי חמה מזכירי

אהבה אהבתו של אברהם אבינו לפני בוראם

כשהסרואים שהוא בכעס על בניו משתטחים לפני

בסא כבודו ומתחננים ואומרים החר החר יוצר

בראשית מחול מחול אביר יעקב סלח סלח

קדוש ישראל כי אדיר מלכים אהה מלך אדיר

מלך ברוך מלך גדול מלך גדול מלך הדור

מלך ותיק מלך זך מלך חנון מלך טהור מלך

ישר מלך בביר מלך לעד מלך מרחם מלך

נורא מלך סומך מלך עוזר מלך פודה מלך

צדיק מלך צח מלך קרוב מלך רם מלך שומר

מלך הם למה לך איבה עם זרע אברהם אהבה

למה לך קנאה עם זרע יצחק עקידה למה לך

החרות עם זרע יעקב המימד כי קנן שמים

וארץ קראת אותם מיריוצאות קרנות הוד מתחת

בסא הכבוד ומכריוות ואומרות אשריכם מלמדי

זכות על בני שבת לכם משלשלי זכות אבות

כי כל צבא השמים והארץ כבוד וגדולה יהי

לכם עשה למענך אם לא למעננו עשה למענך

והושיענו והושיענו ועננו היום ובכל יום ויום

בתפלתנו

בַּתְּפִלָּתֵנוּ כִּי תִהְלֹתֵנוּ אִתָּהּ: אַל מִלֵּךְ

ביום שני יאמר זה

שְׁעָה שְׁוֹעַת דְּלִים וּמְלוּלִים וְעֵנָם כִּימֵי עוֹלָם
לְמַעַן עֲשֶׂה רָם וְנִשְׂאָה כָּל עוֹן הַשָּׂא
מִחַה פְּשָׁעִים וְעוֹנִים עֲשֶׂה לְמַעַן לֹא לְמַעַנִם
הַמֵּלֵא עֲלֵיהֶם רַחֲמִים אַל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא
רַחֲמִים:

ביום חמישי יש אומרים זה

זָכוֹן לְפָנֶיךָ בִּשְׁחָק לְעַד בְּסֶפֶר יוֹחֵק בְּרִית
עוֹלָם בַּל יוֹמַחֵק אֶת אַבְרָהָם וְאֶת יִצְחָק:
קוֹרְאִיךָ בָּאִים לִיקוֹר בְּצָרָה עֲקִידָה תִּשְׁקוֹר וְצֹאנֶךָ
בְּרַחֲמִים תִּפְקוֹר פָּנֵי הַצֵּאָז אֵל עֲקוֹר: עוֹרְרָה
גְּבוּרָתְךָ לְהַקִּיץ נְדָדָיִם לְמַעַן תִּפְרֹה חַרְדִּים
נְדָדָיִם לְהַמְשִׁיךְ רַחֲמֶיךָ מִשְׁמֵי מְרוֹמִים אֵל
מִלֵּךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים: אַל מִלֵּךְ

כִּי אֵל כְּמוֹד נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פְּשָׁע לְשֹׂאֲרֵית
נִחַלְתוּ לֹא רִחַחְוִיק לְעַד אִפּוּ כִּי חִפֵּץ חֶסֶד
הוּא: יִשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבוֹשׁ עוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ
בְּמִצּוּלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ מִיַּי קָדָם:

גנופלים על פניהם אב עושים חסד אהר המנחה ואומר קדיש עד לפילא
ואחר כך אומר

הָעֵנוּ וְתַעֲתְרוּ בְּרַחֲמִים מִן הַשָּׁמַיִם: הַקְּבֵל
צַעֲקַתְכֶם וְיִשְׁמַע קוֹל תְּפִלַּתְכֶם בְּרָצוֹן:
וְתַעֲנֵה עֲתַרְתְּכֶם וְיִפְתַּח יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ
יֵא א א

חקון שובבים

יְשׁוּרְאֵל־שְׁעָרֵי אֲרוּכָה שְׁעָרֵי לֵב טוֹב שְׁעָרֵי
 פְּרָנְסָה שְׁעָרֵי דְעָה שְׁעָרֵי לְמוֹד שְׁעָרֵי תוֹרָה
 שְׁעָרֵי נְדָבָה שְׁעָרֵי וְעַד טוֹב שְׁעָרֵי נְחֻמָּה שְׁעָרֵי
 וְשׁוּעָה שְׁעָרֵי וְהַרְנוּת שְׁעָרֵי דִי צָהָה: וְיִשְׁבֹּר עוֹל
 הַגּוֹיִם מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ: וְיִסִּיר מִתּוֹכֵנוּ קִנְאָה וְשִׁנְאָה
 וְתַחֲרוּת וְיִקְיִים בָּנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב יי אֱהִי אֲבוֹתֶיכֶם
 יוֹסֵף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם בְּאֶשֶׁר
 דְּבָר לָכֶם וְכֵן יְהִי רַצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

יכוין בשם אדוני במלואו כזה אלף דלת נון יוד ואומר רתקבל ואחר
 כך אומרים עלינו לשבח:

תפלה לתענית יחיד

הרוצה להתענות צריך שיקבל התענית מבעוד יום בשעת המנחה
 ומתפלל וקורם שיעקור רגליו ואומר:

רְבוּן הַעוֹלָמִים הֲרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִית נְדָבָה
 לְמַחֵר: יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱהִי וְאֱהִי אֲבוֹתֵי
 שֶׁתִּקְבְּלֵנִי בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן וְתִבֵּא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי
 וְתַעֲנֶה עֲתִדְתִּי וְתִרְפָּאֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כִּי אֲתָה
 שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה: יְהִי לְרַצוֹן וְכו'.

ביום התענית כשיגיע לשומע תפלה יאמר עננו ואם שחח ולא אמר שמיים תפלת יחיד
 קודם והיו לרצון בלא חתימה ואם שחח ולא אמרו אין כחזירין אותו.

עֲנֵנו יי עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוּם תַּעֲנִיתֵנוּ כִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה
 אֲנַחְנוּ וְאֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ מִשְׁמוֹעַ תְּפִלַּתֵנוּ
 וְאֵל תַּתְּעַלֵּם מִבִּקְשֵׁתֵנוּ הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲנֵנוּ
 מֵרַם

טָרַם נִקְרָא אַתָּה תַעֲנֶה כַדְבָר שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה וְטָרַם
 יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד וְהֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעַ
 כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה וְתַחֲנוּן אַתָּה בְרוּךְ אַתָּה יי
 שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה:

והספרדים במקום שמע קולנו ועננו הנהיג אומרים נוסח הכתוב כאן וחרמ"ז
 היה מצותו לומר כל זה קודם אלהי בצור ולא בברכת שמע קולנו

שִׁמְעַ קוֹלְנוּ יי אֱהִינּוּ זְרַחַם עֲלֵינוּ וְקַבַּל בְּרַחֲמִים
 וּבְרַצוֹן אֶת תִּפְלַתְנוּ זְכוּר רַחֲמֶיךָ וְכַבּוֹשׁ
 אֶת בְּעַסְךָ וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ דְבַר וְחָרַב וְרַעַב וְשָׁבִי
 וּבָזָה וַיֵּצֵר רַע וְחוֹלָאִים רָעִים וְנֹאֲמָנִים וּמְאֹרְעוֹת
 קְשׁוֹת וְרַעוֹת וְתַגְזוֹר עָלַי גְּזוֹרֹת טוֹבוֹת וְעַל כָּל
 אֲנָשֵׁי בֵיתִי וַיְגַדְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מְדוּתֶיךָ וְתַחֲנֹהֵג
 עִמָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת חֶסֶד וּבְמִדַּת רַחֲמִים
 וְתַכְנֵם לָנוּ לְפָנִים מְשׁוֹרֵת הַדִּין וְחֶאֱזוּן תִּפְלַתְנוּ
 וְתַחֲנוּנֵינוּ וְשׁוּעָתֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלַת כָּל
 פֶּה:

עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ בְיוֹסְצוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה כִּי בִצְרָה
 גְּדוֹלָה אֲנִי עַל כָּל מַה שֶּׁחָטָאתִי וְשַׁעֲוִיתִי
 וְשִׁפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתִי עַל הַאֲדָמָה עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה מוֹכֵלִם אֲנִי מִפְּשָׁעִי וּמִתְבִּישׁ וְנִחְפָּר
 מִעֲוֹנוֹתַי וּמִחָטְאֵתִי אֲבָל שְׁמַתִּי רַחֲמֶיךָ לִנְגֹר
 עֵינַי כִּי בִרְכֶךָ לְהֶאֱרִיךְ אֶפְךָ וּמִנְהַגְךָ לְרַחֵם עַל
 בְּרִיּוֹתֶיךָ כִּי אַתָּה טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכַר
 קוֹרְאֶיךָ וּבְרַחֲמֶיךָ חֲרָבִים עֲנֵנִי בְעֵת וּבְעוֹנָה

לתענית יחיד

הואת ויהאמיעוט חלביודמי המתמעט בתענתי
היום חשוב ומקבל ומרוצה לפניך בחלב מונח
על נבי מזבחך לכפר על כל מה שחטאתי
ושעויתי ושפשעתי לפניך בין באונס בין ברצון
בין בשוגג בין במזיד בין בידועה בין שלא בידועה
ותרצני ברחמך הרבים ואל תפן לרשעי ואל
תתעלם מתחנתי הויה נא קרוב לשועי ושועת
אנשי ביתי טרם אקרא אליך אתה תענה (טרם)
אדבר אתה תשמע כאמור והויה טרם יקראו אני
אענה עוד הם מדברים ואני אשמע כי אתה פודה
ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה ושומע
תפלת כל פה ברוך אתה יי שומע תפלה;

אם אומר קודם. אלהי נצור כשיגיע לשועת אנשי ביתי במקום טרם וכולי:
יאמר זה.

כי נדרש אתה לדורשיך אשר ידרשוך בכל לב
וקרוב אתה לכל קוראיך אשר יקראוך באמת כי
אל מלך חנון ורחום אתה:

לספרדים קודם אלהי נצור יאמר גם כן.

רבון העולמים אלהי האלהים ואדוני האדונים
בעל הסליחות והרחמים לך יי הצדקה
ולי בושת הפנים על כל הטובות והחסדים אשר
עשית עמדי מיום היותי עד היום הזה ולא בגמול
השיבת לך אבל חטאתי לפניך והרע בעיניך עשיתי
והרבתי לפשוע נגדך ולהכעיסך היתה כונתי ועתה

מה אתאונן ומה אומר מה אדבר ומה אצדק
 אמרתי אודה עלי פשעי ליי אשמתי בתורתך
 בגדתי ביראתך געלתי במצותיך דברתי דופי
 העויתי והרשעתי זרתי חמסתי טפלותי שקר
 יעצתי רע כזבתי לצתי לו עצתי מרדתי
 פרויתי מאסתי נאצתי נאפתי נשבעתי לשוא
 ולשקר סרדתי עויתי פשעתי לפניה ועורף
 והקשיתי צרדתי קשיתי עורף קלקלתי דרכי
 רשעתי שחתתי תעבתי תעיתי הערתעתי
 נסרתי ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לי
 ואתה צדיק על כל הבא עלי כי אמת עשית ואני
 הרשעתי:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתמחול
 ותסלח לי על כל פשעי ותכפר לי על כל
 עונותי ותעביר לי על חטאתי שחטאתי ושעויתי
 ושפשעתי לפניה בין באונס בין ברצון בין בשוגג
 בין במזיד בין בסתר בין בגלוי בין במתבין
 בין שלא במתבין בין בהרהור בין במחשבה
 מיום היותי על האדמה עד היום הזה וכשיגיע
 קצי ליפטר מן העולם הזה ולשוב אליך יהי רצון
 מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקבל נשמת
 כחמלה באשר תקחנה ממני ותושיבנה תחת
 כסא כבודך אשר משם נשעתה וכשאמות תהיה
 מיתתי בפרה על כל עונותי:

לתענית יחיד

אָנָּה יי אלהי ואלהי אבותי שעה את שועתי
וענה את עתרתי ושמע תפילתי הרב
בבסני מעוני ומחטאתי מהרני וזכני משניאות
ומנסתרות נקני ואהיה מבני אדם אשר בצל
כנפיק יחסיון ויר ויון מרשן ביהיק ונחל עדניק
תשאם: הודיעני אורח חיים שובע שמחות את
פניק נעימות בימינד נצח:

ובתפלת מנחה קודם שיעקוד גליו יאמר

רבון העולמים כבר התעניתי בתעניתי היום
לפניק גלוי וידוע לפני כסא כבודך שבזמן
שבית המקדש קיים היה אדם חוטא ומקריב
קרבן ואין מקריבין ממנו רק חלב ודמו ומתכפר
ועכשיו בעונותינו הרבים אין לנו לא מקדש ולא
מזבח ולא קרבן ולא כהן שיכפר בעדנו:

יהי רצון מלפניק יי אלהי ואלהי אבותי שיהא
מיעוט חלבי ודמי שנתמעט היום בתעניתי
חשוב ומקבל ומדוצה לפני כסא כבודך כאלו
הקרבתיו על גבי מזבחהו ותרצני בר חמיק
הרבים:

במנחה של יום שני של ההפסקה ושל יום אחרון של שובבים יאמר בכני

חכבה דמעתי חרון אפק ממני ואת לבכי ראה
אשר נמס ויהי למים ויכבה גחל אשר
קדחה באפק ותשובת מעשי היא תשוב אפק
ממני ותעניותי ועניי הם ומלאוק רחמים עלי
וערך

וערך שליחני אשר לא ערכתי יחשב זבח ערוך
 והסיר שלא הצגתי על גחלים תחשוב באש
 תוקר על מזבחך לא תכבדו וכלי מאכלי אשר
 לא הובאו לפני תחשוב באשר יביאו בני ישראל
 את המנחה ואת חסרון דמי יכפר עלי בדמים
 על קרנות המזבח ומעוט חלבי כחלבי אמורים
 דמעורת עיני כהוסך נסך שכר וקול בכי בקול
 שירים שהיו משוררים וחשיכת עיני בצום ובכי
 כאור הנרות וריח רעבון כריח הקטורת ובשפכי
 נפשי ולבבי עם דמעותי תמחה פשעי וחלישות
 אוברי כנהחי קרבן ושברון לבי כאבני מזבחך
 ומשבריי לבי בזבחיך ולא תבזה לבי הנשבר
 ושנוי בגדי חמורות כבגדי כהונה ומניעת רחיצה
 כקדוש ידים ורגלים ובקריעת לבי וקדעו ספרים
 שכתובים בהם עונותי ומוצא שפתי יסתום פיות
 טוטני ובעבור חלישות לבי ישמחו לב מבקשיך
 ובשביל כטני הריקה מתענוגים אל תשיבני ריקם
 מלפניך ובעבור נפשי היבשה מתאוה תמלא
 משאלותי ונחומי ותשובותי ישיבני אליך
 ותדצני כי נחמתי על רוע מעללי ועל דרכי
 הרעים כי עשיתים בין שגיונות בין זדונות ואתה
 יודע ורואה כליות ולב כי שוים מחשבותי ודברי
 פי: יהי רצון מלפניך רחום וחנון שתסיר מעלי
 כל דברים המעכבים את התשובה ולא תשוב

לתענית יהוד

להרע לפניך ומעשה הטוב והמתשבה הטובה
אשר יש בי יבזנו לעולם לפניך ויבינו לךך עלינו
למזכה: יהיו לרצון וגו' ואומר

תפלה לעני כי יעמוך ולפני יי ישפוך שיתו: יי
שמעה תפילתי ושועתי אליך תבוא: אל

תסתר פניך ממני ביום צר לי הטרה אלי הונך
ביום אקרא מהר ענני: כי כלו בעשן ימי ועצמותי

במוקד נחרו: הופח כעשב נובש לבי כי שכחתי
מאכול לחמי: מקול אנהתי דבקה עצמי לבשרי:

דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס הרבות: שקדתי
ואהיה כצפור בודל על נג: כל היום חדפוני איבי

מהוללי בי נשבעו: כי אפר בלחם אכלתי ושקני
בבכי מסכתי: מפני זעמד וקצפה כי נשאתני

ותשליכני: ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש:
ואתה יי לעולם תשב וזכרך לדור ודור: אתה

תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד:
כי רצו עברך את אבניה ואת עפרה יחוננו:

וייראו גוים את שם יהודה וכל מלכי הארץ את
כבודך: כי בנה יי ציון נראה בכבודו: פנה אל

תפלת הערער ולא בזה את תפלתם: תבתב
זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה: כי השקף

ממרום קדשו יי משמים אל ארץ הביט: לשמוע
אנקת אסיר לפתח בני המותה: לספר בציון שם

יי ותהלתו בדישלים: בהקבץ עמים יחדו
וממלכות

לתענית יחוד

מה

וּמִמְלָכוֹת לַעֲבוֹד אֶת יי: עֲנֵה בְּדַרְךְ כְּחֵי קֶצֶר
יְמֵי: אֹמֵר אֵלַי אֵל תִּעְלֵנִי בְּחֵצֵי יָמֵי בְּדוֹר דּוֹרִים
שְׁנוֹתֶיךָ: לְפָנֶיךָ הָאָרֶץ יִסְרָתָּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ שָׁמַיִם:
הִמָּה יֵאבְדוּ וְאַתָּה תִּעֲמֹד וּכְלָם כִּבְנֵי יָבֹלוּ
כְּלָבוֹשׁ תִּתְחַלִּיפִם וַיִּחַלּוּפּוּ: וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא
יִהְיוּ: בְּנֵי עֶבְרֶיךָ יִשְׁכַּחוּ וַיִּזְרְעוּ לְפָנֶיךָ יִכּוּן:

ראוי שיזכור כל אדם כי המחייב מיתת בית דין אף על פי שנרחמ
והתודה וקבל עליו המיתה לכפרת עונותיו עכ"ל עדיין נקרא
רשע המור ואין קוברין אותו אצל רשע קל וכ"ש שאין קוברין אותו בקבר
ישראל עד שנתעכל הבשר וכמו ששנינו בסנהדרין כ"ש וק"ו שאין מתכפרין
עונותיו בזמן הזה לחוטא בסדר תעניות אלו האמורים בפעם אחת בלבד
ואל ישכח מה שכתב הרמב"ם ז"ל הבא על ערוה מן הערוות ביאות הרבה
חייב טרת או מיתת טבית דין על כל ביאה וביאה אף על שאין בית דין יכולים
להמית אלא מיתת אחת הרי הביאות נחשבות לו כעבירות הרבה ע"כ
ואל יסיר מנגד עניניו כי בכל ביאה הוא חוטא ומחטיא וקרא קא צווח אדם
עשוק בדם נפש עד בור ינוס אל יתנוכו בו לכן יתמיד בתשובה ימים
ושנים עד שירחמו עליו מן השמים:

כתוב בספר הכוונות נזהגין כליל כפור אחר ערבית לומר ד' מזמורים
ראשונים וסודם כי יש בהם היבנות כמנין קר"ו ובר"ת וס"ת
שלחם ד' כוללים וכללותם יש כמנין סמ"אל ויכוין שעי" הר"ת וס"ת שיש
בהם משליך מעליו את סמ"אל כי מצדו בא הקרי הדמוז כמנין כל התיבות
ולכן טוב לאמרם בימי השוככים אחר קריאת השמע על המסה עוד כתוב
שם עוד סוד נפלא מקובל פה אל פה לכיון יהוה והוא ציקוד לעוברך
בכריה:

אשרי האיש אשר לא הילך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד וכמושב לצים
לא ישב: כי אם בתורת יי חפצו ובתורתו יהגה
יזמם ולילה: והיה כעין שתול על פלגי מים אשר
יב א

תיקון שובבים

פָּרִיזוּ יִתְּנוּ בְּעֵתוֹ וְעֲלֵהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
יִצְלִיחַ: לֹא כֵן הַרְשָׁעִים כִּי אִם כַּמּוֹן אֲשֶׁר הִדְרַפְנוּ
רוּחַ: עַל כֵּן לֹא יָקוּמוּ רַשָּׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחַטָּאִים
בְּעֵדוּת צְדִיקִים: כִּי יוֹדֵעַ יֵי דֶרֶךְ צְדִיקִים וְדֶרֶךְ
רַשָּׁעִים תֵּאבֵד:

לְמָה רָגַשׁוּ גּוֹיִם וְלֵאמֹים יִרְגְּמוּ דִיק: וְהִתְצַבּוּ
מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְרוּ יַחַד עַל יֵי וְעַל
מִשְׁיָחוֹ: נִנְתְּקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ
עֲבוֹתֵימוֹ: יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק יֵי יִלְעַג לְמוֹ: אִז
יְדַבֵּר אֱלֹהֵימוֹ בְּאָפוֹ וּבִחְרוֹנוֹ יִבְהַלְמוּ: וְאֲנִי נִסְכַּתִּי
מַלְכֵי עַל צִיּוֹן הַר קָדְשִׁי: אֲסַפְרָה אֶל חַק יֵי אֲמַר
אֵלַי בְּנֵי אֶתְרָה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶתֶיךָ: שְׂאֵל מִמֶּנִּי
וְאֶתְנֶה גּוֹיִם נִחַלְתֶּךָ וְאֶחְזַתְךָ אֶפְסֵי אֶרֶץ: הַרְוִיעִם
בְּשֶׁבֶט בְּרוֹל כְּכֹלֵי יוֹצֵר הַנִּפְצָעִים: וְעַתָּה מְלָכִים
הַשְׁכִּילוּ הוֹסְרוּ שׁוֹפְטֵי אֶרֶץ: עֲבְרוּ אֶת יֵי בִירְאָה
וְגִילוּ בְּרַעְדָּה: נִשְׁקוּ בַר פֶּן יֵאָנֶף וְתֵאבְדוּ דֶרֶךְ כִּי
יִבְעַר כְּמַעַט אָפוֹ אֲשֶׁרֵי כָּל חוֹסֵי בוֹ:

מִזְמוֹר לְדָוִד בְּכִרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוּם בְּנוֹ: יֵי
מָה רַבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמִים עֲלָי: רַבִּים
אוֹמְרִים לְנַפְשִׁי אִיִן יִשׁוּעַתּוֹה לּוֹ בְּאֱלֹהִים סֵלָה:
וְאֶתְהָ יֵי מִגֵּן בְּעֵדֵי כְבוֹדֵי וּמְרִים רֵאשִׁי: קוֹלִי אֵל
יֵי אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִדָּוָר קָדְשׁוֹ סֵלָה: אֲנִי שִׁבַּבְתִּי
וְאִישָׁנָה הִקְיַצְתִּי כִּי יֵי יִסְמְכֵנִי: אֵא אִירָא מִרְבֻּבוֹת
עִם אֲשֶׁר פָּבִיב שְׂרָתִי עֲלָי: קוֹמָה יֵי הוֹשִׁיעֵנִי
אלהי

אלהי כי הבית את כל אויבי לחי שני רשעים
 שברת: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה:
 למנצח בנגינות מזמור לדוד: בקראי ענני
 אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני
 ושמע תפלתי: בני איש עד מה כבודי לכלימה
 תאהבון ריק תבקשו כזב סלה: ודעו כי הפלה
 יי חסיד לו יי ישמע בקראי אליו: רגזו ואל
 תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ורזמו
 סלה: זכחו זכחי צדק ובטחו אל יי: רבים
 אומרים מי יראני טוב נסה עלינו אור פניך יי:
 נחתה שמוחה בלבי מעת רגנם ותירושם רבו:
 בשלום יחדו אשכבה ואישן כי אתה יי לברך
 לבטח הושיבני:

סדר התרת נדרים

כל נדר או שבועה: או איסור: או קונם: או
חרם שנדרתי: או נשבעתי בהקיץ: או
בחלום: או נשבעתי בשמות הקדושים שאינם
נמחקים: או בשם ההויה ברוך הוא: וכל מין
נזירות שקבלתי עלי: ואפילו נזירות שמשון: וכל
שום איסור: ואפילו איסור הנאה שאסרתי עלי:
או על אחרים בכל לשון של איסור: בין בלשון
איסור או חרם: או קונם: וכל שום קבלה אפילו
של מצוה שקבלתי עלי: בין בלשון נדר: בין
בלשון נדבה: בין בלשון שבועה: בין בלשון
נזירות: בכל לשון ואופן שיהיה: או שום מנהג
שנהגתי: או שנהגתי את עצמי: וכן כל מוצא
שפתי שיצא מפי: או שנדרתי ונמדתי בלבי:
לעשות שום מצוה מהמצוות: או איזה הנהגה
טובה: או איזה דבר טוב שנהגתי שלשה פעמים:
ולא התנית שיהיה בלי נדר: הן דבר שעשיתי:
הן על עצמי: הן על אחרים: הן אותם הידועים
לי: הן אותם ששכחתי בכלהו: אתחרטנא בהון
מעיקרא: ושואל ומבקש אני ממעלתכם התרה
עליהן: כי יראתי פן אבשל ונלכדתי חס ושלום
בעון נדרים: ושבועות: ונזירות: וחרמות: ואיסורין:
וקונמות: והסכמות: ואיני תוהא חס ושלום: על
קיום המעשים הטובים שעשיתי: רק אני מתחרט
על קבלת הענינים: בלשון נדר: או
שבועה

שבועה או נזירות או איסור או חרם או קונם
או הסכמה או קבלה בלב ומתחרט אני על
שלא אמרתי הנני עושה דבר זה בלי נדר או
שבועה או נזירות או חרם או איסור או
קונם לכן הנני מתחרט על כל הנזכר ושואל
התרה על כלם בין היו מדברים הנוגעים
לגוף בין היו מדברים הנוגעים לנפש בין היו
מדברים הנוגעים לממון בכלהוון אני מתחרט
על לשון נדר ושבועה ונזירות ואיסור וחרם וקונם
וקבלה בלב והנה מצד הדין המתחרט ומבקש
התרה צריך לפרט הנדר אך דעו רבותי כי אי
אפשר לי לפורטם כי רבים הם על כן יהיה
בעיניכם כאילו הייתי פורטם:

והמתירים משיבים לו שלשה פעמים בזה הלשון:

כלם מותרים לך כלם מחולים לך כלם
שרויים לך ואין כאן לא נדרים ורא
שבועות ולא נזירות ולא חרמים ולא איסורים
ולא קונמות יש כאן מחילה וסליחה וכפירה
בשם שמתירים הבית דין של מטה כך יהיו
מוותרים מבית דין של מעלה וקר ענה וחסאתך
הכפר: ויוסף ויאמר:

הרי אני מוסר מודעא לפניכם רבותי ומבטל
מכאן ולהבא כל נדרים וכל שבועות
ונזירות ואיסורים וקונמות וחרמות והסכמות
וקבלה

התרת נדרים

וּקְבַלְהָ בְלִבְךָ שֶׁאֵקְבַל עָלַי בֵּין בְּהַקִּיץ בֵּין
בְּחֵלוֹם בָּאֵם שֶׁאֲשַׁבַח לַהֲנַאֵי מוֹדְעָה הַזֹּאת
וְאֲרוּר עוֹד מֵהַיּוֹם מֵעַתָּה אֲנִי מֵתְחַרֵּט עֲלֵיהֶם
וּמִתְנַה עֲלֵיהֶם שִׁוְהִיוּ כֻלָּם בְּמַלְיָם וּמְבוֹטְלִים
לֹא שֶׁר־יִרְוּ וְלֹא קִי־מִין וְלֹא יִהְיוּ חֲלוּץ בְּלִל
וְעִיקָר: ואחר המודעה יאמר לפניהם

אִם עֲבַדְתִּי עַל שׁוֹם דְּבַר שְׁנֵתְחַיִּיבְתִּי נְזִיפָה:
או אָרוּר או נְדוּי או חָרֵם או שְׁמָתָא או
קָלְלָה בֵּין מְפִי הַשְּׂכִינָה בֵּין מְפִי בֵּית דִּין שֶׁל
מַעְלָה בֵּין מְפִי בֵּית דִּין שֶׁל מַטָּה בֵּין מְפִי
עֲצָמֵי בֵּין מְפִי אַחֲרִים בֵּין בְּעוֹלָם הַיּוֹר בֵּין
בְּעוֹלָם הַבָּא הֲרִינִי שֶׁב בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה וְאֲשַׁב
יָחַף עַל הָאָרֶץ כְּמִנּוּדָה וְאֶתְפַּלֵּשׁ בְּעֶפְרַי וְאֶתְחַרֵּט
וְאֶתְוֹדָה עַל כָּל מַדָּה שֶׁחָטָאתִי וְעוֹוִיתִי וּפְשַׁעֵתִי
וּמִדַּתִּי וּמִדְרַתִּי מִיּוֹם הַיּוֹתִי עַל הָאָרְצָה עַד הַיּוֹם
הַזֶּה וְאֲשַׁפּוֹךְ אֶת נַפְשִׁי לְשֵׁאוֹל מִחִילָה וּסְלִיחָה
וּכְפָרָה מִן הַשָּׁמַיִם וּמִן הַבְּרִיּוֹת וְאֲשַׁאֵל מִמַּעַלְתְּכֶם
שְׁתִּתְרוּנִי מִן כָּל חַנּוּיפוֹת וְהָאֲרוּרִים וְהַנְּדוּוֹים
וְהַחֲרָמִים וְהַשְּׁמָתוֹת וְהַקְּלָלוֹת שְׁנֵתְחַיִּיבְתִּי
וּשְׁנַכְשַׁלְתִּי בָהֶם עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

ואז מתרחק מהעדה הקדושה ארבע אמות בחליצת מנגלים ומקבל על עצמו
נידווי ויושב כמנודה וכאבל מעט על הארץ ושם מרתודה הודווי שבדף לח
ואז קורין אותו העדה הקדושה ואומרים לו

אֲחִינוּ אַתָּה אֲחִינוּ אַתָּה אֲחִינוּ אַתָּה מֵאַחַד
שֶׁקְבַלְתָּ עָלֶיךָ אֶת הַדִּין: עמוד מהארץ וכא אצלנו

או יעמוד מהארץ ומתפלל כדמעות שליש לשת'ית ואומר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שכל
 הקללות והארורים והגדושים והחרמות
 ודשמונות שקללתי או שאררתי או שנדירתי או
 שהחרמתי או ששמתתי את עצמי או את בני ביתי
 או את אחריים אשר מזרע ישראל הקמה או
 אחרים שקללו או שאררו או שנדדו או שהחרימו
 או ששמתו אותי או את בני ביתי: יהי רצון
 מלפניך יי אלהי השמים והארץ שאל ישלמו
 בננו ואל יעשו בננו רושם וכל הקללות ותהפכו
 עלינו לברכה כדכתיב ויהפוך יי אלהיך לך את
 הקללה לברכה כי אהבך יי אלהיך וכן יהי רצון
 ונאמר אמן:

ואזהערה הקדושה אומרים לו ג' כלם ביחד

כלם מותרים לך. כלם מחוללים לך. כלם
 שרויים לך. בשם שמתירים לך הבית
 דין של מטה. כך יהיו מותרים מבית דין של
 מעלה וכל הקללות ותהפכו עליך ועלינו לברכה
 כדכתיב ויהפוך יי אלהיך לך את הקללה לברכה
 כי אהבך יי אלהיך וכתיב ומל יי אלהיך את
 לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יי אלהיך בכל
 לבבך ובכל נפשך למען חיך:

מסירת מודעה

אמר שמואל רוד אוטולינגי

בספר מעיל שמואל אשר לו בהלכות אבילות ומיתרה כי ראדם
בעת שמוציאין נשמתו השטן עומד על ימינו לשטנו ואומר לו כפור
כאלהי ישראל והנשמה מטאנת ואפשר שח"ו רבא לירי הודאה וע"כ צריך
להקדים בעירו בשכרו להתפלל אל ה' עד אשר לא יבואו ימי הרעה ובסדר
אלה הדברים ימסור מודעה

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי האל
הגדול הנבון והנורא אשר בידו נפש כל
חי ורוח כל בשר איש שבשנינו לאחד אריכות
ימים ושנים בעבודתו יתברך שמו עת פקודתי
ברצון הטוב בך חמיו וחסדיו וחמלתו ליטול
כפני נשמתו שאהיה בעת הזאת בדעת צלולה
ומיושבת עלי ובשכלי כמאז וקדם להיותי רבוק
בו ובאחרותו בה שלא לזוז מראתו ומאהבתו
עד יציאת נשמתו עד ועד בכלל ומקבלת עול
מלכותו עלי יי אחר ושמו אחר ויהי גם כן דעתי
מיושבת עלי להצדיק דינו ביה הוא אמת וגזרותיו
אמת והכל בחסד וברחמים עלי ואעשה רצונו
ברוך הוא ביראה ובאהבה כי הוא רב ושליט
ובאם שיהיה רצון הבורא ברוך הוא הפשוט
לאחר אריכות ימים ושנים בעבודתו יתברך
שמו בשנינו עת הזאת ליסדני ביסודים קשים
ושיהיה לי בלבול ומירוף הדעת חס ושלוש
הדיני מצדיק את דינו הקדוש והטהור של חסד
ורחמים עלי ואתה צדיק על כל הבא עלי כי
אמת

אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנִי הִרְשַׁעְתִּי וּבָאָם שׁוּבָא חַס
וְשָׁלוֹם בָּעַת הַהִיא הִמְסִית וְהִמְדִּית הַמְקַטְרֵג
הַגָּדוֹל לְהַסִּית וּלְהַדְרִיחַ וּלְפַתּוֹת אוֹתִי חַס וְשָׁלוֹם
חֲלִילָה וְחֲלִילָה לְכַפּוֹר בְּעוֹשֵׁי יוֹצְרֵי וּבוֹרְאֵי מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים אִי בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה אִי
בְּאַחַת מִמִּצְוֹתָיו הֵן מִצְוַת דְּאוֹרֵייתָא אִי
מִדְּבַרֵי קְבָלָה אִי מִדְּרַבָּנָן אִי מֵאַיִזָּה סִינָּה
וְגַדְרֵי וּמִשְׁמֵרֵת לְמִשְׁמֵרֵת חַס וְשָׁלוֹם הִרְיֵנִי
מוֹסֵר מוֹדְעָא בְּצִירֵי וְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְשִׁכְנֵתִיה לְפָנֶיכֶם עֲדָה קְדוּשָׁה בְּמוֹדְעָא גְמוּרָה
בְּכָל מִינֵי מְסִירוֹת מוֹדְעָא שֶׁתִּקְנֵנו רֹזֵל שִׁתְּיָהּ
הַפְתּוּי וְהַהֲסָתָה הִיא כְּאַפָּס וּכְאִין וּכְחֵרֵס
הַנְּשַׁבֵּר וּבָאָם חַס וְשָׁלוֹם אֲוֵרָה לוֹ חֲלִילָה
וְחֲלִילָה מִתּוֹךְ צַעַר וּבְלָבוֹל וְטִירוֹף דַּעַת וְשִׁכְלֵ
הַהוֹדָאָה הִיא הִרְיָה מַעֲתָה וּמַעֲכָשׁוֹ בְּטָלָה
וּמְבוֹסְלָת לֹא שְׁרִירָא וְלֹא קִיּוּמָת וְהִוְתָה כְּאֵלוֹ
לֹא הִיחָה מַעוֹלָם כִּי אִין אָדָם נִתְפָּס עַל צַעְרוֹ
אֲבָל בְּאַמַּת מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיכֶם בְּהוֹדָאָה גְמוּרָה
שְׂאֵנִי מֵאַמִּין בְּאַלְהֵי הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ שֶׁהוּא
אַחַד יְחִיד וּמְיֻחָד יֵי אַחַד וְשְׁמוֹ אַחַד וְאֲנִי
מִקְבֵּל עָלַי עוֹל מַלְכוּתוֹ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יֵי אֱלֹהֵינוּ
יֵי אַחַד בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד
יֵי אֱלֹהִים אָמַת מִשְׁרָה עֲבָרוּ נְאֻמָּן בֵּיתוֹ
אָמַת וְתוֹרָתוֹ אָמַת שֶׁבְכָתָב וְשֶׁבְעַל פִּיהּ

מסירת מודעה

וְכָל מִצְוֹת דְּאוֹרֵייתָא וְדִבְרֵי קְבֵלָה וְדִרְבָּנָן אִמְתּוּ
וְכָל דְּקְרוּקֵי הַמִּצְוֹת אִמְתּוּ וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּהֵם
בְּאִמּוּנָה שְׁלִימָה תְּהִלָּה לְאֵל בְּלֵב שָׁלֵם וּבְנַפְשׁ
חַפְצָה אֵל אַחַר אֲדוּן כָּל הַמַּעֲשִׂים בְּרוּךְ הוּא
אֲמַרְם וְאֲנִי כּוֹפֵר חֲלִילָה וְחֲלִילָה בְּשֵׁם
מִצְוֵה מֵהַמִּצְוֹת קִטְנָה אִם גְּדוּלָה דְּאוֹרֵייתָא
וְדִבְרֵי קְבֵלָה וְדִרְבָּנָן דַּק אֵת הָאֱלֹהִים אֲנִי
יָרָא וְאֲנִי אֹהֵב אֵת הַבּוֹרָא יְתַבְּרַךְ שְׁמוֹ
זְתוּרוֹתָיו וּמִצְוֹתָיו וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה
עֵינְקֵידִים בְּכֻלָּל וּבִפְרָט וְשֵׁהַבּוֹרָא יְתַבְּרַךְ
שְׁמוֹ הוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵיו אֵין
אֱלֹהִים וַיֵּשׁ שָׂבַר טוֹב לְצַדִּיקִים לְעוֹלָם הַבָּא
וְעוֹנֵשׁ רָע וּמַר לְרָשָׁעִים וְשִׁתְּהִיָּה תְּחִילַת
הַמַּתִּים בְּעֵת שְׁיַעֲלֶה רִצּוֹן הַבּוֹרָא יְתַבְּרַךְ שְׁמוֹ
וּבִידוֹ לְהַמִּית וּלְהַחַיֹּת וּבְבִיאַת מְשִׁיחֵי
וְשֵׁהַבּוֹרָא יְתַבְּרַךְ שְׁמוֹ אֲנִי גּוֹף וְלֹא דְמוּת
הַנּוֹף וְהוּא אֹר גְּדוּל וְנוֹרָא מְאֹד אֹר קְרוֹשׁ
וְטְרוֹר אֹר קְדָמוֹן אֹר צַח אֹר מִצְוֹחֲצַח אֹר
זָךְ וְנָקִי אֹר טָמִיד וְנִעְלָם אֹר פְּשוֹט אֵין סוּף
בְּרוּךְ הוּא וְהוּא חַי וְקַיִם מְקוֹר מַיִם חַיִּים וַיֵּ
דִמְמַנּוּ תוֹצְאוֹת הַחַיִּים וַיְקוּיִים בִּי מְקַרָּא
שְׁכֵתוֹב וְאַחַס חֲדַבְּקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים
כֻּלְכֶם חַיִּים וְנִאֲמַר בִּי בִי יִרְבוּ יָמֶיךָ וַיִּזְכְּרֵנִי
לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם יְכַתְּבֵנִי
אֱלֹהִים

אלהים חיים אמן בן יהוה רצון יהוה רצון
 אמרי פי והגיון
 לבי לפניך
 יי צורי
 וגואלי:

תם ונשלם שבה לאל בורא
 עולם

ברוך נורתן ליעף כח ולאין אונים
 עצמה ירבה

על ידי הנצב על המלאכה בנימין בכד
 אהרן פולאקו יצו

